

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

โดย
นางสาวสิรินรัตน์ น้อยเจริญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF READING COMPREHENSION ACHIEVEMENT OF
MATTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS USING COOPERATIVE LEARNING
MANAGEMENT WITH 5W1H TECHNIQUE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2021
Copyright of Silpakorn University

60255410 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทฉบับที่ ๓

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

นางสาว สิริรัตน์ น้อยเจริญ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมพุ่ม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม อำเภอเสนาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 25 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลาก โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t - test for dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

60255410 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : READING COMPREHENSION ACHIEVEMENT, COOPERATIVE LEARNING
MANAGEMENT WITH 5W1H TECHNIQUE

MISS SIRINRAT NOICHROEN : THE DEVELOPMENT OF READING
COMPREHENSION ACHIEVEMENT OF MATTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS USING
COOPERATIVE LEARNING MANAGEMENT WITH 5W1H TECHNIQUE THESIS ADVISOR :
ASSISTANT PROFESSOR CHOLTICHA HOMFUNG, Ph.D.

The purposes of this research were 1) to compare reading comprehension achievement of Matthayomsuksa 2 students before and after using the Cooperative learning management with 5W1H technique. 2) to study the students' opinions towards the Cooperative learning management with 5W1H technique. The sample of this research was twenty-five Matthayomsuksa 2 students who were studying second semester of the academic year 2020 at Radbumrungtham school, Laokwan District, Kanchanaburi Province.

The research instruments were lesson plans, an achievement test and a questionnaire on the students' opinions towards the Cooperative learning management with 5W1H technique. The data were analyzed by mean, standard deviation and t-test for dependent samples.

The findings were as follows;

1. The reading comprehension achievement of Matthayomsuksa 2 students after using Cooperative learning management with 5W1H technique was significantly higher than before using Cooperative learning management with 5W1H technique at 0.5 level
2. The students' overall opinions towards the Cooperative learning management with 5W1H technique were at a high agreement level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณา เอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และคำแนะนำอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา หอมพุ่ม รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข และ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณา ให้คำปรึกษาตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา รวมถึง คณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.อธิกมาส มากจ้อย ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ กัญญรัตน์ เวชชศาสตร์ ซึ่งได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้คำแนะนำ อันเป็น ประโยชน์แก่ผู้วิจัย จนทำให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เบ็ญจพร ภิมรัมย์ อาจารย์ปิ่นหล้า ศีลาบุตร และอาจารย์อาภรณ์ บุญมาก ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ สำหรับการทำให้วิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนราชภัฏรำงูธรรม ที่ให้ความอนุเคราะห์ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการทดลองเครื่องมือ ขอขอบคุณเพื่อนครูโรงเรียนราชภัฏรำงูธรรม ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นกำลังใจที่ดีคอยกระตุ้นในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ และให้คำปรึกษาที่ดีตลอดมา ขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนราชภัฏรำงูธรรมที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูล และทดลอง ใช้เครื่องมือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนในชั้นเรียนระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทยทุกท่านที่เป็นกำลังใจ ให้กัน รวมถึงทุกท่านที่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จ

ท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ศิรินวลี คำนึ่ง และบุคคลในครอบครัวทุกท่าน ผู้เป็นกำลังใจและให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้วิจัยเสมอมา คุณความดีและคุณประโยชน์ทั้งหลาย ที่เกิดขึ้นจากการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน ขอกราบขอบพระคุณ

นางสาว สิริรัตน์ น้อยเจริญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
คำถามการวิจัย.....	11
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	11
สมมติฐานการวิจัย.....	11
ขอบเขตการวิจัย.....	12
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	14
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	15
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย....	16
1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	16
1.2 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	17
1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	18
1.4 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนราชภัฏรำบั้งธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	19

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านและการอ่านจับใจความ	23
2.1 ความหมายของการอ่าน	23
2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน	24
2.3 ความสำคัญของการอ่าน.....	27
2.4 ความหมายของการอ่านจับใจความ.....	29
2.5 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ.....	30
2.6 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ.....	31
2.7 วิธีการอ่านจับใจความ	32
2.8 การประเมินผลการอ่านจับใจความ	34
3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	36
3.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	36
3.2 องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	38
3.3 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	41
4. เทคนิคการตั้งคำถาม.....	43
4.1 ความสำคัญของการใช้คำถาม.....	43
4.2 องค์ประกอบสำคัญของการใช้คำถาม.....	44
4.3 ประเภทของคำถาม	45
4.4 เทคนิคการใช้คำถามในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	49
4.5 ลักษณะของคำถามที่ดี.....	50
4.6 ขั้นตอนการสอนอ่านโดยใช้คำถาม	51
4.7 ประโยชน์ของการใช้คำถาม	52
4.8 การตั้งคำถามแบบ 5W1H.....	54
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57
5.1 งานวิจัยในประเทศ	57

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	69
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	72
ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย.....	72
รายละเอียดของการดำเนินการทดลอง.....	73
1. ขั้นเตรียมการวิจัย.....	73
2. ขั้นสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ.....	74
3. ขั้นทดลอง.....	81
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H.....	83
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H.....	84
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	87
สรุปผลการวิจัย.....	88
อภิปรายผล.....	88
ข้อเสนอแนะ.....	92
รายการอ้างอิง.....	93
ภาคผนวก.....	101
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	102
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	104
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ.....	129
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H.....	141
ภาคผนวก จ การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ.....	144

ภาคผนวก ฉ หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	156
ประวัติผู้เขียน	159

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 รายงานผลการวัดและประเมินผล “ การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ PISA” นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม โดยสถาบันภาษาไทย ปีการศึกษา 2560 – 2561.....	5
ตารางที่ 2 รายงานผลการทดสอบการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม ปีการศึกษา 2562.....	6
ตารางที่ 3 รายชื่อโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 4 อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี.....	12
ตารางที่ 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	18
ตารางที่ 5 โครงสร้างเวลาเรียนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	19
ตารางที่ 6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	21
ตารางที่ 7 แบบแผนการวิจัย (The - One Group Pretest – Posttest Design).....	72
ตารางที่ 8 รายชื่อโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 4 อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี.....	73
ตารางที่ 9 การกำหนดสาระการเรียนรู้และระยะเวลาในการทดลอง.....	75
ตารางที่ 10 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	78
ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H.....	83
ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H.....	84
ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบและความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	145

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H 147

ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบและความเหมาะสมของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H..... 152

ตารางที่ 16 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การอ่านจับใจความที่ได้รับการคัดเลือก..... 153

ตารางที่ 17 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน..... 155

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย..... 11

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งที่มนุษย์สามารถใช้แสวงหาความรู้หรือข้อมูลต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นใกล้ตัวหรือไกลตัวก็ตาม ทำให้เราเป็นคนก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สามารถนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ทัดเทียมผู้อื่น ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น

การอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งดังที่ กานตัมณี ศักดิ์เจริญ (2546: 89) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง ในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านจะมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ผู้ใดมีความสามารถในการอ่านหนังสือเป็นพิเศษ มักจะมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพและในชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้น้อยและอ่านช้า การอ่านแทรกอยู่ในกิจกรรมทุกประเภททุกแห่ง เพราะในการสื่อสาร ซึ่งกันและกันในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านเพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้อย่างหลากหลาย เช่น สุพันธ์ มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 10) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ และการใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีซึ่งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ ในทำนองเดียวกันชนมณี แก้วพิกุล (2553: 23) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ทุกคน การอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญา ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทำให้เป็นคนรอบรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทำให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ได้รับการยอมรับเชื่อถือและศรัทธา การอ่านยังเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เป็นไปในทางที่ดีงามได้ด้วยตนเองการอ่านก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและการอ่านยังช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ทุกคน เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ เพื่อช่วยพัฒนาสติปัญญา ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทำให้เป็นคนรอบรู้ สามารถพัฒนาศักยภาพมากขึ้น อีกทั้งสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ได้รับ

การยอมรับเชื่อถือและศรัทธา การอ่านยังเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เป็นไปในทางที่ดี

ด้วยความสำคัญของการอ่าน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดการอ่านเป็นสาระหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจากทั้งหมด 5 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียนสาระที่ 3 การฟังดูและพูด สาระที่ 4 หลักภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งการอ่านนั้นนับเป็นสาระที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพราะผู้ที่มีทักษะในการอ่านสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างง่ายดาย ผู้ที่จำเป็นต้องศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางานย่อมต้องอาศัยการอ่านเป็นพื้นฐานในการบรรลุถึงเป้าหมายของชีวิต เนื่องจากข้อมูลความรู้ในปัจจุบัน มักเผยแพร่เป็นเอกสารสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การอ่านช่วยให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ และสามารถนำความรู้มาปรับให้เข้ากับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข (กรมวิชาการ, 2553: 10)

จากแนวคิดดังกล่าวจะเห็นว่าการอ่านมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์เพราะนอกจากการอ่านจะเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังเป็นการหาความบันเทิงจากงานเขียนหรือสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้อีกทางหนึ่งด้วย เหตุนี้ผู้สอนจึงควรจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญและพัฒนากระบวนการอ่านของตนเองให้มีประสิทธิภาพ นำการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างดีและมีความสุข

การอ่านมีหลากหลายรูปแบบ แต่การอ่านที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้ต่อยอดไปสู่การอ่านประเภทอื่นได้ดีก็คือ การอ่านจับใจความ ดังที่ แวมมยุรา เหมือนนิล (2541: 17) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความว่า เป็นความเข้าใจเรื่องที่อ่านในระดับต้น และเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียนอ่านจับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ ก็คงไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์ว่าเรื่องนั้นดีหรือไม่ดีได้เลยในทำนองเดียวกันกอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551: 111) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ เป็นทักษะเบื้องต้นที่ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนตนเองเพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เพราะจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่าน ทำความเข้าใจเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนนำเสนอมายังผู้อ่าน โดยผู้อ่านควรเริ่มต้นค้นหาข้อคิดสำคัญที่ปรากฏในเรื่องให้ได้ก่อน แล้วนำข้อคิดที่ได้เหล่านั้นมาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อให้ได้ใจความสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ผู้อ่านจึงต้องทำความเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ทั้งความหมายของคำ ประโยค และเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งบางครั้งความหมายของคำนั้น ๆ ก็อาจมีนัยสำคัญทางความหมาย ดังนั้นผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับบริบทของเนื้อหาด้วย

การอ่านจับใจความมีความสำคัญอย่างมากกับการอ่านที่จะทำให้การอ่านนั้นเกิดประโยชน์ จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิมสำราญ (2547: 42) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน

ซึ่งเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร เพราะการอ่านและการฟังจะทำให้ผู้คนได้รับข่าวสารข้อมูลความรู้ และได้รับทราบความเคลื่อนไหวตลอดจนข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของผู้คนในสังคม ผู้รับสารจะได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ ถ้าผู้รับสารสามารถรับสารที่ผู้ส่งสารส่งให้อ่านอย่างครบถ้วนและถูกต้อง กระบวนการสำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้รับสารสามารถรับสารจากเรื่องทีอ่านได้ก็คือการอ่านจับใจความ ฉะนั้นการอ่านจับใจความ จึงนับเป็นหัวใจของการอ่านนอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า “ การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั้งในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ รวมทั้งการใช้เวลาว่างก็ใช้การอ่านจับใจความเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น สารที่อ่านจึงมีทั้งสารวิชาการให้ความรู้ด้านต่าง ๆ และสาระบันเทิงที่ให้ความสนุกสนานคลายความเครียด”

ถึงแม้การอ่านและการอ่านจับใจความจะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และกำหนดให้เป็นเนื้อหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยอย่างต่อเนื่องแล้วก็ตาม แต่พบว่าการอ่านก็ยังคงเป็นปัญหา กล่าวคือ นักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน และไม่ชอบอ่าน ดังที่แววมยุรา เหมือนนิล (2553: 5) ได้แสดงความคิดเห็นปัญหาที่เกี่ยวกับการอ่านหนังสือของนักเรียนไทยว่า

...นักเรียนส่วนใหญ่มีนิสัยรักการอ่านหนังสือต่าง ๆ น้อยลง ส่วนหนึ่งเกิดจากนักเรียนจำนวนมาก อ่านจับใจความไม่เป็นหรืออ่านได้ช้า ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายตำราที่สอนส่วนใหญ่ มักเสนอ ทฤษฎีหรือหลักการอย่างกว้าง ๆ ยากต่อการปฏิบัติให้บังเกิดผล การฝึกทักษะการอ่านในชั้นเรียนก็มีจำกัด ปัญหาการอ่านในโรงเรียนก็ไม่ได้ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังและมีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะโลกไร้พรมแดนในปัจจุบันมีหนังสือและข่าวสารต่าง ๆ อย่างท่วมท้น ในขณะเดียวกันได้เกิดสื่อที่รับรู้ง่ายกว่าหนังสือมาก...

นอกจากนี้ นพรัตน์ เจริญผล (2549: 2) กล่าวถึงปัญหาด้านการอ่านที่เกิดจากตัวผู้เรียนว่า เกิดจากการที่นักเรียนไม่สนใจเรียนภาษาไทย ไม่มีนิสัยรักการอ่าน อ่านแล้วจับประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้ ไม่มีความสามารถในการเขียนถ่ายทอดเรื่องทีอ่าน ให้ผู้อื่นรับรู้ได้ สรุปเรื่องไม่ได้ ได้แต่นำเรื่องราวที่อ่าน มาเขียนต่อกันเป็นตอน ๆ สอดคล้องกับ อรุณา ลือฉาย (2548: 3) กล่าวว่า จากสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยพบว่า ผู้เรียนมี ปัญหาในเรื่องทักษะการอ่านมากที่สุด กล่าวคือ ผู้เรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจในสาระสำคัญของเรื่องที อ่านแล้วไม่สามารถสรุปความจากเรื่องทีอ่านได้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทย โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 (ณิชาภัทร บุญเมืองธนาภา, สายชล ธนบุรณ์รุ่งโรจน์ 8 มกราคม 2562) สรุปได้ว่า ปัญหาการอ่านเป็นปัญหาที่สำคัญมากควรได้รับการปรับปรุงโดยเร็ว

เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ หากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำลง ด้วยปัญหาทางการอ่านและการอ่านจับใจความ ที่พบในโรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม สรุปได้ 4 ประการ ดังนี้ ประการแรกอ่านโดยไม่ตั้งวัตถุประสงค์นักเรียนไม่สามารถบอกวัตถุประสงค์ของการอ่านได้ ประการที่สองนักเรียนบางส่วนยังอ่านหนังสือไม่คล่อง ซึ่งตัวนักเรียนเองไม่สนใจที่จะฝึกฝน ประการที่สามนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่านหนังสือเพื่อหน่วยการอ่านหนังสือสอบ และประการสุดท้ายนักเรียนอ่านจับใจความไม่ได้หรือจับใจความได้ไม่ถูกต้องจะจับใจความได้เพียงเรื่องสั้น ๆ ข้อความสั้น ๆ และใช้วิธีลอกข้อความหรือเนื้อเรื่องไม่สามารถสรุปโดยใช้ภาษาของตนเองได้

นอกจากนี้ จากโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA (Programme for International Student Assessment) ซึ่งเป็นโครงการศึกษาสำรวจความรู้และทักษะของนักเรียนกลุ่มอายุ 15 ปี ซึ่งเป็นวัยจบการศึกษาภาคบังคับ ในประเทศสมาชิกองค์กรเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) และประเทศร่วมโครงการที่ไม่ใช่สมาชิก ซึ่งจัดให้มีการประเมินทุก ๆ 3 ปี เพื่อหาตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษา โดยการประเมินผลนักเรียนจะแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จากผลการประเมินด้านการอ่าน พบว่านักเรียนไทยส่วนใหญ่มีการอ่านไม่ถึงระดับพื้นฐาน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่น่ากังวลและสะท้อนให้เห็นปัญหาการอ่านของนักเรียนไทยที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2554: 3-7)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 ได้จัดการทดสอบวัดและประเมินผล “การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ PISA” สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยจัดทำแบบทดสอบตามแนว PISA ทดสอบนักเรียนในด้านการอ่าน การเขียน และโรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม ได้วัดและประเมินผล “การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ PISA” นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ปีการศึกษา 2560 – 2561 มีผลการประเมิน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายงานผลการวัดและประเมินผล “การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ PISA” นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชภัฏรำงษธรรม โดยสถาบันภาษาไทย ปีการศึกษา 2560 – 2561

ภาคเรียน/ ปีการศึกษา	จำนวน นักเรียน	ระดับคุณภาพ							
		ดีมาก		ดี		พอใช้		ปรับปรุง	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1/2560	50	10	20.00	25	50.00	12	24.00	3	6.00
2/2560	50	5	10.00	23	46.00	15	30.00	7	14.00
1/2561	36	9	25.00	18	50.00	9	25.00	-	-
2/2561	35	4	11.43	20	57.14	7	20.00	4	11.43

ที่มา: โรงเรียนราชภัฏรำงษธรรม, งานวิชาการ, “รายงานผลการวัดและประเมินผล การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ PISA นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 4 ปีการศึกษา 2560 - 2561”

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชภัฏรำงษธรรม ปีการศึกษา 2560 – 2561 ยังมีนักเรียนที่มีผลการประเมินต่ำกว่าระดับดีคืออยู่ในระดับพอใช้และอยู่ในระดับปรับปรุงอยู่จำนวนหนึ่ง แต่ทางโรงเรียนราชภัฏรำงษธรรมไม่ต้องการให้นักเรียนมีผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี การที่ยังมีนักเรียนได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี อาจมีสาเหตุมาจากนักเรียนมีปัญหาในด้านการอ่าน นักเรียนขาดความสนใจในการอ่าน ไม่ชอบอ่านโจทย์ข้อสอบที่ยาวไม่สามารถจับใจความโจทย์ที่อ่านได้ วิเคราะห์ตีความเรื่องที่อ่านไม่ได้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ทดสอบการอ่านจับใจความ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชภัฏรำงษธรรม ปีการศึกษา 2562 ซึ่งเป็นทักษะการอ่านพื้นฐานมีผลการทดสอบดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 รายงานผลการทดสอบการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
ราษฎร์บำรุงธรรม ปีการศึกษา 2562

ระดับชั้น	จำนวน นักเรียน	ระดับคุณภาพ			
		ดีมาก (คะแนน เฉลี่ยร้อยละ 80 ถึง 100)	ดี (คะแนน เฉลี่ยร้อยละ 61 ถึง 79)	พอใช้ (คะแนน เฉลี่ยร้อยละ 51 ถึง 60)	ปรับปรุง (คะแนนเฉลี่ย ต่ำกว่าร้อยละ 50)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	24	-	3	10	11
คิดเป็นร้อยละ		-	12.50	41.67	45.83

ที่มา: โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม, งานวิชาการ, “รายงานผลการทดสอบการอ่านจับใจความนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2562”

จากการทดสอบการอ่านจับใจความ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม
ปีการศึกษา 2562 จำนวน 24 คน มีคะแนนในระดับดี คือ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 61 ถึง 79 จำนวน
3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 มีผลคะแนนในระดับพอใช้ คือ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 51 ถึง 60 จำนวน
10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 ผลคะแนนในระดับปรับปรุง คือ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน
11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 ส่วนในระดับดีมากไม่ปรากฏว่านักเรียนคนใดทำคะแนนได้ในระดับนี้

จากผลคะแนนการทดสอบระดับประเทศดังตารางที่ 1 และการทดสอบระดับโรงเรียน
ในตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าการอ่านจับใจความ ยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการพัฒนา
อย่างต่อเนื่อง จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ศึกษา ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ พบว่ามีนักการศึกษาใช้
วิธีการต่าง ๆ แก้ปัญหาด้านการอ่านจับใจความเป็นจำนวนมาก ซึ่งวิธีที่ใช้กันอย่างหลากหลาย เช่น
การใช้แบบฝึก การใช้หนังสือนิทาน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนออนไลน์ แต่มีวิธีการ
จัดการเรียนรู้แบบหนึ่งที่น่าสนใจ คือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ว่า
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นเทคนิคการสอนที่น่าสนใจวิธีหนึ่งและมีการนำไปใช้อย่างแพร่หลาย
และมีเหตุผลสนับสนุนจากการศึกษาค้นคว้าของนักการศึกษาและนักวิจัยจำนวนมากที่มีการสรุปไว้
ดังนี้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มี
ความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งมีลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน
เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือ
พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนเองและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและ
สมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ยังมีส่วนช่วยในการเรียนรู้ ดังที่กรมวิชาการ (2545: 47) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเตรียมตัวให้ผู้เรียนได้ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสอนเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางสังคม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกันทุกคน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เช่น ผลการวิจัยของ สายฝน สุรกิจบวร (2556: 11) ที่ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการสอนโดยใช้หนังสือนิทานชุดส่งเสริม การอ่านจับใจความร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือนิทานชุดส่งเสริมการอ่านจับใจความ ร่วมกับการเรียนรู้แบบ ร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพสูงกว่า เกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ความสามารถในการอ่าน จับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นิทาน ชุดส่งเสริมการอ่านจับใจความ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียน การสอน โดยใช้หนังสือนิทานชุดส่งเสริมการอ่านจับใจความร่วมกับการเรียนรู้ แบบร่วมมืออยู่ใน ระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรองแก้ว ประยงค์หอม (2558: 55-56) ได้ศึกษาการพัฒนา ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้โครงสร้างเรื่องเล่าร่วมกับการ จัดการเรียนรู้อยู่แบบร่วมมือผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้การสอนอ่าน เพื่อความเข้าใจ โดยใช้โครงสร้างเรื่องเล่ากับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีประสิทธิภาพ 89.16/84.89 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านเพื่อความ เข้าใจที่ได้รับการ สอนโดยใช้โครงสร้างเรื่องเล่ากับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้โครงสร้างเรื่องเล่ากับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยรวมอยู่ในระดับมาก

นอกจากการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน จนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกันแล้วนั้น การจัดกิจกรรมโดย เทคนิคการตั้งคำถามยังมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการจัดเรียนการสอนการอ่านจับใจความ การถาม เป็นการกระตุ้นความคิดของผู้เรียน การใช้คำถามอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ การคิด วิเคราะห์วิจารณ์ได้ดี (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2546: 182) การใช้คำถามในการสอนอ่านจับใจความ เป็นเทคนิคการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นหาสาระความรู้ และสรุปแนวคิดหลังจากการอ่าน ได้ด้วยตนเอง ผู้สอนจะทราบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนโดยการตั้งคำถามซึ่งเป็นการ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน การถามคำถามจะกระตุ้นความคิดของ ผู้เรียน รั้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการอ่าน การตั้งคำถามที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการ คิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความรู้ การคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ส่งเสริม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดนำไปใช้ได้ดี ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

สนับสนุนให้ผู้เรียนคิด เสนอความคิดเห็น และปรึกษาหารือกัน จนเกิดความเข้าใจสามารถสรุปเป็นแนวคิดได้ และเสริมสร้างนิสัยการเรียนรู้ตลอดชีวิต (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2555: 231; สุนันทามัน เศรษฐวิทย์, 2542: 117-121; เสาวลักษณ์ นภาลัย, 2548: 42-44) นอกจากการใช้คำถามโดยทั่วไปแล้วนั้น เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H เป็นเทคนิคในการตั้งคำถามรูปแบบหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการจับใจความความ ซึ่งประกอบไปด้วย What? (อะไร) เป็นการถามว่า สิ่งนั้นคืออะไร มีอะไรเกิดขึ้นบ้างและมีรายละเอียดเป็นอย่างไร Where? (ที่ไหน) เป็นการถามถึงสถานที่ หรือตำแหน่งแห่งหนที่ชัดเจน When? (เมื่อไร) เป็นการถามว่า เมื่อใดที่ เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด หรือเมื่อใดเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นอีก Why? (ทำไม) เป็นการถามว่า เพราะเหตุใดเรื่องนั้นจึงเกิดขึ้น ทำไมแต่ละเหตุการณ์จะต้องเป็นไปอย่างนั้นอย่างนี้ Who? (ใคร) เป็นการถามว่า ใครที่เป็นต้นเรื่อง เป็นเจ้าของเรื่อง เป็นบุคคลสำคัญ เป็นตัวประกอบ หรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่จะได้รับผลกระทบอันอาจเกิดขึ้นทั้งในด้านบวกและลบ How? (อย่างไร) เป็นการถามถึงรายละเอียดในสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้วหรือกำลังจะเกิดขึ้นว่าจะมีความเป็นไปในลักษณะใด (งชัย ชิวปรีชา, 2549: 9-11) ในทำนองเดียวกัน เพ็ญพิสุทธิ์ ใจสนิท (2555: 36) กล่าวไว้ว่า 5W1H คือ อะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม ใคร อย่างไร คำถามเหล่านี้ที่เกิดขึ้นจากความสงสัยในวัยเด็ก เป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่าเด็กเริ่มคิด เพราะเมื่อเด็กเกิดความสงสัยแสดงว่าสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กกระตุ้นให้เด็กเกิดสภาวะที่เรียกว่าไม่สมดุล (Disequilibrium) เด็กจึงหาคำตอบเพื่อให้เกิดภาวะสมดุล (Equilibrium) ทำให้เกิดปัญญาเป็นความรู้ ความเข้าใจที่กลายเป็นพื้นฐานการคิดของเด็กต่อไปและจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ของชวนพิศ คชริน (2555) รุ่งระวี สาเหล็กม (2556) สุรรัตน์ พะจุไทย (2558) โสภณ เสรีเสถียรทรัพย์ (2558) ดวงพร เพ็องฟู (2560) ผลการวิจัยไปในทิศทางเดียวกันว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ เพิ่มสูงขึ้น สามารถคิดได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน เรียงลำดับระบบการคิด จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

ในการวิจัยครั้งนี้ ด้วยสภาพปัญหาและเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ทิตนา แคมมณี (2548: 106-107) กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้ โดยมีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีการสัมพันธ์กันมีการทำงานร่วมกัน มีการวิเคราะห์

กระบวนการของกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกันในการจัดการเรียนรู้สลาบิน (Slavin, 1990, อ้างถึงใน วิชา เล่าเรียนดี, 2548: 178) ได้เสนอแนะไว้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือคือ การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียน เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มละ 3-5 คน คละความสามารถและ เพศ สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยกันปฏิบัติกิจกรรมจนบรรลุผลสำเร็จ และยังได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่าวิธี สอนแบบดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ภูมิใจในตนเองตระหนักถึงความรับผิดชอบของ ตนเอง และต่อกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น พัฒนาความสัมพันธ์ที่ดี การยอมรับผู้อื่นมากขึ้น สร้างความมั่นใจในตนเอง และรู้ถึงคุณค่าของตนเองมากขึ้นสอดคล้องกับจอยซ์และเวล (Joyce and weil, 1986, อ้างถึงในวิชา เล่าเรียนดี, 2548: 178) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา โดยเพื่อนในกลุ่มจะช่วยเหลือแนะนำกัน เนื่องจากผู้เรียนที่อยู่ในวัย เดียวกัน สามารถสื่อสาร สื่อความหมายแก่กันและกันได้ง่าย และทำความเข้าใจง่ายกว่าที่ครูสอน

อรพรรณ พรสีมา (2540: 65-66, อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553: 49) ได้อธิบายขั้นตอน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม 3) ขั้นการตรวจสอบผลงาน และทดสอบ 4) ขั้นสรุปบทเรียน และประเมินผลการทำงานกลุ่ม

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2543: 39) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม จัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ 2) ขั้นสอน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูล และ มอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม 3) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนเรียนร่วมกันในกลุ่มย่อย 4) ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง และ ตรวจสอบผลงาน 5) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงาน ร่วมกัน จนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกันแล้วนั้น การจัดกิจกรรมโดยเทคนิคการตั้งคำถาม ยังมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนการอ่านจับใจความ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคคำถาม ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545: 74) อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถาม ในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิง เหตุผล วิเคราะห์ วิจาร์ณ สังเคราะห์หรือประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้น สอดคล้องกับชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553: 6) ได้กล่าวไว้ว่าคำถามนั้นมีความสำคัญมากในการพัฒนาผู้เรียน โดยคำถามจะช่วย ให้ครูได้สำรวจความรู้เดิมและกระตุ้นความสนใจผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน กระตุ้นให้ ผู้เรียนเกิดแง่มุมการคิดมากขึ้น และเมื่อมีการอภิปรายจะนำไปสู่ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ตาม จุดมุ่งหมายที่วางไว้แล้ว คำถามจะช่วยในการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครู อีกด้วย

การใช้เทคนิคการตั้งคำถามโดยทั่วไปที่ช่วยให้ครูสามารถกระตุ้นผู้เรียนและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ได้แล้วนั้น เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ยังเป็นการใช้คำถามที่ช่วยพัฒนาเรื่องการอ่านจับใจความของผู้เรียน เพราะเป็นการตั้งคำถามเกี่ยวกับ ใคร ทำอะไร ที่ไหน ทำไม เมื่อไร อย่างไร ผู้วิจัยได้ศึกษาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ดังนี้

ธงชัย ชิวปรีชา (2549: 9-11) กล่าวถึงเทคนิค 5W1H ว่าหมายถึงเทคนิคในการตั้งคำถามรูปแบบหนึ่งซึ่งส่งผลให้เกิด ทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และเขียนสรุปความ ซึ่งประกอบไปด้วย What? (อะไร) เป็นการถามว่า สิ่งนั้นคืออะไร มีอะไรเกิดขึ้นบ้างและมีรายละเอียดเป็นอย่างไร Where? (ที่ไหน) เป็นการถามถึงสถานที่ หรือตำแหน่งแห่งหนที่ชัดเจน When? (เมื่อใด) เป็นการถามว่า เมื่อใดที่ เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด หรือเมื่อใดเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นอีก Why? (ทำไม) เป็น การถามว่า เพราะเหตุใดเรื่องนั้นจึงเกิดขึ้น ทำไมแต่ละเหตุการณ์จะต้องเป็นไปอย่างนั้นอย่างนี้ Who? (ใคร) เป็นการถามว่า ใครที่เป็นต้นเรื่อง เป็นเจ้าของเรื่อง เป็นบุคคลสำคัญ เป็นตัวประกอบ หรือเป็น ผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่จะได้รับผลกระทบอันอาจเกิดขึ้น ทั้งในด้านบวกและลบ How? (อย่างไร) เป็นการ ถามถึงรายละเอียดในสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้ว หรือ กำลังจะเกิดขึ้นว่าจะมีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

จากการศึกษาแนวคิด หลักการ และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมพร้อมแบ่งกลุ่มคือ ครูจัดกลุ่มนักเรียนแบบละความสามารถ กลุ่มละ 3-5 คน ประกอบไปด้วย เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 เพื่อเตรียมทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน

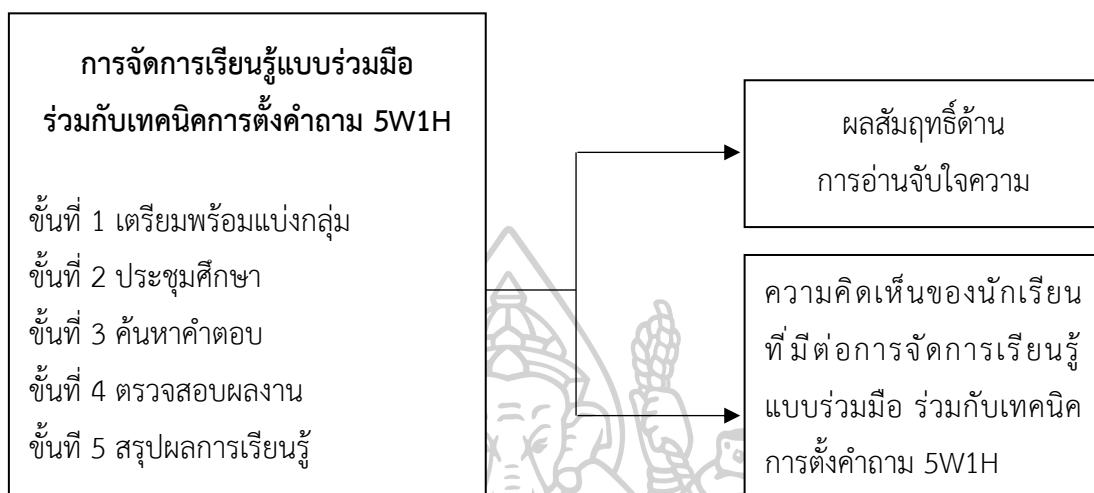
ขั้นที่ 2 ประชุมศึกษา คือ ครูให้นักเรียนร่วมกันศึกษาเนื้อหาความรู้ บทอ่านที่ครูจัดเตรียมให้ ตามจุดประสงค์ที่ครูได้กำหนดไว้ในชั่วโมง จากใบความรู้ สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 ค้นหาคำตอบ คือ ครูผู้สอนให้นักเรียนร่วมกันค้นหาคำตอบจากเรื่องที่ได้อ่าน โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มโดยการตอบคำถามตามที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบผลงาน คือ ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบว่านักเรียนตอบคำถามตามที่ได้รับมอบหมายถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 สรุปผลการเรียนรู้ คือ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน และให้นักเรียนร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่มตนเอง ว่าผลจากการที่นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ทำให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จหรือไม่

จากการศึกษาแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว และได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1 ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 12 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 345 คน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 รายชื่อโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 / ปีการศึกษา 2563
1	บ้านหนองแสลบ	42
2	บ้านหนองเค็ด	38
3	บ้านหนองประตู	26
4	บ้านตลุงเหนือ	45
5	บ้านหนองปรือ	12
6	บ้านหนองปลิง	23
7	บ้านตรอกสะเดา	30
8	บ้านหนองมะสัง	17
9	ชุมชนบ้านหนองฝ้าย	64
10	เขาวงพระจันทร์	14
11	วัดใหม่ภูมิเจริญ	9
12	ราษฎร์บำรุงธรรม	25
	รวม	345

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลาก โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่การจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การอ่านจับใจความที่ระบุในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สารคดี 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้บทอ่านประเภท โฆษณา ข่าว บทความ เรื่องสั้น

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 8 ชั่วโมง ทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้นิยามความหมายของคำต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยจัดกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถกลุ่มละ 3 - 5 คน ประกอบไปด้วย เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 ให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้มีการทำงานร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนเองและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H หมายถึง การถามคำถามที่ประกอบไปด้วยการใช้คำถาม Who (ใคร) What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไร) Why (ทำไม) และ How (อย่างไร) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยแบบคละความสามารถกลุ่มละ 3-5 คน ประกอบไปด้วย เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 ให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้มีการทำงานร่วมกัน และมีการถามคำถามแบบ 5 W1H ที่ประกอบไปด้วยการใช้คำถาม Who (ใคร) What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไร) Why (ทำไม) และHow (อย่างไร) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์
ขั้นตอน มี 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 เตรียมพร้อมแบ่งกลุ่มคือ ครูจัดกลุ่มนักเรียนแบบละความสามารถกลุ่มละ
3-5 คน ประกอบไปด้วย เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 เพื่อเตรียมทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ประชุมศึกษา คือ ครูให้นักเรียนร่วมกันศึกษาเนื้อหาความรู้ บทอ่านที่ครู
จัดเตรียมให้ ตามจุดประสงค์ที่ครูได้กำหนดไว้ในชั่วโมง จากใบความรู้ สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 ค้นหาคำตอบ คือ ครูให้นักเรียนร่วมกันค้นหาคำตอบจากเรื่องที่ได้อ่าน
โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มโดยการตอบคำถามตามที่ได้รับ
มอบหมาย

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบผลงาน คือ ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบว่านักเรียน
ตอบคำถามตามที่ได้รับมอบหมายถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 สรุปผลการเรียนรู้ คือ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน และให้นักเรียน
ร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่มตนเอง ว่าผลจากการที่นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ทำให้กลุ่ม
ของตนเองประสบความสำเร็จหรือไม่

4. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการประเมินความรู้
ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวัดได้จาก
การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น

5. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการ
เรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ซึ่งวัดได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2563 โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ
2. ครูผู้สอนได้แนวทางการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความ และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

- 1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.2 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 - 1.4 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านและการอ่านจับใจความ
- 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.3 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.4 ความหมายของการอ่านจับใจความ
 - 2.5 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ
 - 2.6 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ
 - 2.7 วิธีการอ่านจับใจความ
 - 2.8 การประเมินผลการอ่านจับใจความ
3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 3.1 ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.2 องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.3 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ
4. เทคนิคการตั้งคำถาม
- 4.1 ความสำคัญของการใช้คำถาม
 - 4.2 องค์ประกอบสำคัญของการใช้คำถาม
 - 4.3 ประเภทของคำถาม

- 4.4 เทคนิคการใช้คำถามในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 4.5 ลักษณะของคำถามที่ดี
- 4.6 ขั้นตอนการสอนอ่านโดยใช้คำถาม
- 4.7 ประโยชน์ของการใช้คำถาม
- 4.8 การตั้งคำถามแบบ 5W1H
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 2) ได้กล่าวถึง สาระและมาตรฐาน การเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ระบุคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบแต่ละช่วงชั้น โดยการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 มีปัญหาในด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรได้รับการแก้ไขปัญหาด้านการอ่านดังกล่าว เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตรงตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งระบุคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 5)

1.2 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจาร์ณ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจจรรยา แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล น่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของสาระที่ 1 การอ่าน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไว้ดังนี้

1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและบทพรรณนา - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และกาพย์ห่อโคลง
	2. จับใจความสำคัญสรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน 3. เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน 4. อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 5. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน 6. ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	7. อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	8. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

จากตารางที่ 4 ตัวชี้วัดในสาระที่ 1 การอ่าน ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัด และมีสาระการเรียนรู้แกนกลางเพื่อให้ครูผู้สอนเลือกนำไปจัดการเรียนรู้ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกตัวชี้วัด จำนวน 2 ตัวชี้วัดได้แก่ ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.2/2 จับใจความสำคัญสรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.2/7 อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต โดยกำหนดขอบเขตจุดประสงค์การอ่านจับใจความไว้ว่า 1) สามารถระบุใจความสำคัญแนวคิดสำคัญของเรื่องที่อ่าน 2) บอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน 3) ตอบคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน ทำไม เมื่อไร อย่างไร 4) เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 5) ระบุประโยชน์หรือข้อคิดที่ได้รับจากการอ่าน

1.4 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนราชภัฏรำไพพรรณี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.4.1 โครงสร้างเวลาเรียน

โรงเรียนราชภัฏรำไพพรรณีได้จัดโครงสร้างเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไว้ดังนี้

ตารางที่ 5 โครงสร้างเวลาเรียนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รหัสวิชา	รายวิชา	จำนวนคาบ	หน่วยกิต
ท21101	ภาษาไทย	60	1.5
ท21102	ภาษาไทย	60	1.5
ท22101	ภาษาไทย	60	1.5
ท22102	ภาษาไทย	60	1.5
ท23101	ภาษาไทย	60	1.5
ท23102	ภาษาไทย	60	1.5

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท22102 ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 เวลา 60 ชั่วโมงจำนวน 1.5 หน่วยกิต

ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูล สนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าวหรือความ สมเหตุสมผลของงานเขียน อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมิน คุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต มีมารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด เขียนบรรยายและพรรณนา เขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เขียนจดหมายกิจธุระ เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล มีมารยาทในการเขียน พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า มีมารยาท ในการฟัง การดู และการพูด สร้างคำในภาษาไทย วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญประโยครวม และประโยคซ้อน แต่งบทร้อยกรอง ใช้คำราชาศัพท์รวบรวมและอธิบายความหมายของ คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากโลก ภายนอกได้เป็นอย่างดี

รหัสตัวชี้วัด

ท 2.1	ม.2/1	ม.2/2	ม.2/3	ม.2/4	ม.2/5	ม.2/6	ม.2/7	ม.2/8
ท 2.2	ม.2/1	ม.2/2	ม.2/3	ม.2/4	ม.2/5	ม.2/6	ม.2/7	ม.2/8
ท 2.3	ม.2/1	ม.2/2	ม.2/3	ม.2/4	ม.2/5	ม.2/6		
ท 2.4	ม.2/1	ม.2/2	ม.2/3	ม.2/4	ม.2/5			
ท 2.5	ม.2/1	ม.2/2	ม.2/3	ม.2/4	ม.2/5			

รวม ทั้งหมด 32 ตัวชี้วัด

1.4.2 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนราชบุรีบำรุงธรรมได้จัดทำโครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ไว้ทั้งหมด 8 หน่วยการเรียนรู้รวมเวลา 60 ชั่วโมง และนำมาตราฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางเป็นหลักในการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเนื้อหาเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญกำหนดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
1	การอ่านออกเสียง	ท 1.1 ม.2/1 ม.2/8	การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง มีหลักในการอ่านที่ต้องนำไปฝึกปฏิบัติ และต้องมีมารยาทในการอ่าน	8	7
2	การอ่านจับใจความ	ท 1.1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/4 ม.2/5 ม.2/6 ม.2/7 ม.2/8	การอ่านจับใจความ หมายถึง การเข้าใจเรื่อง ที่อ่าน แนวคิดสำคัญของเรื่องที่อ่าน จับประเด็นหลักหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน บอกจุดมุ่งหมายว่าผู้เขียนต้องการส่งสาร หรือให้ข้อคิดเห็นอะไรเป็นสำคัญ ตั้งคำถาม คำตอบว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน ทำไม่ เมื่อไร อย่างไร และระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน	8	7
3	การคัดลายมือ	ท 2.1 ม.2/1	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดต้องรู้หลักในการคัดและเขียนตัวอักษรไทยตามรูปแบบต่าง ๆ	7	6
4	การเขียนเพื่อการสื่อสาร	ท 2.1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/4 ม.2/5 ม.2/6 ม.2/7 ม.2/8	การเขียนบรรยายและพรรณนา เขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้าและรายงานโครงการ เขียนจดหมายกิจธุระ เขียนนิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่าน เป็นการเขียนเพื่อการสื่อสาร ต้องเขียนให้ถูกต้องตามหลัก การเขียน และมีมารยาทในการเขียน	7	6
	สรุปบทวนภาพรวม (สอบกลางภาค)			1	20

ตารางที่ 6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
5	หลักการฟังและการดูสื่อ	ท 3.1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/6	การวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ต้องวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสาร และมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	7	6
6	โคลงภาพพระราชนิพนธ์พงศาวดาร	ท 1.1 ม.2/1 ม.2/2 ท 5.1 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/4 ม.2/5	การอ่านออกเสียงวรรณคดีเรื่อง โคลงภาพพระราชนิพนธ์พงศาวดาร จะต้องอ่านอย่างถูกต้อง สรุปลงใจความสำคัญ วิเคราะห์และวิจารณ์ อธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน พร้อมกับสรุปลงใจความสำคัญและข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง และท่องจำบทหรือยกทรงที่มีคุณค่า	7	6
7	บทเสภาสามัคคีเสวก ตอนวิศวกกรรมมา และสามัคคีเสวก	ท 1.1 ม.2/1 ม.2/2 ท 5.1 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/4 ม.2/5	การอ่านออกเสียงเรื่อง บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกกรรมมาและสามัคคีเสวก จะต้องอ่านอย่างถูกต้อง สรุปลงใจความสำคัญ วิเคราะห์และวิจารณ์ อธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน พร้อมกับสรุปลงใจความสำคัญและข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานที่มีคุณค่า	7	6
8	ศิลาจารึกหลักที่ 1	ท 1.1 ม.2/1 ม.2/2 ท 5.1 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/4	การศึกษาเรื่อง ศิลาจารึกหลักที่ 1 จะต้องอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง จับใจความสำคัญ สรุปลงเนื้อหา วิเคราะห์วิจารณ์ และ อธิบายคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน พร้อมกับสรุปลงใจความสำคัญและข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง	7	6
		สรุปลงใจความสำคัญ (สอบปลายภาค)		1	30
		รวมทั้งสิ้นตลอดปี		60	100

จากตารางที่ 6 โครงสร้างรายวิชาพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีทั้งหมด 8 หน่วยการเรียนรู้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านจับใจความจำนวน 8 ชั่วโมง

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านและการอ่านจับใจความ

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นความสามารถของมนุษย์และเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ จึงถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น การอ่านจึงมีผู้ให้ความหมายไว้หลาย ความหมายด้วยกัน ดังนี้ คือ

ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2540: 13) ให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การออกเสียงตามหนังสือเพื่อให้ได้ความหรือเข้าใจความ หรือเพื่อสื่อความตาม หนังสือนั้น ประการหนึ่ง หรือแม้ไม่ออกเสียงแต่ทำความเข้าใจความหมายต่าง ๆ ตามหนังสือหนึ่งประการหนึ่ง และยังมีความหมายกว้างถึงการสังเกตพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ให้เข้าใจ ตลอดจนการคิดเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจนั้นอีกประการหนึ่งด้วย

วรณีย์ โสมประยูร (2542: 121) อธิบายว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ ต้องใช้ สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปล ออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและ ผู้อ่าน สามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

นววรรณ พันธุเมธา (2544: 354) ที่ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า อ่าน คือ การพิจารณาดูเพื่อให้รู้หรือเข้าใจ

กรมวิชาการ (2546: 89) ได้ระบุไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้เรื่องราวภาษาที่ ปรากฏอยู่ในวัสดุสิ่งพิมพ์ รับรู้เรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมาถึงผู้อ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 7) อธิบายว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมาย ของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องที่ ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1364) ให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ว่า อ่าน คือ ว่าตาม ตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่าอ่านออกเสียง ถ้าไม่อ่านออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจสังเกตหรือ พิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ

พิทยา ลิ้มมณี (2547: 80) การอ่าน หมายถึง กระบวนการหลายอย่าง ๆ ที่นำไปสู่ การรู้จักคำการเข้าใจหรือการหยั่งรู้ความหมายของคำความไพเราะของคำและมูลเหตุแห่ง การจูงใจ จากคำ การอ่าน เป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความรู้ ความคิด ความเข้าใจ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2547: 87) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านมีหลาย ความหมาย ขึ้นอยู่กับผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้องว่าจะให้ความหมายอย่างไร โดยแบ่งความหมายของ การอ่านไว้หลายส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึงลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้
2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านเพื่อให้เข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก
3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง
4. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาใช้ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน
5. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา หมายถึงการรู้จักเลือกวิธีสอนอ่านที่เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการเพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน
6. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจดจำเรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็ต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกดและวรรณยุกต์ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนี้ด้วย

สรุปได้ว่า การอ่าน คือ การรับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์การแปลความหมายและการทำความเข้าใจกับความหมายของลายลักษณ์อักษรของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องที่ผู้เขียนต้องการและสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อเป็นผู้ที่อ่านเป็น ควรเริ่มต้นที่การมีวัตถุประสงค์ในการอ่านชัดเจน เพราะหนังสือและวัสดุการอ่านต่าง ๆ นั้นมีประโยชน์ที่แตกต่างกันสำหรับแต่ละคน ผู้อ่านจึงควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุประโยชน์ที่ตั้งไว้ หากอ่านโดยไร้เป้าหมาย ก็จะเป็นการอ่านที่เสียเวลา และไม่ได้ประโยชน์จากเรื่องที่อ่าน

การถนอมรักษา รัตนแสนวงษ์ (2548: 27 - 28) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายการอ่านว่าแต่ละคนย่อมมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันหลายประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ ในอันที่จะช่วยให้มนุษย์มีความรู้ ในเรื่องที่ไม่เคยรู้มาก่อน การได้ยินได้ฟังเรื่องราวต่าง ๆ รอบตัว ก่อให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นของตน ความรู้ที่ได้จากการอ่านอาจเป็นความรู้ทั่วไป ความรู้เฉพาะด้าน ข้อมูลทางวิชาการ เป็นต้น

2. อ่านเพื่อรับข่าวสารข้อเท็จจริง มนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงต้องการรับรู้ความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมเพื่อจะได้ปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม การอ่านที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายนี้ เช่น การอ่านประกาศ การอ่านหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

3. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า เป็นวิธีหนึ่งที่มนุษย์ใช้ในการแสวงหาความรู้ ความเข้าใจในศิลปะ วิทยาการแขนงต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนสติปัญญาและความรอบรู้ให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น เช่น การอ่านตำรา บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ เป็นต้น

4. อ่านเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ มนุษย์ต้องการความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มนุษย์จึงพยายามขวนขวายหาความรู้ที่จำเป็นเพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความรู้ที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงาน การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงานหรือเพื่อวางแผนการทำงานในอนาคตก็ตาม

5. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านที่ทำให้ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปดูหรือไปฟังให้ เสียค่าใช้จ่ายมากเกินไปจนความจำเป็น และได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินเจริญใจ เป็นการอ่านเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ แต่ในขณะเดียวกันก็จะได้รับความรู้ไปด้วย การอ่านชนิดนี้ได้แก่หนังสือประเภทนวนิยาย เรื่องสั้น การ์ตูน หนังสือตลก

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2550: 3) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้

1. อ่านเพื่อให้รู้
2. อ่านเพื่อความสนุกสนานบันเทิง หรือเพลิดเพลิน
3. อ่านเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม อ่านเพื่อให้รู้ อาจแบ่งออกเป็น

3.1 เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ อ่านเพื่อตอบปัญหา ซึ่งยังข้องใจ

3.2 อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งโดยย่อและโดยละเอียด

3.3 อ่านเพื่อต้องการข่าวสาร ข้อเท็จจริง

3.4 อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อต้องการประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะหรือ เพื่อทำตำรับตำราทั่วไป

3.5 อ่านเพื่อหาข้อมูลประมวลเข้าเอามาทำวิจัยเผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์แก่ชาติส่วนรวม

จู่ไรรัตน์ ลักษณะศิริ และอารียาหุดินทะ (2555: 218-219) กำหนดจุดมุ่งของการอ่านไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อรับข่าวสารในการดำเนินชีวิตนั้น การรับข้อมูลข่าวสารเป็นเรื่อง และสำคัญที่ควรจะต้องรับรู้ เพราะโลกปัจจุบันมีความเจริญทางเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมาก ข้อมูลต่าง ๆ สามารถสื่อถึงกันได้เพียงใช้เวลาไม่นาน การปฏิเสธไม่รับรู้ข้อมูลที่มีขอบข่ายกว้างขวางและง่าย เพราะอยู่รอบ ๆ ตัวเราจะทำให้เราเสียประโยชน์ เพราะถ้าเรารู้จักเลือกอ่านข้อมูลที่น่าสนใจนำมาใช้ประโยชน์ ให้เหมาะกับเวลาและสถานที่ที่เราใช้ชีวิต ข้อมูลที่ได้ อาจช่วยให้ตัดสินใจหลาย ๆ เรื่องได้ เช่น ข่าวพยากรณ์อากาศ ช่วยให้ตัดสินใจได้ว่า จะเตรียมตัวอย่างไรก่อนออกจากบ้าน ข้อมูลทางเศรษฐกิจ ช่วยให้เราวางแผนการใช้จ่าย หรือเก็บออมได้ หรือข่าวภัยพิบัติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เราอาจมีส่วนช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามกำลัง หรือหาทางป้องกันได้ทันหากภัยนั้นอยู่ใกล้ตัว

ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ นี้เป็นสิ่งที่หาอ่านได้ง่าย ทั้งจากหนังสือ เช่น หนังสือพิมพ์ รายวัน หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ นิตยสาร วารสาร หรือสื่ออื่น ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2. การอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ การอ่านลักษณะนี้เป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน และผู้ใฝ่หาความรู้เพื่อนำมาพัฒนาตนเอง ความรู้จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทั้งผู้ที่อยู่และไม่ได้อยู่ในวัยศึกษา ด้วยความรู้เป็นสิ่งแสวงหาได้โดยไม่จำกัดอายุ สำหรับผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาการอ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ เป็นเป้าหมายที่เห็นได้อย่างชัดเจนเพราะการจะสำเร็จการศึกษาต้องผ่านกระบวนการ การวัดผลของความรู้ ถ้ามีความรู้ก็จะสอบผ่าน แต่จะผ่านในระดับใดขึ้นอยู่กับว่าตอบได้ชัดเจน ตรงประเด็นกับคำถามที่ต้องการวัดผลของความรู้หรือไม่ ด้วยเหตุที่ความรู้เป็นตัววัดว่าเป็น ผู้มีการศึกษาหรือไม่ สถานศึกษาจึงต่างให้ความสำคัญกับการอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ เห็นได้จากการมีห้องสมุด และมีการจัดซื้อหนังสือใหม่ ๆ เข้าห้องสมุดเสมอ ด้วยหวังให้ผู้ศึกษาได้ใช้ประโยชน์ จากการอ่านเพื่อพัฒนาเป็นผู้มีความรู้ที่ไม่ใช่ความรู้ที่อยู่ในชั้นเรียนเท่านั้น แต่เป็นผู้มีความรอบรู้ ทั้งเรื่องที่อยู่ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน

ส่วนผู้ที่พ้นวัยศึกษาแต่ใฝ่หาความรู้ การแสวงหาความรู้จากการอ่านทำให้พัฒนาตนเองให้ทันกับความเจริญก้าวหน้า เพราะความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ความรู้ต่าง ๆ ล้าสมัยเร็วขึ้น การแสวงหาความรู้จึงเป็นกระบวนการที่ควรทำตลอดชีวิต หนังสือ และวัสดุการอ่านอื่น ๆ เป็นสิ่งที่รองรับความก้าวหน้าทางความรู้ได้

3. การอ่านเพื่อจรรโลงจิตใจ ผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน ประเทศ สหรัฐอเมริการะบุว่า หากผู้ใดมีความเครียดเรื้อรังจะเป็นเหตุให้สมองถูกทำลายเพราะเซลล์สมอง หดสร้างเซลล์ใหม่ วิธีแก้ไขคือหากิจกรรมที่ช่วยทำให้จิตใจสงบเพื่อให้สมองทำงานอย่างพลัดพลิน

จนเวลาผ่านไปโดยไม่รู้ตัว นั่นคือ คนเราควรมีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ร่างกายและจิตใจได้พักฟื้นจากความเครียดต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ที่ทั้งช่วยให้สมองผ่อนคลายจากการ ทำงานหนัก และช่วยให้จิตใจเบิกบานซึ่งมีผลต่อการเรียนและการทำงานได้ดีขึ้น

การอ่านเป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยบำบัดความเครียด และช่วยทำให้จิตใจผ่อนคลายพร้อมกันได้ การเลือกอ่านเรื่องที่ชอบโดยไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนหรือความรู้ในการทำงาน เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ลืมภาระ หรือปัญหาที่ต้องเผชิญอยู่ได้ในเวลาหนึ่ง ความเพลิดเพลินที่ได้ในช่วงเวลาที่อ่านหนังสือที่ชอบนั้น จะทำให้จิตใจเบิกบานอีกทั้งการอ่านลักษณะนี้ยังมีส่วนช่วยเปิดโลกทัศน์และแง่มุมที่กระทบใจจนกลายเป็นข้อคิดสำหรับการใช้ชีวิต

เมื่อพิจารณาจุดมุ่งหมายของการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายของการอ่านนั้น เพื่อพัฒนาต่อยอดความรู้ อ่านเพื่อรับข่าวสารต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน รับข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่าน เพื่อศึกษาค้นคว้าข้อมูล พัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพ อ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน บันเทิงใจ จรรโลงจิตใจ และเพื่อบำบัดความเครียด

2.3 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดในการรับสารเข้าไปขณะที่อ่าน เป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ แล้วการอ่านยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ทำให้ทันโลกทันเหตุการณ์ ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 10) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ และการใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีทั้ง จะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2546: 89) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านจะมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ผู้ใดมีความสามารถในการอ่านหนังสือเป็นพิเศษ มักจะมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพและในชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้น้อยและอ่านช้า การอ่านแทรกอยู่ในกิจกรรมทุกประเภททุกแห่ง เพราะในการสื่อสาร ซึ่งกันและกันในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านเพื่อความเข้าใจ

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551: 87-90) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

1. เสริมสร้างองค์ความรู้

การอ่านมีส่วนช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ ทั้งเพิ่มพูนความรู้เดิมที่มีอยู่ ให้มุมมองที่แตกต่างไปจากความรู้หรือความคิดเดิมของผู้อ่าน รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ และประสบการณ์ใหม่ให้กับผู้อ่านทำให้ผู้อ่านมีความรู้เพิ่มขึ้น เป็นผู้รู้เท่าทันเหตุการณ์ สามารถนำความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาตนเองให้มีแนวทางการดำเนินชีวิตและการประกอบ สัมมาชีพให้เป็นไปในแนวทางที่พึงงามได้

2. พัฒนาคุณค่าทางอารมณ์

การอ่านมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านได้รับความสุขหรือความบันเทิงใจ ซึ่งส่งผลดีต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกาย รวมทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ที่ดีและเมื่อคนมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดีแล้วย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามมานอกจากนั้นยังหมายถึงการมีอารมณ์ร่วมคล้อยตามไปกับเรื่องราวที่อ่าน

3. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

การอ่านมีส่วนช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพราะเมื่อได้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ จะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้หรือแนวคิด รวมทั้งส่งเสริมจินตนาการ เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง

ชนมณี แก้วพิกุล (2553: 23) การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ทุกคน การอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญา ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทำให้เป็นคนรอบรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทำให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ได้รับการยอมรับเชื่อถือและศรัทธา การอ่านยังเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เป็นไปในทางที่ดีงาม ได้ด้วยตนเองการอ่านก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และการอ่านยังช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ใน สังคมได้อย่างเป็นสุข

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ทุกคน เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ เพื่อช่วยพัฒนาสติปัญญา ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทำให้เป็นคนรอบรู้สามารถพัฒนาศักยภาพมากขึ้น อีกทั้งสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ได้รับการยอมรับเชื่อถือและศรัทธา การอ่านยังเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เป็นไปในทางที่ดี

2.4 ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะเบื้องต้นที่ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนตนเองเพื่อให้สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539: 88) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นกระบวนการที่เข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคและข้อความ เป็นประการสำคัญ

แววมยุรา เหมือนนิล (2541: 17) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความว่า เป็นความเข้าใจเรื่องที่อ่านในระดับต้น และเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียนอ่านจับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ ก็คงไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์ว่าเรื่องนั้นดีหรือไม่ดีได้เลย

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 45) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง จับใจความสำคัญได้ สามารถสรุปได้ ได้รับความรู้ จากสิ่งที่อ่าน และสามารถตอบคำถามได้ อีกทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้

ผกาศรี เย็นบุตร (2542: 130) อธิบายความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นการอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เก็บเนื้อเรื่อง เก็บจุดมุ่งหมาย เก็บแนวคิดหรือทัศนคติของผู้เขียน

สุปราณี พัดทอง (2545: 65) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า เป็นความคิดสำคัญอันเป็นจุดมุ่งหมายหรือหัวใจของเรื่องที่ผู้เขียนมุ่งสื่อมาให้ผู้อ่านได้รับทราบ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงและความคิดเห็นหรืออย่างใดอย่างหนึ่ง

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาทยัน อิมสาราญ (2547: 42) กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความหมายถึงการจับประเด็นหลักหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านว่าผู้เขียนต้องการสื่อสารหรือให้ข้อคิดเห็นอะไรเป็นสำคัญ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549: 120) กล่าวว่า การอ่านจับใจความหมายถึง การแปลความหมายของอักษรออกมาเป็นความคิด ซึ่งไม่ได้พูดออกมาเป็นเสียงและนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์

กระทรวงศึกษาธิการ (2559: 56) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญ ผู้อ่านต้องมีสมาธิในการอ่าน อ่านอย่างรอบคอบ และผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ต้องอ่านหลาย ๆ เที้ยว แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร แล้วตอบคำถามเหล่านั้นแต่เพียงสั้น ๆ แต่ให้ได้ใจความชัดเจน จากนั้นนำมาเรียบเรียงให้เป็นประโยคหรือข้อความสั้น ๆ

จากความหมายของการอ่านจับใจความดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความหมายถึง การเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถจับประเด็นหลักหรือสาระสำคัญ บอกรวมแนวคิด หรือข้อคิดเห็น จุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนมุ่งสื่อมาให้ผู้อ่านได้รับ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร และระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน

2.5 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความมีจุดมุ่งหมายหลายประการตามความต้องการของผู้อ่าน ดังที่มีนักการศึกษาได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2544: 128) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. สามารถอ่านได้เร็วและจับใจความได้ดี
2. สามารถเพิ่มพูนความชำนาญในการอ่าน และมีสมาธิในการอ่าน
3. สามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
4. สามารถนำการอ่านไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ
5. สามารถบอกประโยชน์ของการอ่านและรักการอ่านหนังสือ
6. สามารถส่งเสริมให้เด็กรู้จักหาความหมายของคำศัพท์ โดยใช้หนังสืออ้างอิง

จาก พจนานุกรมหรือพจนานุกรม

7. สามารถส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ในสิ่งแวดล้อมและสนใจปัญหาและเหตุการณ์ประจำวัน โดยการอ่าน

ฐปะนีย์ นาครทรรพ (2545: 42) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. ให้เข้าใจความที่อ่านได้ดี
2. ให้มีนิสัยที่ดีในการอ่าน
3. ให้มีวิจาร์ณญาณในการอ่าน
4. ให้มีความรักความสนใจในการอ่านอย่างกว้างขวางและสม่ำเสมอ
5. ส่งเสริมให้อ่านได้รวดเร็ว

กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 189) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้รู้จักใจความสำคัญของเรื่องราวที่อ่านเป็นเรื่องของใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

2. เพื่อนำใจความสำคัญไปถ่ายทอดแก่ผู้อื่นให้เข้าใจ
3. เพื่อสรุปเนื้อเรื่องที่ได้อ่านนั้นเอาไปใช้ประโยชน์ในการอ่านต่อไป

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2547: 99-100) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. ผู้อ่านจับใจความมุ่งอ่านรายละเอียดของเนื้อเรื่องโดยไม่คำนึงถึงอัตราความเร็วในการอ่าน เป็นการอ่านอย่างละเอียดเพื่อจะได้ไม่พลาดเนื้อหาสำคัญ ซึ่งผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำรายละเอียดของเรื่องไปใช้ประโยชน์ หรืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

2. ผู้อ่านจับใจความมุ่งอ่านเรื่อง เพื่อเสริมความมั่นใจให้กับตนเอง เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเคยมีความรู้ในเรื่องนั้นมาก่อนแล้วแต่ลืมรายละเอียด จึงต้องอ่านอีกครั้ง ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องอ่านละเอียดทุกตอน แต่จะอ่านจับใจความอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้ระลึกได้ เป็นการทบทวนเนื้อเรื่องเพื่อให้เกิดความมั่นใจ

3. ผู้อ่านจับใจความมุ่งทำความเข้าใจความคุ้นเคยกับคำศัพท์ใหม่ ๆ โดยใช้เนื้อหาของเรื่อง เป็นสื่อการอ่านจึงมักให้การสำรวจและตรวจสอบ ซึ่งการอ่านลักษณะนี้ผู้อ่านมักนำไปใช้ประโยชน์ ในการอ่านจับใจความเรื่องที่เป็นวิชาการระดับสูง

4. ผู้อ่านจับใจความมุ่งอ่านเพื่อพัฒนาความคิดให้กว้างไกล เป็นการอ่านที่ผู้อ่าน ต้องอ่าน อย่างละเอียดเพื่อพัฒนาข้อมูลให้สอดคล้องกับที่เป้าหมายกำหนด เช่นการอ่านโดยใช้วิธีการ คาดคะเนตามแนววิธีวิทยาศาสตร์ ซึ่งลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการอ่าน จับใจความแล้ววิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าต่อไป

5. ผู้อ่านจับใจความมุ่งเน้นอัตราความเร็วในการอ่าน เป็นการอ่านที่ผู้อ่าน ต้องการจับใจความสำคัญของเรื่องในเวลาที่ย่ำกักและต้องการให้ได้เนื้อเรื่องมากที่สุด

6. ผู้อ่านจับใจความมุ่งอ่านเพื่อศึกษาเนื้อหาของเรื่องที่ตนไม่เคยมีพื้นฐานความรู้ มาก่อน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านมักใช้วิธีการอ่านจับใจความในลักษณะสำรวจและตรวจสอบ คือในขั้น สำรวจ จะใช้วิธีกวาดสายตาดูเนื้อหาคร่าว ๆ และขั้นสำรวจด้วยการอ่านอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ คือ ให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจในเนื้อความที่ อ่านได้เป็นอย่างดี รวมถึงส่งเสริมให้ผู้อ่านได้เรียนรู้และคุ้นเคยกับ คำศัพท์ใหม่ ๆ ตลอดจนเพื่อพัฒนา ความคิดของผู้อ่านให้ก้าวไกลและสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากการ อ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิด ประโยชน์ต่อไป

2.6 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญ เพราะเป็นพื้นฐานในการอ่าน สามารถใช้แสวงหาความรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับ ใจความ ดังนี้

สมบัติ มหารส (2544: 47) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความ ทำให้ตนมีความฉลาดรอบรู้ และจะเป็นนักปราชญ์ได้ในอนาคต รวมถึงยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความพร้อม พัฒนานิสัยและ ทักษะความรู้ให้นักเรียนทุกคน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 159-162) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่าน จับใจความ ว่าการอ่านจับใจความมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา ด้วยการพัฒนาความรู้ ของตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจ ด้วยการนำความรู้มาพัฒนาอาชีพและระบบการใช้จ่าย การพัฒนา ด้านสังคมด้วยการนำความรู้มาพัฒนาคุณภาพชีวิตในครอบครัว

ศิวพร โกศิยะกุล (2546: 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความ ว่าการอ่าน จับใจความเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ทำให้ได้รู้จักโลกที่กว้างขึ้น ช่วยในการปรับตัวให้ทันต่อ การเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ ตลอดเวลา

จู่ไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิมสำราญ (2547: 42) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร เพราะการอ่านและการฟังจะทำให้ผู้คนได้รับข่าวสาร ข้อมูลความรู้ และได้รับทราบความเคลื่อนไหวตลอดจนข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของผู้คนในสังคม นอกจากนี้ การอ่านยังสามารถพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอีกด้วย ผู้รับสารจะได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ ถ้าผู้รับสารสามารถรับสารที่ผู้ส่งสารส่งให้อ่านอย่างครบถ้วนและถูกต้อง กระบวนการสำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้รับสารสามารถรับสารจากเรื่องที่อ่านได้ก็คือการจับใจความ ฉะนั้นการจับใจความ จึงนับเป็นหัวใจของการอ่าน

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551: 111) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ เป็นทักษะเบื้องต้นที่ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนตนเองเพื่อให้สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ เพราะจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่าน ทำความเข้าใจกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่เขียนนำเสนอมาอย่างผู้อ่าน โดยผู้อ่านควรเริ่มต้นค้นหาข้อคิดสำคัญที่ปรากฏในเรื่องให้ได้ก่อน แล้วนำข้อคิดที่ได้เหล่านั้นมาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อให้ได้ใจความสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ผู้อ่านจึงต้องทำความเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ทั้งความหมายของคำ ประโยค และเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งบางครั้งความหมายของคำนั้น ๆ ก็อาจมีนัยสำคัญทางความหมาย ดังนั้นผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับบริบท ของเนื้อหาด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 2) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ เป็นทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั้งในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ รวมทั้งการใช้เวลาว่างก็ใช้การอ่านจับใจความเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น สารที่อ่านจึงมีทั้งสารวิชาการให้ความรู้ด้านต่าง ๆ และสารบันเทิงที่ให้ความสนุกสนานคลายความเครียด ไม่ว่าจะเป็นการอ่านสารประเภทใด ก่อนที่ผู้อ่านจะเริ่มเข้าสู่รายละเอียดของเนื้อเรื่องมักจะค้นหาคำสำคัญ ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องเป็นอันดับแรก เพราะคำสำคัญ จะช่วยให้ผู้อ่านคาดเดาเรื่องราวได้ก่อนที่จะอ่านรายละเอียดต่อไป

จากความสำคัญของการอ่านจับใจความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ เป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอ่านเนื้อเรื่องให้เข้าใจและถือว่าเป็นหัวใจของการอ่านทั่ว ๆ ไป รวมถึงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2.7 วิธีการอ่านจับใจความ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงวิธีการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2537: 190-192) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. วิธีทั่วไป ให้ผู้อ่านตั้งคำถามให้ตนเองเพื่อหาคำตอบว่า เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับใครหรือเกี่ยวกับอะไร รวมทั้งค้นหาว่าสาระที่เด่นชัดของเรื่องมีว่าอย่างไร

2. ในกรณีที่ใจความสำคัญมีชื่อเรื่อง ผู้อ่านสามารถหาชื่อเรื่องของย่อหน้า ที่อ่านได้ โดยสามารถค้นหาใจความสำคัญได้ดังนี้

2.1 ตั้งชื่อเรื่องของย่อหน้า

2.2 ค้นหาประโยคที่มีใจความสำคัญของเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ หรือสรุปใจความ สำคัญของเรื่องเอง โดยการอนุมานความหมายของเรื่องจากรายละเอียดต่าง ๆ ภายในเรื่องนั้น

3. วิธีเขียนใจความสำคัญที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้แน่ชัดเนื่องจาก ในบางย่อหน้า ผู้เขียนไม่ได้ระบุใจความสำคัญไว้แน่ชัด ผู้อ่านไม่อาจจะหาประโยคใด ประโยคหนึ่งที่มีใจความสำคัญ ทั้งหมดได้ จึงต้องเขียนใจความสำคัญเองซึ่งมีวิธีการทำได้ดังต่อไปนี้

3.1 พยายามรวบรวมความคิดที่ได้จากการอ่าน รายละเอียดทั้งหมดของ ย่อหน้าว่าเรื่องที่กำลังอ่านอยู่นั้น ผู้เขียนพยายามบอกอะไรแก่ผู้อ่าน โดยสังเกตจากคำบางคำหรือ ข้อความที่ให้ความหมายโดยนัยจากในเรื่อง

3.2 ลองเขียนประโยคสมบูรณ์ที่ระบุ ก) ชื่อบุคคล หรือ สิ่งของในเรื่อง และ ข) บอกว่าบุคคลหรือสิ่งของนั้นกำลังทำอะไร

3.3 อ่านเรื่องทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง อย่านอ่านข้อความ ย่อหน้าเพียงบางประโยค เท่านั้นแล้วตัดสินใจว่าใจความสำคัญอยู่ในประโยคใดประโยคหนึ่ง เพราะถ้าผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้อย่าง แน่ชัดแล้ว สารจากบางประโยคจะเป็นเพียงใจความที่ (narrow idea) หรือเป็นรายละเอียด

3.4 ตรวจสอบดูว่า ประโยคที่ผู้เขียนเขียนขึ้นนั้น ครอบคลุมสาระทั้งหมดของ ย่อหน้าหรือไม่ พยายามอย่าให้ข้อความมีใจความกว้างเกินไป หรือเฉพาะเจาะจงเกินไป แล้วแก้ไขให้ ถูกต้องและกะทัดรัดขึ้น

กรมวิชาการ (2546: 189) ได้เสนอวิธีการในการอ่านจับใจความเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะจะเป็นแนวทางให้กำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสม และ จับใจความหรือตอบคำถามได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

2. สืบหาส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าว ๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้หนังสือ ภาคผนวก เป็นต้น เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่อง หรือหนังสือที่อ่านได้กว้างขวางและรวดเร็ว

3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าเป็นประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา บทความ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางอ่านจับใจความสำคัญได้ง่าย

4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยคและ ข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที้อ่านมาประกอบ จะทำให้เข้าใจและจับใจความที้อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิมสำราญ (2547: 43) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความ ควรปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. อ่านเรื่องที้อ่านจับใจความทั้งหมด ผู้อ่านต้องอ่านย่อหน้าที่จะจับใจความนั้นให้จบอย่างคร่าว ๆ ถ้าเป็นเรื่องยาวมีหลายย่อหน้า ก็ต้องอ่านทั้งเรื่องเช่นกันเพื่อให้เข้าใจว่าเรื่องที้อ่านมีเนื้อหาโดยรวมเกี่ยวกับอะไร นั่นคือการหาความคิดสำคัญของเรื่องที้อ่านนั่นเอง ถ้ามีชื่อเรื่องปรากฏอยู่จะช่วยให้อ่านเข้าใจความคิดสำคัญของเรื่องได้รวดเร็วขึ้น ความคิดสำคัญที้อ่านที่กำหนดได้มักจะเป็นคำคำเดียว หรือเป็นวลีสั้น ๆ

2. หาใจความของเรื่องที้อ่าน ผู้อ่านต้องอ่านข้อความทั้งหมดอีกครั้ง ถ้าเป็นเรื่องยาวมีหลายย่อหน้า ต้องอ่านทีละย่อหน้าอย่างพิถีพิถัน เพราะจะได้เข้าใจเนื้อเรื่องและสามารถจับใจความของแต่ละย่อหน้าได้โดยปกติ ย่อหน้าประกอบด้วยใจความ 2 ส่วนคือ ใจความสำคัญและใจความรองหรือผลความ ดังนี้

2.1 ใจความสำคัญ คือ ความคิดสำคัญที่สุดที้อ่านที่ผู้เขียนต้องการให้อ่านทราบ ใจความสำคัญจะมีเท่าใดขึ้นอยู่กับจำนวนย่อหน้า อย่างไรก็ตาม ใจความสำคัญในย่อหน้ามีได้เพียงประเด็นเดียวเท่านั้น

2.2 ใจความรองหรือผลความ คือเนื้อความอื่น ๆ ทีสนับสนุนใจความสำคัญ

จากวิธีในการอ่านจับใจความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความผู้อ่านต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าจัดอยู่ใน ประเภทใด ตลอดจนต้องใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้องรวดเร็ว โดยใช้ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที้อ่านมาประกอบ

2.8 การประเมินผลการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นกระบวนการอ่านเพื่อทำความเข้าใจความหมายของข้อความหรือเนื้อเรื่องเพื่อระบุเรื่องที้อ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เนื้อหาเป็นอย่างไร ใคร ทำอะไร ทีไหนอย่างไร ส่วนประกอบของเรื่องและจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ ดังนั้นการประเมินผลการอ่านจับใจความจำเป็นต้องประเมินผลความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนด้วย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 148-150) ได้เสนอการประเมินการอ่านจับใจความโดยใช้ เกณฑ์มาตรฐานพิจารณาเนื้อเรื่องที้อ่านจับใจความ ไว้ 2 วิธี คือ

1. การใช้เครื่องมือทีเป็นแบบทดสอบ ผู้อ่านจะต้องตอบคำถามได้ร้อยละ 70 ขึ้นไป การยึดเกณฑ์นี้ นักการศึกษาที่มีความเห็นว่าผู้อ่านได้พลาตเนื้อหาบางตอนไปร้อยละ 30 แล้วหากยึด

เกณฑ์ประเมินที่ต่ำกว่านี้จะทำให้มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง นักการศึกษาบางคนกำหนดเกณฑ์ที่แตกต่างไปจากนี้ คือ เครสและจอห์นสัน (Kress and Johnson, 1965: 81-89) โดยเสนอแนะเกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความ ไว้ดังนี้

1.1 ผู้อ่านที่สามารถตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องในขอบเขต ร้อยละ 90-100 มีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับที่ 1

1.2 ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องร้อยละ 75 -89 มีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับที่ 2

1.3 ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 75 แสดงว่ายังมีข้อบกพร่องในการอ่านจับใจความ พลลาดประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่อง ควรมีการอ่านทบทวน ลักษณะการประเมินการอ่านจับใจความของภาษาไทยควรใช้เกณฑ์การอ่าน จับใจความได้ร้อยละ 70 เป็นอย่างน้อย แล้วใช้หลักส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในการจับใจความ ให้มากขึ้นควบคู่กับการพัฒนาอัตราเร็วในการอ่าน

2. การใช้แบบประเมินค่าโดยใช้ระดับตัวอักษรแล้วตีค่าออกมาเป็นคะแนน เช่น เมื่อผู้อ่านประเมินการอ่านจับใจความของตนเองแล้วรวมคะแนนทั้งหมดในแต่ละช่อง สมมติให้แบบประเมินค่าทั้งหมดมี 20 ข้อ ถ้าทำเครื่องหมายในช่อง “มาก” ทุกช่องจะได้คะแนนเต็ม 80 คะแนน โดยระดับคะแนนที่ได้มีขอบเขตดังนี้

คะแนน	72 - 80	เท่ากับระดับ	4	หมายถึง	ดี
คะแนน	52 - 71	เท่ากับระดับ	3	หมายถึง	ค่อนข้างดี
คะแนน	32 - 51	เท่ากับระดับ	2	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	0 - 31	เท่ากับระดับ	1	หมายถึง	ปรับปรุง

ผู้อ่านที่ประเมินการอ่านจับใจความของตนเองแล้ว หากรวมคะแนนแล้วอยู่ในระดับ 4 และ 3 แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านจับใจความที่น่าพอใจ แต่ถ้าผลที่ได้อยู่ในระดับ 2 หรือ 1 ผู้อ่านควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านจับใจความให้ดีขึ้น

การประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความ กระทำได้หลายวิธีการจะใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายเป็นสำคัญ ที่นิยมใช้มี 2 วิธี (จีเรียง บุญสม, 2543: 26, อ้างถึงใน ศิริวรรณ วณิชพัฒน์วรชัย, 2547: 32) คือ

1. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้มาตรฐาน (Standardized Test) ข้อสอบนี้นำไปให้นักเรียนทำเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติ (Norm) แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยข้อความเป็นตอน ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกคำตอบ เรียงจากเรื่องง่าย ๆ ไปหาเรื่องยาก จำกัดเวลา นักเรียนจะได้คะแนนตามความสามารถความเข้าใจในการอ่านแบบสอบ คะแนนจะออกมาในรูปคะแนนดิบ (Raw Score) เปอร์เซ็นไทล์ (Percentile) หรือ ระดับ (Grade-Equivalent)

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ชนิดอิงเกณฑ์ (Criterion-Referenced Test) ลักษณะของแบบทดสอบนี้คล้ายกับแบบทดสอบแรกคือ มีข้อความเป็นตอน ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่านและเลือกตอบ แต่ไม่เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติหรือนักเรียนกลุ่มอื่นคะแนนของนักเรียนขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์การอ่าน เกณฑ์นี้ถือว่านักเรียนมี ความสำเร็จอยู่ระหว่างเกณฑ์ร้อยละ 80-90 นอกจากการวัดและประเมินผลการอ่านทั้ง 2 ชนิดแล้ว ยังมีวิธีหาความสามารถในการอ่าน เป็นรายบุคคลซึ่งดำเนินการได้ด้วยการคำนวณองค์ประกอบ ที่เกี่ยวข้องคือ คะแนนวุฒิปัญญาซึ่งมีวิธีการดังนี้ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2543: 78-79) คะแนนวุฒิปัญญาได้มาจากการทดสอบ มาจากคำว่า Intellectual Function ใช้ตัวย่อว่า IF.หมายถึง ความสามารถทางสมองรวมกับประสบการณ์ด้านการอ่านที่ได้รับจากที่บ้านและทางโรงเรียนซึ่งผลของการหา ค่า IF. นำมาใช้คำนวณเพื่อหาระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนว่าตรงกับชั้นเรียน หรือไม่ แบบทดสอบวุฒิปัญญาจะมี 6 ชุด ชุดละ 20 ข้อ รวม 120 ข้อ ประกอบด้วย ชุดต่าง ๆ ดังนี้

1. การใช้ภาษา
2. การหาความสัมพันธ์ของรูปร่าง
3. การคิดหาเหตุผล
4. การเรียงลำดับตัวเลข
5. การตัดสินใจโดยใช้เหตุผล
6. การแก้ปัญหา

การประเมินการอ่านจับใจความสามารถทำได้หลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การใช้แบบประเมินค่า หรือการวัดคะแนนวุฒิปัญญา ซึ่งจะใช้วิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายเป็นสำคัญ

3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.1 ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังต่อไปนี้ จันทร่า ดันติพงศานุรักษ์ (2543: 36) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือกันจนบรรลุตามเป้าหมายตลอดจนส่งเสริมให้ทำงานร่วมกันเป็นทีมตามระบอบประชาธิปไตย

กรมวิชาการ (2545: 47) ยังได้กล่าวถึงความหมายไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเตรียมตัวให้ผู้เรียนได้ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสอนเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะ ทางสังคม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันจนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกันทุกคน

ทศนา แคมมณี (2548: 106-107) กล่าวถึง ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้ โดยมีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียน มีการพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีการสัมพันธ์กันมีการทำงาน ร่วมกันเป็นมีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกันในการ จัดการเรียนรู้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553: 44) ได้กล่าวถึงความหมายไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็น การเรียนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ประกอบด้วย สมาชิกที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556: 29) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่ให้ผู้เรียน ร่วมมือร่วมใจกันในการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อศึกษาในสิ่งที่สนใจเหมือนกันโดยร่วมกันสร้าง ชิ้นงานหรือทำโครงการแล้วเสนอข้อมูลความรู้ที่ได้จากการศึกษาร่วมกัน การเรียนวิธีนี้ผู้เรียนในแต่ละ กลุ่มศึกษาและสร้างความรู้ร่วมกันในเรื่องที่ต่างกัน และใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

Joyce and weil (1986, อ้างถึงในวัชรา เล่าเรียนดี, 2548: 178) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา โดยเพื่อนในกลุ่มจะช่วยเหลือแนะนำกัน เนื่องจากผู้เรียนที่อยู่ในวัยเดียวกันสามารถสื่อสาร สื่อความหมายแก่กันและกันได้ง่าย และทำความเข้าใจ ง่ายกว่าที่ครูสอน

Slavin (1990, อ้างถึงในวัชรา เล่าเรียนดี, 2548: 178) ได้เสนอแนะไว้ว่าการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือกัน คือ การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียน เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-5 คน สมาชิกกลุ่มจะต้องช่วยกันปฏิบัติกิจกรรมจนบรรลุผลสำเร็จ และยังได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่าวิธีสอน แบบดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นภูมิใจในตนเองตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเอง และต่อกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น พัฒนาความสัมพันธ์ที่ดี การยอมรับผู้อื่นมากขึ้น สร้างความมั่นใจในตนเอง และรู้ถึงคุณค่าของตนเองมากขึ้น

Mc Connell (1994: 15-17, อ้างถึงใน วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549: 54) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม เล็ก ๆ แต่ละกลุ่ม ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถ แตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากร การเรียนรู้ คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่มด้วย ความสำเร็จของแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม การกำหนดขนาดของกลุ่มปกติประมาณ 3-4 คน

และลักษณะของกลุ่มควรเป็นกลุ่มที่คละความสามารถ (มีทั้งผู้ที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน) ร่วมกัน ทำกิจกรรมหรือศึกษาค้นคว้าหาองค์ความรู้ร่วมกัน

Johnson and Johnson (1996, อ้างถึงในวัชรรา เล่าเรียนดี, 2548: 178) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันว่าเป็นวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มละประมาณ 3-5 คน สมาชิกกลุ่มมีความแตกต่างกัน เช่น เพศ เชื้อชาติ และความสามารถทางการเรียน โดยที่สมาชิกภายในกลุ่มควรจะมีทั้งเพศหญิง ชาย เชื้อชาติต่าง ๆ และความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ คละกันในแต่ละ กลุ่ม สมาชิกจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน รับฟังความคิดเห็นกัน ช่วยเหลือกันและกันและ สมาชิกกลุ่มทุกคนจะต้องร่วมรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือคือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยจัดกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถกลุ่มละ 3 - 5 คน ประกอบไปด้วย เก่ง ปานกลาง อ่อน ให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งมีลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจนเพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้มีการทำงานร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือ ฟังพาท้ายซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

3.2 องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วรรณทิพา รอดแรงคำ (2541: 141-144) สรุปว่า องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วย

1. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม (face - to - face interaction) เป็นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม ในลักษณะคละกัน ทั้งเพศ อายุ ความสามารถ ความสนใจ หรืออื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และความสำเร็จของกันและกัน โดยการช่วยเหลือสนับสนุน กระตุ้น ยกย่องความพยายามของกันและกัน การมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มมีผลตามมา คือ

1.1 มีกิจกรรมทางปัญญา และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เกิดขึ้นโดยผู้เรียน อธิบายว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร หรืออธิบายว่าสิ่งที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน เชื่อมโยงกับสิ่งที่เรียนมาแล้ว อย่งไร

1.2 เกิดรูปแบบทางสังคม ซึ่งมีโอกาสเกิดขึ้นได้จากการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความรับผิดชอบกับกลุ่มเพื่อน เหตุผลและข้อสรุปที่แสดงออกมีอิทธิพลต่อกัน เพิ่มรูปแบบทางสังคม เพิ่มการสนับสนุนของเพื่อนและเพิ่มรางวัล

1.3 มีการตอบสนองด้วยคำพูด ที่ไม่ใช่คำพูดของสมาชิกคนอื่นนอกกลุ่ม ซึ่งเป็นข้อมูลย้อนกลับให้กับสมาชิกในกลุ่ม

1.4 ปฏิสัมพันธ์จะช่วยให้งานสำเร็จ และเมื่องานเสร็จก็จะทำให้สมาชิกแต่ละคนได้ความรู้

2. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน ที่จะช่วยให้กลุ่มมีสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการทำงาน (individual accountability/ personal responsibility) เกิดขึ้นเมื่อมีการประเมินการปฏิบัติงานของผู้เรียน เพราะการประเมินจะย้อนกลับไปให้กับกลุ่ม และให้กับผู้เรียนเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนแต่ละคนแสดงความรับผิดชอบต่องาน โดยครูจะต้อง

2.1 ประเมินว่าสมาชิกของกลุ่มช่วยเหลืองานของกลุ่มมากน้อยแค่ไหน

2.2 ให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนแต่ละคนและกับกลุ่ม

2.3 ไม่ให้สมาชิกกลุ่มทำงานซ้ำซ้อนกัน

2.4 ทำให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคนรับผิดชอบต่องาน โดยดูจากคะแนนสอบของผู้เรียนแต่ละคน หรือสุ่มเลือกถามคนใดคนหนึ่งของกลุ่ม

3. ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มหรือทักษะทางสังคม (Cooperative Social skills) ผู้เรียนต้องใช้ทักษะความร่วมมือในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่ ทักษะการสื่อความหมาย สามารถสื่อความได้อย่างแม่นยำ ไม่กำกวม การแบ่งปัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมมือกัน

4. ความสัมพันธ์กันในทางบวก (positive interdependence) เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนเกิดการรับรู้ว่า ตัวเองต้องทำงานร่วมกับสมาชิกคนอื่น ๆ ของกลุ่ม จนเกิดความรู้สึกว่าความสำเร็จของแต่ละคนขึ้นอยู่กับความสำเร็จของกลุ่ม

5. กระบวนการกลุ่ม (group processing) เกิดขึ้นเมื่อสมาชิกในกลุ่มอภิปรายถึงประสิทธิภาพของความสำเร็จในการทำงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ กระบวนการกลุ่ม จะสะท้อนให้เห็นถึงการทำงานของกลุ่ม

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2543: 39) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 5 ข้อ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependent) สมาชิกทุกคนมีหน้าที่ และมีความสำคัญเท่าเทียมกันหมด แต่ละคนรู้หน้าที่ของตนเองว่า ต้องทำกิจกรรมอะไรบ้างในบทเรียนครั้งนั้น ๆ ต้องรับผิดชอบในกิจกรรมนั้น ๆ และทุกคนต้องตระหนักดีว่าความสำเร็จ ของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกภายในกลุ่ม

2. การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (Face to Face Interaction) การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือนี้ ผู้เรียนจะนั่งเรียนเป็นกลุ่ม หันหน้าเข้าหากันเพื่อที่จะได้ซักถาม ตอบปัญหา อธิบายโต้ตอบซึ่งกันและกัน ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน ยอมรับเหตุผลของผู้อื่น โต้เถียงกันด้วยเหตุผล รู้จักสนับสนุน และกล่าวชมเชยผู้อื่น เป็นการฝึกทักษะพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม

3. หน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล (Individual Accountability) สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ และจะต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถเสมอ

4. ทักษะทางสังคม (Social Skills) ผู้เรียนบางคนอาจไม่มีทักษะในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเนื่องจากไม่ได้รับการพัฒนาด้านนี้มาก่อน อาจทำให้มีปัญหาบ้าง ดังนั้นก่อนที่จะใช้การเรียนการสอนแบบนี้ ผู้สอนควรวางพื้นฐานผู้เรียนให้มีทักษะในการทำงานกลุ่ม ดังนี้

4.1 ทักษะการจัดกลุ่ม

4.2 ทักษะการทำงานกลุ่ม เช่น ทักษะเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอธิบายโต้ตอบ การแบ่งปันอุปกรณ์ และกาสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน

4.3 ทักษะการสร้างความรู้ เป็นทักษะในการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เป็นการกระตุ้นให้เกิดความคิดตามลำดับขั้นตอนอย่างมีเหตุผล

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) หลังจากทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้ระยะหนึ่ง สมาชิกแต่ละคนจะประเมินการทำงานของตนเองและผลงานกลุ่ม เพื่อจะได้รู้ถึงข้อดีและข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไข และวางแผน รวมถึงการวางเป้าหมายในการทำงานกลุ่มครั้งต่อไปให้ดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกว่าเดิม

Kagan (1997: 45, อ้างถึงใน ชาตรี เกิดธรรม, 2545: 9-10) กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าประกอบด้วย

1. การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Positive Interdependence) ผู้เรียนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อเราได้รับประโยชน์จากเพื่อน เพื่อนก็จะได้รับประโยชน์จากเราความสำเร็จของเราและความสำเร็จของเพื่อนคือความสำเร็จของกลุ่ม หรือความสำเร็จของกลุ่ม คือความสำเร็จของแต่ละคน

2. การยอมรับความสามารถซึ่งกันละกัน (Individual Accountability) ผู้เรียนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และยอมรับว่าแต่ละคนในกลุ่มต่างก็มีความสามารถในตัวเอง และมีส่วนในการทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จด้วยดี

3. ความเสมอภาค (Equal Participation) ทุกคนในกลุ่มต้องให้ความร่วมมืออย่างทั่วถึง และมีบทบาทหน้าที่ภายในกลุ่มเท่าเทียมกัน

4. การมีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง (Simultaneous Interaction) ผู้เรียนจะนั่งเรียนด้วยกันเป็นกลุ่มโดยหันหน้าเข้าหากัน เพื่อร่วมซักถาม ตอบปัญหา วิเคราะห์ปัญหากันอย่างใกล้ชิดงาน

องค์ประกอบพื้นฐานทั้ง 4 ข้อนี้นี้ สเปนเซอร์ คาแกน สรุปเป็น อักษรย่อ 4 ตัว คือ

จากแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าวมา สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบไปด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดของ สมาชิกภายในกลุ่ม มีการพึ่งพาอาศัยกัน ทำงานร่วมกันเป็นกระบวนการกลุ่ม แบ่งหน้าที่และมีความ รับผิดชอบร่วมกัน

3.3 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

อรพรรณ พรสีมา (2540: 65-66, อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553: 49) ได้อธิบาย ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม กิจกรรมในขั้นเตรียม ประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ ร่วมกัน และจัดกลุ่มเรียน แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 4 คน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบ ของกลุ่มบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม แจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียน การทำกิจกรรมร่วมกัน และควรมีการฝึกทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำงานกลุ่ม
2. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนที่เรียนรู้กันในกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและ หน้าที่ ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นตอนที่สมาชิกในกลุ่ม จะได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้ครูจะกำหนดให้ผู้เรียนใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการทำกิจกรรม
3. ขั้นการตรวจสอบผลงานและทดสอบ ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียน ได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่ม และ รายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมสิ่งที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้น เป็นการทดสอบ
4. ขั้นสรุปบทเรียน และประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุป บทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ไม่เข้าใจ ครูควรอธิบายเพิ่มเติม ครูและผู้เรียนช่วยกันประเมินผลการทำงาน กลุ่ม และพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงาน อะไรคือสิ่งที่ยังต้องปรับปรุง

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2543: 39) กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ผู้สอนควรจัดกิจกรรมในขั้นนี้ด้วยการแนะนำทักษะในการเรียนรู้ ร่วมกัน และจัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 2 - 6 คน ผู้สอนควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของ กลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม แจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียน และทำกิจกรรมร่วมกัน
2. ขั้นสอน ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูล และ มอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนเรียนร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยแต่ละคนมีบทบาท และหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นขั้นตอนที่สมาชิกในกลุ่มจะมีส่วนร่วม รับผิดชอบต่อผลงานของ กลุ่ม ในขั้นนี้ผู้สอนอาจจะกำหนดให้แต่ละกลุ่มใช้เทคนิคต่าง ๆ กัน

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่ม และรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมในส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ ผู้สอนควรอธิบายเพิ่มเติม ผู้สอนและผู้เรียน ช่วยกันประเมินผลการทำงานของกลุ่ม และพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่น และอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

ทศนา แคมมณี (2556:104-105) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเตรียมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนี้

1. ด้านการสอน

1.1 อธิบายชี้แจงเกี่ยวกับงานของกลุ่ม ครูควรอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน เหตุผลในการดำเนินการต่าง ๆ รายละเอียดของงานและขั้นตอนในการทำงาน

1.2 อธิบายเกณฑ์การประเมินผลงาน ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจตรงกันว่าความสำเร็จของงานอยู่ตรงไหน งานที่คาดหวังจะมีลักษณะอย่างไร เกณฑ์ที่จะใช้ในการวัดความสำเร็จของงานคืออะไร

1.3 อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการของการฟังและเกื้อกูลกัน ครูควรอธิบายกฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกา บทบาทหน้าที่ และระบบการให้รางวัลหรือประโยชน์ที่กลุ่มจะได้รับในการร่วมมือกันเรียนรู้

1.4 อธิบายวิธีการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่ม

1.5 อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการในการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย เช่น การสุ่มเรียกชื่อผู้เสนอผลงาน การทดสอบ การตรวจสอบผลงาน เป็นต้น

1.6 ชี้แจงพฤติกรรมที่คาดหวัง หากครูชี้แจงให้ผู้เรียนได้รู้อย่างชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมอะไรบ้าง จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ความคาดหวังที่มีต่อตนและพยายามจะแสดงพฤติกรรมนั้น

2. ด้านการควบคุมกำกับและการช่วยเหลือกลุ่ม

2.1 ดูแลให้สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด

2.2 สังเกตการณ์การทำงานร่วมกันของกลุ่ม ตรวจสอบว่าสมาชิกกลุ่มมีความเข้าใจในงาน หรือบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ สังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของสมาชิกให้ข้อมูลป้อนกลับ ให้แรงเสริม และบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของกลุ่ม

2.3 เข้าไปช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานและการทำงาน เมื่อพบว่ากลุ่มต้องการความช่วยเหลือครูสามารถเข้าไปชี้แจง สอนซ้ำ หรือให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ

2.4 สรุปการเรียนรู้ ครูควรให้กลุ่มสรุปประเด็นการเรียนรู้ที่ได้จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้มีความชัดเจนขึ้น

จากขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ว่าจะใช้เทคนิคใดก็ตาม จะมีลำดับขั้นตอนในการเรียนที่คล้ายกันดังนี้ คือ 1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นสอน 3. ขั้นทำงานกลุ่ม 4. ขั้นตรวจสอบผลงาน 5. ขั้นสรุป

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมพร้อมแบ่งกลุ่ม คือ ครูจัดกลุ่มนักเรียนแบบละความสามารถกลุ่มละ 3 – 5 คน ประกอบไปด้วย เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 เพื่อเตรียมทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ประชุมศึกษา คือ ครูให้นักเรียนร่วมกันศึกษาเนื้อหาความรู้ บทอ่านที่ครูจัดเตรียมให้ ตามจุดประสงค์ที่ครูได้กำหนดไว้ในชั่วโมง จากใบความรู้ สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 ค้นหาคำตอบ คือ ครูให้นักเรียนร่วมกันค้นหาคำตอบจากเรื่องที่ได้อ่าน โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มโดยการตอบคำถามตามที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบผลงาน คือ ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบว่านักเรียนตอบคำถามตามที่ได้รับมอบหมายถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 สรุปผลการเรียนรู้ คือ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน และให้นักเรียนร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่มตนเอง ว่าผลจากการที่นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ ทำให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จหรือไม่

4. เทคนิคการตั้งคำถาม

การถามตอบเป็นกิจกรรมหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบหรือผลที่ต้องการทราบข้อมูลว่านักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนรู้หรือไม่เพียงใด และเป็นส่วนหนึ่งในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้คำถาม ดังนี้

4.1 ความสำคัญของการใช้คำถาม

สุวิทย์ มูลคำ และ อรรถชัย มูลคำ (2545: 74) อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถามเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ตีสามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิจรณ์ สังเคราะห์หรือประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546: 182) อธิบายว่า คำถามมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียน การสอน เป็นการกระตุ้นความคิดของผู้เรียน ถ้าผู้สอนมีความสามารถในการถามคำถามที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ได้ดี โดยเฉพาะหลักสูตรในปัจจุบัน มุ่งให้ ผู้เรียนได้คิด ได้แก้ปัญหา ได้วิเคราะห์ ได้แนวทางเลือกปฏิบัติที่เหมาะสม

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553: 6) ได้สรุปความสำคัญของการใช้คำถามว่า คำถามนั้น มีความสำคัญมากในการพัฒนาผู้เรียน โดยคำถามจะช่วยให้ครูได้สำรวจความรู้เดิมและกระตุ้นความ สนใจผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแง่มุมการคิดมากขึ้น และเมื่อมี การอภิปรายจะนำไปสู่ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ รวมทั้งคำถามจะช่วยให้ การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครูอีกด้วย

สรุปได้ว่า การใช้คำถามเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยการป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียน ใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิจัย สังเคราะห์หรือประเมินค่าเพื่อตอบคำถามนั้น และยังเป็น เทคนิคการสอนที่ครูใช้ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเนื้อหาสาระที่เรียนนำมาใช้แก้ปัญหา

4.2 องค์ประกอบสำคัญของการใช้คำถาม

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545: 74-75) สรุปองค์ประกอบสำคัญของการ จัดการเรียนรู้อย่างใช้คำถาม มีดังนี้

1. คำถามประเภทต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นคำถามที่ดี มีคุณภาพและสามารถ พัฒนาความคิดผู้เรียน
2. เทคนิคการตั้งคำถามของผู้สอน
3. การตอบคำถามของผู้เรียน

Frase (1968: 244-249, อ้างถึงใน รุ่งระวี สาเหล็กม, 2556: 100) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ องค์ประกอบของคำถามไว้ดังนี้

1. ความยากง่ายของระดับคำถามมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้และการจดจำด้าน เนื้อหา ซึ่งระดับคำถามที่ยากขึ้นจะทำให้มีความสามารถในการจำสูงขึ้น ผู้อ่านจะตอบได้ต้องใช้ความ พยายามในการค้นหาคำตอบ และในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้อ่านสามารถตอบคำถามได้อย่างรวดเร็ว และมีความรู้สึกว่าคำถามง่ายก็ทำให้การจำน้อยลง อย่างไรก็ตามถ้าผู้อ่านไม่สามารถที่จะตอบคำถามได้ ผู้อ่านก็ไม่เกิดการเสริมแรงในการอ่านและทำให้หมดความสนใจในการอ่าน

2. ตำแหน่งของคำถาม (Position) การจัดวางตำแหน่งของคำถามสามารถวางได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ คำถามก่อนการอ่าน (Pre-Question) คำถามแทรกระหว่างการอ่าน (Interspersed-Question) และคำถามหลังการอ่าน (Post-Question) ตำแหน่งของคำถามมีอิทธิพล

ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น คำถามก่อนการอ่านและเป็นการถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยาก รู้เกี่ยวกับประเด็นหลักของเรื่องทีอ่าน ในขณะที่คำถามระหว่างการอ่านก็สามารถช่วยให้ผู้เรียนติดตามเนื้อหาเรื่องราวและรายละเอียดของบทอ่านตามลำดับ ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น ส่วนคำถามหลังการอ่านก็จะเป็นการประเมินและตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญของการใช้คำถาม ประกอบด้วยคำถามประเภทต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นคำถามที่ดี มีความยากง่ายของคำถามที่เหมาะสมกับผู้เรียนและเหมาะสมกับตำแหน่งของคำถามที่ใช้

4.3 ประเภทของคำถาม

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542: 117-119) อธิบายว่า นักการศึกษาได้แบ่งประเภทของคำถามออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. คำถามเพื่อหาคำตอบพื้นฐาน เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่นักเรียนอ่าน คำตอบจะมีอยู่ในเนื้อเรื่อง คำถามประเภทนี้มักจะถามเกี่ยวกับความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ ลักษณะของคำถามมีดังนี้

1.1 วัดความจำ เป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับตัวละคร สถานที่ เหตุการณ์สำคัญ เวลา คำที่ใช้ขึ้นต้นคำถามมี “ใคร” “อะไร” “เมื่อไร” “ที่ไหน” เช่น สะพานข้ามแม่น้ำแควอยู่ที่ไหน เป็นต้น

1.2 วัดการสรุปเรื่อง เป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับการสรุปเรื่องที่ละย่อหน้าที่ละตอน แล้วสรุปรวมกันเป็นเรื่องย่อของทั้งหมด การสรุปเรื่องมักจะยกประเด็นสำคัญที่มีอยู่ในเรื่อง มาแสดงให้ปรากฏชัดเจน ตัวอย่างคำถามได้แก่ ชนเผ่าอินเดียดงที่อาศัยในที่ราบแถบตะวันออกมีลักษณะแตกต่างจากอินเดียดงที่อาศัยทางใต้ได้อย่างไร

1.3 วัดจุดมุ่งหมาย เป็นการถามเพื่อให้ผู้อ่านค้นหาจุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่เสนอเรื่องราวทั้งหมด ผู้อ่านจะหาคำตอบได้ถ้าอ่านเรื่องราวทั้งหมดอย่างเข้าใจ ตัวอย่างคำถามได้แก่ ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเสนอเรื่องราวสี่แผ่นดิน

1.4 วัดการเขียนหัวข้อ เป็นการถามเพื่อให้ผู้อ่านตอบประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนเป็นหัวข้อสำคัญได้ถ้าผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง ตัวอย่างคำถามได้แก่เมื่ออ่านเรื่องสี่แผ่นดินจบ นักเรียนจะกำหนดเป็นหัวข้อสำคัญอะไรได้บ้าง

1.5 วัดการนำไปใช้ ถามเกี่ยวกับการนำเรื่องราวที่อ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. คำถามเพื่อคิดวิจารณ์ญาณ คำถามประเภทนี้ต้องการคำถามเกี่ยวกับการคิดขั้นสูง ที่ต้องการคำตอบในเชิงเหตุผล โดยเนื้อหาจากการอ่านเป็นการคิดเพื่อตัดสินใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ประเภทของคำถามมีดังนี้

2.1 วัดการเปรียบเทียบข้อที่เหมือนกันและตรงข้ามกัน ให้ผู้อ่านค้นหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยพิจารณาว่ามีสิ่งใดบ้างที่เหมือนกัน และสิ่งใดบ้างที่แตกต่างหรือตรงกันข้ามกัน ตัวอย่างคำถามได้แก่ มินิทานพื้นเมืองไทยเรื่องใดที่มีเนื้อเรื่องคล้ายกับนิทานพื้นเมืองของมาเลเซีย

2.2 วัดการวิเคราะห์ ให้ผู้อ่านจำแนกหรืออ่านรายละเอียดปลีกย่อยที่ปรากฏในเนื้อเรื่องหรือในภาพ ตัวอย่างคำถามได้แก่ ในเนื้อเรื่องมีคำอะไรที่ให้ความรู้สึกดีและสะเทือนใจ เป็นต้น

2.3 วัดความสัมพันธ์ระหว่างเหตุกับผล ให้ผู้อ่านค้นหาเหตุและผลในเรื่อง ตัวอย่างคำถามได้แก่ การตัดไม้ทำลายป่าจะทำให้สภาพ ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร เป็นต้น

2.4 วัดการแสดงความคิดเห็น ให้ผู้อ่านวิพากษ์วิจารณ์ตัวละคร เหตุการณ์ เรื่องราว หรือปัญหาที่ปรากฏในเรื่อง ตัวอย่างคำถามได้แก่ นางเอกในวรรณคดีไทยมีลักษณะแตกต่างจากนางเอกในนวนิยายปัจจุบันอย่างไร

2.5 วัดการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า ให้ผู้อ่านทำนายหรือคาดคะเนโดยอาศัยเรื่องราวที่อ่านเป็นพื้นฐานในการทำนาย ตัวอย่างคำถามได้แก่ เกาะแก้วพิสดาร น่าจะหมายถึง เกาะอะไร

2.6 วัดการสืบค้นข้อมูล เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านไปค้นหาคำตอบจากหนังสือหรือตำราต่าง ๆ ตัวอย่างคำถามได้แก่ ท่านมีเหตุผลอะไรมาสนับสนุนคำถามในข้อที่ 5

2.7 วัดการประเมินค่า เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านตัดสินหรือหาข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าและพิจารณาความเป็นจริงหรือเท็จของข้อมูล ตัวอย่างคำถามได้แก่ ข้อสันนิษฐานที่กล่าวว่าเกาะแก้วพิสดารคือเกาะเสม็ดนั้นเชื่อถือได้หรือไม่ ให้เสนอเหตุผล

3. คำถามเพื่อคิดสร้างสรรค์ เป็นคำถามที่มุ่งให้นักเรียนหรือผู้อ่านปรับเปลี่ยนแนวคิดที่ได้จากการอ่านในทางที่ดี ก่อให้เกิดคุณค่าทางด้านจิตใจ ให้ความสุขแก่ตนเองและผู้อื่น ผู้อ่านอาจต้องสร้างจินตภาพของตนเองออกมาเป็นเรื่องราว คำถามประเภทนี้มักจะเป็นคำถามปลายเปิดที่ผู้อ่านสามารถตอบได้อย่างอิสระโดยไม่ถือว่าผิด ตัวอย่างคำถามได้แก่ ถ้าท่านเป็นผู้เขียนเรื่องราชสีห์กับหนู ท่านคิดว่าจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตัวละครราชสีห์กับหนูให้เป็นอย่างไร

ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง (2545: 75-82) ได้กล่าวถึง ประเภทของคำถามที่พัฒนาโดย กระทรวงศึกษาธิการรัฐวิคตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งแบ่งคำถามออกเป็น 7 ประเภท มีรายละเอียดของคำถามดังต่อไปนี้

1. คำถามปริมาณ เป็นการตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนได้คิดถึงปริมาณของคน สัตว์ และสิ่งของ ที่ปรากฏในบทเรียนนั้น ๆ

2. คำถามการเปลี่ยนแปลง เป็นการตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนได้คิดถึง การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น หากข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในบทเรียนมีการเปลี่ยนแปลง

3. คำถามการทำนาย เป็นการตั้งคำถามที่มีการสมมุติว่า ถ้าเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ แล้วจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง เพื่อให้นักเรียนได้คิดและทำนายในสิ่งที่น่าจะเกิดขึ้น และเป็นไปได้

4. คำถามความคิดเห็น เป็นการตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนได้คิด และแสดงความคิดเห็นโดยอาศัยข้อมูล ความจริง ที่มีหลักการและเหตุผล

5. คำถามเกี่ยวกับส่วนตัว เป็นคำถามที่ถามความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน ถ้านักเรียนเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของบทเรียนนั้น หรืออยู่ในเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งในบทเรียนนั้น นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร

6. คำถามความสัมพันธ์เปรียบเทียบ เป็นการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้คิด เปรียบเทียบระหว่างสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ที่เกิดขึ้นในบทเรียนนั้น

7. คำถามเกี่ยวกับค่านิยม เป็นการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้คิดอย่างมีเหตุผล คิดในทางที่ถูกต้อง คิดอย่างมีวิจารณญาณ และสามารถตัดสินใจ วิเคราะห์วิจารณ์ได้ว่า ค่านิยมใดดี หรือไม่ดี ค่านิยมใดควรปฏิบัติตามหรือไม่ควรปฏิบัติตาม

คำถามทั้ง 7 ประเภท ดังกล่าวข้างต้น เป็นคำถามที่ใช้ได้ดีในการเรียนรายวิชา ภาษาไทยและรายวิชาสังคมศึกษา ลักษณะการตั้งคำถามจะถามติดต่อกันตั้งแต่คำถามประเภทที่ 1 ถึงคำถามประเภทที่ 7 เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546: 183-186) อธิบายว่า คำถามมีหลายประเภท สามารถจำแนก ได้โดยใช้เกณฑ์ต่าง ๆ เช่น คำถามระดับต้น คำถามระดับสูง คำถามแบบปิด คำถามแบบเปิดและการแบ่งประเภทของคำถามตามระดับขั้นของการใช้ความคิดในพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ตามแนวคิดของเบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S Bloom) จะแบ่งได้ 6 ประเภท เรียงตามลำดับความคิดขั้นต่ำสุด ดังนี้ 1) ถามความจำ 2) ถามความเข้าใจ 3) ถามการนำไปใช้ 4) ถามการวิเคราะห์ 5) ถามการสังเคราะห์ 6) ถามการประเมิน

Bloom (1956: 62-192, อ้างถึงใน รุ่งระวี สาเหล็ม, 2556: 98-99) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับของคำถามไว้ 6 ระดับซึ่ง ระบุถึงพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามที่ใช้วัดความสามารถของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ได้ โดยการเรียงเรียงจัดลำดับจากพฤติกรรมที่มีความซับซ้อนน้อยที่สุดไปหาพฤติกรรมที่มีความซับซ้อนมากที่สุด ดังนี้

1. คำถามที่วัดความสามารถด้านความรู้ความจำ (Knowledge)

คำถามที่วัดความสามารถด้านความรู้ความจำ คือคำถามที่ต้องการคำตอบที่มีอยู่ในบทอ่านซึ่งผู้เรียนจำได้หรือมองเห็นคำตอบอย่างชัดเจน เช่น การถามเกี่ยวกับความจำด้านคำศัพท์ นิยาม สถานที่ เวลา ขนาด ปริมาณ บุคคล ระเบียบ ประเพณี การบอกลำดับขั้นตอน การกระทำ อย่างไม่อย่างหนึ่ง แนวโน้ม การจัดประเภท การแบ่งกลุ่ม เกณฑ์ วิธีการ หลักวิชา โครงสร้าง หรือ เกี่ยวกับทฤษฎีต่าง ๆ เป็นต้น

2. คำถามที่วัดความสามารถด้านความเข้าใจ (Comprehension)

คำถามที่วัดความสามารถด้านความเข้าใจ เป็นคำถามที่วัดความสามารถในการจับใจความสำคัญจากเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น ความสามารถในการจับใจความด้านการแปล ความหมาย การตีความ การสรุปความ และการขยายความของข้อความ คำ เรื่องราว เหตุการณ์ หรือภาพ เป็นต้น

3. คำถามที่วัดความสามารถด้านการนำไปใช้ (Application)

คำถามที่วัดความสามารถด้านการนำไปใช้ คือคำถามที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิมแล้วนำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่

4. คำถามที่วัดความสามารถด้านการวิเคราะห์ (Analysis)

คำถามที่วัดความสามารถด้านการวิเคราะห์ เป็นคำถามที่ใช้วัดความสามารถทางกระบวนการ การคิดของผู้เรียนในการแยกแยะส่วนย่อย ๆ ของเหตุการณ์ เรื่องราว หรือเนื้อหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับส่วนประกอบเป็นการถามที่มีจุดมุ่งหมายหรือความประสงค์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง นอกจากนั้นยังมองถึงส่วนย่อยที่สำคัญ ๆ หรือความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ และเหตุผลของความสัมพันธ์

5. คำถามที่วัดความสามารถด้านการสังเคราะห์ (Synthesis)

คำถามที่วัดความสามารถด้านการสังเคราะห์ เป็นคำถามที่ใช้วัดความสามารถในการรวมส่วนย่อย ๆ ให้เป็นประเด็นหรือหัวข้อใหญ่เข้าด้วยกัน เป็นการถามเพื่อวัดความสามารถของผู้เรียนในการนำเอาความรู้แต่ละหน่วยมารวมกันและจัดเป็นหน่วยใหม่ หรือจัดเป็นโครงสร้างใหม่ที่แตกต่างจากของเดิมได้หรือไม่ ซึ่งลักษณะของคำถามประเภทนี้มักถามเกี่ยวกับการให้สังเคราะห์ ความ การวางแผน และการสังเคราะห์ความสัมพันธ์

6. คำถามการประเมินค่า (Evaluation)

คำถามที่วัดความสามารถด้านการประเมินค่า เป็นคำถามที่วัดความสามารถในการวินิจฉัย การตีราคา โดยสรุปย่ออย่างมีหลักเกณฑ์ อาจเป็นการตีราคาสีของ ผลงาน หรือเป็นความคิดเห็นก็ได้ ซึ่งในการประเมินค่านั้นต้องอาศัยเกณฑ์และมาตรฐานเพื่อใช้ประกอบการวินิจฉัยว่าสิ่งนั้นดี หรือไม่ดีอย่างไร

4.4 เทคนิคการใช้คำถามในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชวลิต ชูกำแพง (2550: 68-75) อธิบายว่า การถามตอบในชั้นเรียนเป็นเทคนิคที่ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบระหว่างดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และเกิดการเรียนรู้ สามารถประเมินกระบวนการคิด และการใช้เหตุผลของผู้เรียนโดยมีหลักการดังนี้

1. วางแผนคำถามที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการเรียนและผู้เรียนล่วงหน้า
2. ใช้คำถามสั้น กระชับ และชัดเจน
3. ไม่ควรถามเฉพาะความจำและข้อเท็จจริงเท่านั้น
4. ควรตั้งคำถามก่อนแล้วจึงชี้ไปยังคนที่ต้องการตอบ จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสในการฟังและสนใจประเด็นที่ถาม
5. ทุกคนมีส่วนร่วมในการตอบ
6. ควรมีแบบฟอร์มบันทึกอาจจัดบันทึกเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายชั้นก็ได้
7. กล่าวชื่นชมคนที่ตอบถูกและมีคุณภาพ ชักถามคนที่ตอบผิดเพื่อรู้สาเหตุ
8. ทิ้งช่วงเวลารอคำตอบอย่างจริงจัง

การใช้คำถามในชั้นเรียน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ประสบการณ์ โดยผู้เรียนจะต้องจัดระบบความคิด การโต้แย้งอย่างมีเหตุผล การใช้ทักษะทางอารมณ์และสังคม เพื่อให้ได้ข้อมูลสะท้อนความรู้ ทักษะ และคุณธรรมได้ โดยมีหลักการ ดังนี้

1. เตรียมคำถาม หรือประเด็นอภิปรายล่วงหน้าเพื่อให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย
2. การนำผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมกระบวนการเตรียมคำถามควรให้มีการกระจายจำนวนคำถาม และประเด็นสำคัญในการอภิปรายคละกันไป
3. ควรใช้รูปแบบการโต้ว่าที่ หรือการเรียนเป็นทีมรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เกี่ยวข้องโดยตรงให้มากที่สุด และต้องสนใจต่อผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำด้วย
4. จัดรูปแบบการอภิปรายเพื่อบอกบทบาทของแต่ละคนว่าทำอะไร เช่น เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย หัวหน้าทีม พิธีกร ผู้จัดบันทึก เพื่อให้ผู้เรียนจำนวนมากที่สุดได้มีโอกาสนำหลักฐานด้านผลสัมฤทธิ์ของเขา
5. ให้ผู้เรียนทุกคนทั้งที่พูดเก่ง และพูดไม่เก่งมีโอกาสเท่าเทียมกันในการนำเสนอความสามารถของตน
6. การสนทนาที่นำไปใช้ตัดสินใจที่สำคัญ เช่น การให้เกรดต้องใช้วิธีการจัดบันทึกที่น่าเชื่อถือ

เทคนิคการตั้งคำถามแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน คำถามส่วนใหญ่เป็นปฏิสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน การใช้คำถามในการเรียนการสอนทำได้ง่ายและมีประโยชน์ ทั้งนี้เพราะลักษณะธรรมชาติของการตั้งคำถาม พุดคุย และกระบวนการตั้งคำถามเป็นการ ดึงผู้เรียนเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีหลักการ ดังนี้

1. การซักถามพุดคุย เฉพาะประเด็น ช่วยให้ได้คำตอบในแนวคิด และช่วยให้นักเรียนได้ขยายคำตอบได้ตรงตามที่ตนตั้งใจ อย่างไรก็ตามครูผู้สอนต้องใช้เวลาและโอกาสแก่ผู้เรียนในการตอบ

2. การตอบให้กระจ่างชัด ช่วยให้ได้คำตอบที่มีความหมายชัดเจน และป้องกันการเข้าใจผิดของผู้เรียน วิธีนี้ต้องตกลงว่าจะไม่ยอมรับ “คำตอบกำกวม” แต่ต้องการเฉพาะคำตอบที่คิด ไตร่ตรองและชัดเจนเท่านั้น

3. การถามตอบอย่างถี่ถ้วน ช่วยเพิ่มคำตอบในแนวคิด และได้สารสนเทศในหัวข้อ สำคัญ ๆ ให้มีความลุ่มลึกและละเอียดครอบคลุม

4. การถามในแง่มุมใหม่ ช่วยให้ได้คำตอบในต่างมุมมอง การเรียนการสอนต้องให้มีการคิดหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ว่าควรเปลี่ยนแปลงแนวคิดเมื่อไรและอย่างไร

5. การถามเชิงสนับสนุนช่วยส่งเสริมผู้เรียนทั้งด้านความคิดและเกิดความรู้สึกในทางที่ดี การประเมินในห้องเรียนต้องสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการตอบไม่ได้สร้างสิ่งเสียหาย แต่จะมีคุณค่าและประโยชน์ต่อผู้ถาม

สรุปได้ว่า การใช้คำถามในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเกิดผลดีเพียงใดขึ้นอยู่กับ การเลือกคำถาม การเตรียมคำถาม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และเกิดการเรียนรู้ และครูสามารถประเมินกระบวนการคิดและการใช้เหตุผลของผู้เรียนได้

4.5 ลักษณะของคำถามที่ดี

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545 : 82-83) ได้สรุปลักษณะของคำถามที่ดีไว้ดังต่อไปนี้

1. ไม่ควรใช้คำถามที่จำกัดคำตอบไว้แคบ ๆ เช่น จริง-ไม่จริง ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ เพราะผู้ตอบแทบจะไม่ต้องคิดเลย

2. ควรหลีกเลี่ยงคำถามที่คาดเดาได้

3. ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำถามที่ซ้อน ๆ กันหลาย ๆ คำถาม เช่น ภูเขาไฟเกิดและระเบิดได้อย่างไร

4. ไม่ควรถามคำถามที่มีคำตอบชัดเจนอยู่ในคำถามนั้นแล้ว

5. ไม่ควรถามนอกเหนือเรื่องที่กำลังเรียน

6. ไม่ควรใช้คำถามที่มีความหลากหลาย หลากแง่หลวม
7. ในกรณีที่นักเรียนถามแล้วผู้สอนตอบไม่ได้ ผู้สอนไม่ควรโกรธต่อหน้านักเรียน ควรบอกว่าไม่รู้หรือไม่แน่ใจ โดยจะค้นคว้าหาคำตอบให้ทีหลัง ๆ
8. ผู้สอนไม่ควรถามย้ำเมื่อนักเรียนฟังอยู่แล้ว แต่ควรถามย้ำเมื่อคำถามของผู้สอน ไม่ชัดเจน

9. ไม่ควรทำให้นักเรียนหมดกำลังใจที่จะตอบคำถามของผู้สอน

ชาลูนัย อาจิณสมัจจาร (2547: 185) สรุปคุณลักษณะที่ดีของคำถาม ดังนี้

1. คำถามที่ดีต้องง่ายและชัดเจน นักเรียนสามารถเข้าใจในสิ่งที่ถาม ถึงแม้ว่านักเรียนจะ 모르คำตอบก็ตาม ครูต้องหลีกเลี่ยงความกำกวม โครงสร้างที่สับสน ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเข้าใจผิด
2. คำถามที่ดีต้องแน่นอน คือมีคำตอบได้คำตอบเดียว
3. คำถามที่ดีต้องท้าทายและกระตุ้นให้คิด คือ ต้องกระตุ้นให้นักเรียนเปรียบเทียบประเมิน และประเมินผลลัพธ์
4. คำถามที่ดีต้องปรับให้เข้ากับอายุ ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน ระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียนในชั้นต่าง ๆ จะไม่เหมือนกัน หรือเด็กที่มีอายุเดียวกัน ก็อาจมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสิ่งแวดล้อมจากที่บ้าน
5. คำถามที่ดีต้องการคำตอบที่ขยาย ไม่ใช่ต้องการคำตอบแค่ว่าใช่หรือไม่ แต่ต้องเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบที่อาจขยายโดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือการจัดระเบียบของคำตอบ
สรุปได้ว่า ลักษณะการถามคำถามที่ดีนั้นต้องเป็นคำถามที่ง่ายทั้งในด้านการใช้ภาษา ง่ายต่อการเข้าใจ ต้องคำนึงถึงพื้นฐานและวัยของผู้ตอบมีจุดมุ่งหมายในการถามที่แน่นอน มีการวางแผนในการถามที่ดี ต้องเป็นคำถามที่ท้าทาย เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนเนื้อหา และที่สำคัญที่สุด คือคำถามต้องสามารถกระตุ้นให้ผู้ตอบได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์

4.6 ขั้นตอนการสอนอ่านโดยใช้คำถาม

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542: 119-121) ได้เสนอลำดับขั้นในการสอนอ่านเพื่อพัฒนาแนวคิดโดยใช้คำถาม ดังนี้

1. ชี้แนะ ครูแนะนำประเภทของคำถาม พร้อมทั้งยกตัวอย่างของคำถามเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ นอกจากนี้ครูอาจทบทวนวิธีการอ่าน การเคลื่อนสายตาเพื่อการปฏิบัติตนให้ถูกต้อง
2. ชี้อ่าน ครูแจกเนื้อเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน โดยกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับจำนวนคำที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง

3. ขั้นถาม ครูจะถามคำถามแล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบ โดยครูอาจแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 - 5 คน แล้วแจกคำถามให้แต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามตามเวลาที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนตอบคำถามครบทุกข้อแล้ว ครูจึงให้ช่วยกันสรุปแนวคิดจากเรื่อง

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 85) อธิบายขั้นตอนการสอนอ่านโดยใช้คำถาม ดังนี้

1. ขั้นวางแผนการใช้คำถาม ผู้สอนควรจะมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะใช้คำถามเพื่อวัตถุประสงค์ใด รูปแบบใดที่จะสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของบทเรียน
2. ขั้นเตรียมคำถาม ครูผู้สอนควรเตรียมคำถามที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยการสร้างคำถามอย่างมีหลักเกณฑ์
3. ขั้นการใช้คำถาม ผู้สอนสามารถใช้คำถามในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และอาจจะสร้างคำถามใหม่ที่นอกเหนือจากคำถามที่เตรียมไว้ก็ได้ ทั้งนี้ต้องเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและสถานการณ์นั้น ๆ
4. ขั้นสรุปและประเมินผล
 - 4.1 การสรุปบทเรียนผู้สอนอาจจะใช้คำถามเพื่อการสรุปบทเรียนก็ได้
 - 4.2 การประเมินผล ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้โดยวิธีการประเมินตามสภาพจริง

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ขั้นตอนการใช้คำถามในการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนดังนี้ คือ ขั้นวางแผนการใช้คำถาม ขั้นเตรียมคำถาม ขั้นการใช้คำถาม ขั้นสรุปและประเมินผล

4.7 ประโยชน์ของการใช้คำถาม

เสาวลักษณ์ นภาลัย (2548: 43) อธิบายว่า การถามคำถามของครูเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนตลอดเวลาการที่ครูถามคำถามที่เหมาะสมจะได้ประโยชน์ในการเรียนการสอน ดังนี้

1. สนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
2. ใช้ในการสำรวจ และทบทวนความรู้พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อจะนำไปสู่การสอนบทเรียนและประสบการณ์ใหม่
3. กระตุ้นความสนใจและความใคร่รู้ของผู้เรียน
4. ทดสอบความรู้ของผู้เรียนในหัวข้อเรื่องนั้น ๆ
5. เพื่อให้ทราบข้อบกพร่องทางด้านวิชาการของผู้เรียน
6. ช่วยกระตุ้นการอภิปรายในชั้นเรียน เป็นการขยายความคิด และเป็นแนวทางในการเรียนรู้

7. เป็นการเริ่มต้นให้ผู้เรียนคิด เสนอความคิดเห็น และการปรึกษาหารือกัน
8. ให้ออกาสผู้เรียนได้แสดงภูมิปัญญาต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียน
9. ช่วยในการทบทวนหรือสรุปสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว
10. เมื่อผู้เรียนตอบคำถามของครูได้ถูกต้อง จะสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน
11. ทำให้ครูทราบพฤติกรรมและความสนใจในการเรียนของผู้เรียน
12. สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถใช้การคิดในระดับวิเคราะห์และสังเคราะห์
13. เชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
14. ให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อความหมาย
15. สนับสนุนให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในด้านจิตพิสัย
16. ช่วยให้ครูสามารถประเมินผลการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครูด้วย

สุกัญญา ศรีสีบสาย (2554: 14) อธิบายว่า คำถามเป็นสิ่งสำคัญที่จะจุดประกายให้ผู้เรียนใครเรียน ใครรู้ ใครแสวงหาความรู้ต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด การตั้งคำถามจากการอ่านเป็นการช่วยให้ครูผู้สอนสามารถกระตุ้นผู้เรียนให้คิดเป็นได้ เพราะผู้เรียนจะคอยคิดตอบปัญหาที่ผู้สอนถามตลอดเวลา นอกจากนี้การฝึกให้นักเรียนถามตนเองเพื่อตรวจสอบความคิดของตนเอง ก็จะเป็นการรู้คิดขั้นสูง หรือเป็นการฝึกคิดเรื่องการคิด (Metacognition) ทั้งนี้การใช้คำถามควรใช้แนวคิดทฤษฎีที่ส่งเสริมการคิดควบคู่ไปด้วย

จิราพร อัครสมพงษ์ (2557, อ้างถึงใน ช่อเอื้อง อุทิศสาร, 2557: 17-18) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้คำถามในการเรียนการสอนดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมทักษะทางการคิดให้แก่ผู้เรียน
2. เพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียน ทำให้ผู้เรียนตื่นตัว สนใจเรียนดีขึ้น
3. ช่วยขยายความคิดและแนวทางในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน
4. ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
5. เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่
6. ปลุกฝังนิสัยรักการค้นคว้า เพื่อหาคำตอบจากคำถามที่ได้รับ
7. ใช้วัดผลประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่าการใช้คำถามเป็นประโยชน์ทั้งกับผู้เรียนและผู้สอน กล่าวคือผู้เรียนมี ความกระตือรือร้น มีทักษะการคิดสูงขึ้น มีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน ส่วนผู้สอนสามารถวิเคราะห์ผลการสอนจาก การแสดงวิธีคิดของนักเรียน วิเคราะห์ความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคล และการใช้คำถามจะช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้เป็นไปด้วยความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจ และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียน

4.8 การตั้งคำถามแบบ 5W1H

ชาวยุซัย ชมดิษฐ์ (2548: 161) กล่าวว่า การสอนคิดให้ลึกเชิงวิเคราะห์ การคิดแบบนี้ มีวิธีคือ ให้วิธีของสูตร 5W1H คือ อะไร (What) มีอะไรเกิดขึ้นบ้าง มีรายละเอียดเป็นอย่างไร ใคร (Who) ใคร กันที่เป็นต้นเรื่อง เจ้าของเรื่อง บุคคลสำคัญของเรื่องผู้ใดได้รับผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ที่ไหน (Where) สถานที่หรือตำแหน่งที่ชัดเจน เมื่อใด (When) ที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นหรือจะเกิด ทำไม (Why) ทำไมหรือเพราะเหตุใดเรื่องนั้นจึงเกิด อย่างไร (How) รายละเอียดที่เกิดขึ้นหรือกำลังจะเกิดมีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549: 95-97) อธิบายว่าการคิดเชิงวิเคราะห์แท้จริงคือ การตอบ “คำถามที่เกี่ยวข้องกับ ความสงสัยใคร่รู้” ของผู้ถาม เมื่อเห็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วอยากรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นมากขึ้นในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงใหม่ ๆ ความเข้าใจใหม่ ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการอธิบาย การประเมิน การแก้ปัญหาและการตัดสินใจที่รอบคอบมากขึ้น ขอบเขตของคำถามที่เกี่ยวข้องกับการคิดเชิงวิเคราะห์ จึงเกี่ยวข้องกับการจำแนกแ่งองค์ประกอบ และการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ระหว่างเรื่องที่วิเคราะห์กับเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแนวคำถามจะอยู่ใน ขอบข่าย 5W1H เพื่อ นำไปสู่การค้นหาความจริงเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ในแง่มุมต่าง ๆ นอกเหนือจากสิ่งที่ปรากฏใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) เพื่อเหตุใด ทำไร (Why)

คำถามเหล่านี้อาจไม่จำเป็นต้องใช้ทุกข้อ เพราะการตั้งคำถามมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจน ครอบคลุมและตรงประเด็นที่เราต้องการสืบค้น การตั้งคำถามจึงแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์

ขอบเขตของการตั้งคำถามเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ จะต้องตั้งให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่เราต้องการทราบข้อเท็จจริง โดยเราสามารถตั้งคำถามครอบคลุมหลัก 5W1H ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร เพราะเหตุใด ในประเด็นต่าง ๆ เช่น

ใคร (Who) ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง ใครน่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้บ้าง ใครน่าจะเป็นคนทำให้สถานการณ์นี้เกิดขึ้นมากที่สุด เพราะเหตุใดเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น ใครได้ประโยชน์ ใครเสียประโยชน์

อะไร (What) มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้บ้าง เกี่ยวข้องกันอย่างไรอะไรน่าจะจะเป็นหลักฐานที่สำคัญที่สุด เพราะเหตุใด

ที่ไหน (Where) เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดที่ใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

เมื่อไร (When) เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร เพราะเหตุใดเวลาใดบ้างที่สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้

เพราะเหตุใด (Why) เหตุใดต้องเป็นคนนี้เพราะเหตุใดจึงเกิดขึ้น

อย่างไร (How) เขาทำสิ่งนี้ได้อย่างไร สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างไร

วิวัฒน์ ชัตติยะมาน และ อมลวรรณ วีระธรรมโม (2549: 85-86) ได้กล่าวไว้ว่า การตั้งคำถาม 5W1H เป็นส่วนหนึ่งของคำถาม 6 ประเภทตามแนวคิดของ บลูม (Bloom) ดังนี้

1. What (อะไร) ปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้น เช่น เกิดอะไรขึ้นบ้าง มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้ หลักฐานที่สำคัญที่สุดคืออะไร สาเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์นี้คืออะไร

2. Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุ เช่น เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นที่ใดมากที่สุด

3. When (เมื่อไร) เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น เช่น เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร เวลาใดบ้างที่สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้

4. Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น เช่น เหตุใดต้องเป็นคนนี้เป็นเวลานี้ เป็นสถานที่นี้ เพราะเหตุใดเหตุการณ์นี้จึงเกิดขึ้น ทำไมจึงเกิดเรื่องนี้

5. Who (ใคร) บุคคลสำคัญที่เป็นตัวประกอบหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ เช่น ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง ใครน่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เช่นนี้บ้าง ใครน่าจะเป็นคนที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้มากที่สุด

6. How (อย่างไร) รายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วหรือกำลังจะเกิดขึ้น ว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด เช่น เขาทำสิ่งนี้ได้อย่างไร ลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เหตุการณ์นี้ เกิดขึ้นได้อย่างไร มีหลักในการพิจารณาคนได้อย่างไรบ้าง

ธงชัย ชิวปรีชา (2549: 9-11) กล่าวถึงเทคนิค 5W1H ว่าหมายถึงเทคนิคในการตั้งคำถามรูปแบบหนึ่งซึ่งส่งผลให้เกิด ทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และเขียนสรุปความ ซึ่งประกอบไปด้วย What? (อะไร) เป็นการถามว่า สิ่งนั้นคืออะไร มีอะไรเกิดขึ้นบ้างและมีรายละเอียดเป็นอย่างไร Where? (ที่ไหน) เป็นการถามถึงสถานที่ หรือตำแหน่งแห่งหนที่ชัดเจน When? (เมื่อใด) เป็นการถามว่า เมื่อใดที่ เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด หรือเมื่อใดเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นอีก Why? (ทำไม) เป็น การถามว่า เพราะเหตุใดเรื่องนั้นจึงเกิดขึ้น ทำไมแต่ละเหตุการณ์จะต้องเป็นไปอย่างนั้นอย่างนี้ Who? (ใคร) เป็นการถามว่า ใครที่เป็นต้นเรื่อง เป็นเจ้าของเรื่อง เป็นบุคคลสำคัญ เป็นตัวประกอบ หรือเป็น ผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่จะได้รับผลกระทบอันอาจจะเกิดขึ้นทั้งในด้านบวกและลบ How? (อย่างไร) เป็นการ ถามถึงรายละเอียดในสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่าจะมีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

โดยในการใช้คำถามในการเรียนการสอนมีเทคนิคดังนี้ 1) การถามควรเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า 2) ลักษณะของคำถามควรเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย 3) ใช้คำถามหลาย ๆ ประเภท 4) ถามคำถามจากง่ายไปยาก 5) ถามผู้เรียนให้ทั่วทุกคน แต่ควรถามทีละคนเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการตอบ 6) เรียกชื่อให้ผู้เรียน ตอบหลังจากถามคำถามแล้วเพื่อให้ผู้เรียนทั้งชั้นสนใจคำถามและเตรียมตัวในการตอบ 7) เมื่อได้คำตอบไม่ชัดเจน ควรถามผู้เรียนคนถัดไปให้ช่วยตอบ 8) ใช้ท่าทางและ

เสียงประกอบในการถาม 9) ไม่เปลี่ยนคำถามบ่อย ๆ เมื่อต้องการคำตอบอย่างเดิมและได้กล่าวถึงลักษณะของคำถามที่ดีว่าควรมีลักษณะดังนี้ 1) ถามสั้น มีความหมายชัดเจน มีความสมบูรณ์ ภาษาง่าย เป็นที่เข้าใจกันทั่วไป 2) คำถามน่าสนใจ เป็นคำถามที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก และเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวหรืออยู่ในความสนใจใคร่รู้ ควรหลีกเลี่ยงคำถามที่มีคำตอบใช่กับไม่ใช่ หรือไม่ ควรถามว่าเข้าใจไหม 3) คำถามที่ดีควรเป็นคำถามที่มีคำตอบที่หลากหลาย เป็นคำถามที่เปิดโอกาส

สุวิทย์ มูลคำ (2550: 21-22) อธิบายว่า การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดโดยใช้สมองซีกซ้ายเป็นหลัก เป็นการคิดเชิงลึก คิดอย่างละเอียด จากเหตุไปผล ตลอดจนการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผลความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องเทคนิคการคิดวิเคราะห์อย่างง่ายที่นิยมใช้คือ 5W1H ซึ่งประกอบด้วย What (อะไร) ปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้นเกิดอะไรขึ้นบ้าง มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้ หลักฐานที่สำคัญที่สุด คืออะไรสาเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์นี้ คืออะไร Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุเรื่องนี้เกิดนี้ที่ไหนเรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหนเหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นที่ใดมากที่สุด When (เมื่อไหร่) เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้น หรือจะเกิดขึ้นเหตุการณ์นั้นน่าจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่เวลาใดบ้างที่สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดขึ้นเหตุใดต้องเป็นคณนี้ เป็นเวลานี้ เป็นสถานที่นี้เพราะเหตุใดเหตุการณ์จึงเกิดขึ้น ทำไมจึงเกิดเรื่องนี้Who (ใคร) บุคคลสำคัญเป็นตัวประกอบหรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง ใครน่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้บ้างใครน่าจะเป็นคนที่ทำให้สถานการณ์นี้เกิดมากที่สุดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใคร ได้ประโยชน์ ใครเสียประโยชน์ How (อย่างไร) รายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วหรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใดเขาทำสิ่งนี้ได้ได้อย่างไร ลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นได้อย่างไร มีหลักในการพิจารณาคนได้อย่างไรบ้าง

เพ็ญพิสุทธิ์ ใจสนิท (2555: 36) กล่าวว่าไว้ว่า 5W1H คือ อะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม ใคร อย่่างไร คำถามเหล่านี้ที่เกิดขึ้นจากความสงสัยในวัยเด็ก เป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่าเด็กเริ่มคิด เพราะเมื่อเด็กเกิดความสงสัยแสดงว่าสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กกระตุ้นให้เด็กเกิดสภาวะที่เรียกว่าไม่สมดุล (Disequilibrium) เด็กจึงหาคำตอบเพื่อให้เกิดภาวะสมดุล (Equilibrium) ทำให้เกิดปัญญาเป็นความรู้ ความเข้าใจที่กลายเป็นพื้นฐานการคิดของเด็กต่อไป

กล่าวโดยสรุปเทคนิค 5W1H หมายถึงเทคนิคในการตั้งคำถามรูปแบบหนึ่งซึ่งส่งผลให้เกิดทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และเขียนสรุปความ ซึ่งประกอบไปด้วย What (อะไร) เป็นการถามว่า สิ่งนั้นคืออะไร มีอะไรเกิดขึ้นบ้างและมีรายละเอียดเป็นอย่างไร Where (ที่ไหน) เป็นการถามถึงสถานที่ หรือตำแหน่งที่ชัดเจน When (เมื่อใด) เป็นการถามว่า เมื่อใดที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด หรือเมื่อใดเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นอีก Why (ทำไม) เป็นการถามว่า เพราะเหตุใดเรื่องนั้นจึงเกิดขึ้น Who (ใคร) เป็นการถามว่า ใครที่เป็นต้นเรื่อง เป็นเจ้าของเรื่อง

เป็นบุคคลสำคัญ เป็นตัวประกอบ หรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่จะได้รับผลกระทบอันอาจเกิดขึ้นทั้งในด้านบวกและลบ How (อย่างไร) เป็นการถามถึงรายละเอียดในสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่าจะมีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

จากการศึกษาแนวคิด หลักการ และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมพร้อมแบ่งกลุ่มคือ ครูจัดกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถกลุ่มละ 3-5 คน ประกอบไปด้วย เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 เพื่อเตรียมทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ประชุมศึกษา คือ ครูให้นักเรียนร่วมกันศึกษาเนื้อหาความรู้ บทอ่านที่ครูจัดเตรียมให้ ตามจุดประสงค์ที่ครูได้กำหนดไว้ในชั่วโมง จากใบความรู้ สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 ค้นหาคำตอบ คือ ครูให้นักเรียนร่วมกันค้นหาคำตอบจากเรื่องที่ได้อ่าน โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มโดยการตอบคำถามตามที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบผลงาน คือ ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบว่านักเรียนตอบคำถามตามที่ได้รับมอบหมายถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 สรุปผลการเรียนรู้ คือ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน และให้นักเรียนร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่มตนเอง ว่าผลจากการที่นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ทำให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จหรือไม่

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

กานต์ธิดา แก้วงาม (2556: 84) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับวิธีสอนแบบปกติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับวิธีสอนแบบปกติ 2) เปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบ SQ4R 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความโดยวิธีสอนแบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนถาวรานุกุล 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน โดย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 เป็นกลุ่มทดลองเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 เป็นกลุ่มควบคุมเรียนด้วยการสอนแบบปกติเครื่องมือที่ใช้

ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยวิธีสอน แบบ SQ4R แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยวิธีสอนแบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่การจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

พิบูลย์ ตัญญบุตร (2557: 63) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการอ่านจับใจความด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดห้วยกระดาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยใช้โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 เป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เรื่องการอ่านจับใจความ ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่องการพัฒนาการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูล ท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมพึงพอใจมากที่สุด

รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557: 63) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็น

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดแสมดำ สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 34 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ผลการวิจัย พบว่า 1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .052. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน

เสาวภา ช่วยแก้ว (2557: 91) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านท้ายช้าง สังกัดเทศบาลเมืองพังงา จำนวน 30 คน เป็น การวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS ผลการวิจัยพบว่า 1. แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/83.922. ความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS หลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.013. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS ในภาพรวมในระดับมาก

จุฬารัตน์ อินทร์อุดม (2561: 90) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของ นักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม

2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถามกับเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 และ

3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียน วัดนิมมธรรมวราราม มีนักเรียนจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถทางการเรียน เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 83.43 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

รุจินันท์ ดวงจันทร์ (2561: 99) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านจับใจความบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับแบบฝึกทักษะ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความ บทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสาธิต แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวน 39 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความบทร้อยกรอง 3) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความบทร้อยกรอง 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถทางการอ่านจับใจความบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับแบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 2. ความคิดเห็น

ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

5.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

บุญเชิด จงกุล (2555: 114-119) ได้ศึกษาผลการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) หาค่าดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนรู้ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสายตรี 9 อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 แผน 2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 9 ชุด 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 87.67 82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ชุดกิจกรรม

การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 3. ดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนรู้ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรง ตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 66.53 4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรง ตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.81

สายฝน สุรกิจบวร (2556: 11) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการสอนโดยใช้หนังสือนิทานชุดส่งเสริมการอ่านจับใจความร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้หนังสือนิทานชุดส่งเสริมการอ่านจับใจความร่วมกับการเรียนรู้ แบบร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรม การเรียนการสอนโดยใช้หนังสือนิทานชุดส่งเสริมการอ่านจับใจความร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 3) ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการเรียนด้วยกิจกรรม การเรียนการสอนโดยใช้หนังสือนิทานชุดส่งเสริมการอ่านจับใจความร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนเชิงชุมราษฎร์นุศล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้หนังสือนิทานชุดส่งเสริมการอ่านจับใจความร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้หนังสือชุดส่งเสริมการอ่านจับใจความร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า 1. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือนิทานชุดส่งเสริมการอ่านจับใจความ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 81.65/82.00 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือชุดส่งเสริมการอ่านจับใจความ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .013. เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้หนังสือนิทานชุดส่งเสริมการอ่านจับใจความร่วมกับการเรียนรู้ แบบร่วมมืออยู่ในระดับมาก

กรองแก้ว ประยงค์หอม (2558: 55-56) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้โครงสร้างเรื่องเล่าร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ก่อนและหลังเรียนโดยใช้โครงสร้างเรื่องเล่ากับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ่านเพื่อความเข้าใจโดยโครงสร้างเรื่องเล่ากับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจอนุทิน และแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยโครงสร้างเรื่องเล่าร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทองที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยโครงสร้างเรื่องเล่ากับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีประสิทธิภาพ 89.16/84.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ได้รับการสอนโดยโครงสร้างเรื่องเล่ากับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .013. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทองมีเจตคติต่อการเรียนที่ได้รับการสอนโดยโครงสร้างเรื่องเล่ากับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยรวมอยู่ในระดับมาก

พรสุดา อินทร์สาน (2558: 156) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้อ่านโดยใช้แนวคิดการฝึกหัดทางปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้อ่านโดยใช้แนวคิดการฝึกหัดทางปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อ่านโดยใช้แนวคิดการฝึกหัดทางปัญญาร่วมกับการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่พัฒนาขึ้น การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้อ่านโดยใช้แนวคิดการฝึกหัดทางปัญญาร่วมกับการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อสร้างเสริม

ความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ แบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบบันทึกสะท้อนผลการเรียนรู้ ผลการวิจัยดังนี้ 1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการฝึกหัดทางปัญญาร่วมกับการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นการให้ข้อมูลที่จำเป็น (2) ขั้นการสาธิตให้เห็นวิธี (3) ขั้นการชี้จุดเด่นที่น่าสนใจ (4) ขั้นการฝึกโดยใช้กระบวนการกลุ่ม (5) ขั้นการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยน และ (6) ขั้นสรุปบทเรียนให้ชัดเจน 2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น พบว่าคะแนนความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

โสภิตา มูลเทพ (2563: 137) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเกมการศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาคคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเกมการศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้อง 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเกมศึกษากับเกณฑ์ร้อยละ 60 3) ศึกษาความคิดเห็นของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเกมการศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดราชคฤห์ กลุ่มเครือข่ายที่ 67 สำนักงานเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเกมการศึกษา จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ แบบปรนัย ประเภทเติมคำ จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเกมการศึกษา ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ผลการวิจัย พบว่า 1. คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเกมการศึกษา มีคุณภาพตามเกณฑ์ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 2. ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน เท่ากับร้อยละ 64.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเกมการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.16

5.1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

ชวนพิศ คชริน (2555: 83-88) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการสอนแบบ 5WIH เพื่อส่งเสริมทักษะการคิด วิเคราะห์ รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับประถมศึกษาการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการสอนแบบ 5W1H ในการส่งเสริมทักษะ การคิดวิเคราะห์ รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับประถมศึกษา และ 2) ศึกษาผลการใช้ชุดการสอน แบบ 5WIH ในการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านน้ำฉา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 จำนวน 21 คน โดยผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) ชุดการสอน แบบ 5W1H เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 5 ชุดกิจกรรม และ 2) แบบทดสอบทักษะการคิดวิเคราะห์ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดการสอนแบบ 5W1H เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับประถมศึกษา มีประสิทธิภาพ 85.90/83.81 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. ผลการใช้ชุดการสอนแบบ 5WIH ในการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับประถมศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รุ่งระวี สาเหล็ก (2556: 136) ได้ศึกษาการใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นในการสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค KWL-Plusร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสรุปความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นในการสอน ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H 2) เปรียบเทียบการ เขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นในการสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียน โดยใช้วัฒนธรรมท้องถิ่น ในการสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1โรงเรียนตะโหนด อำเภอดงหลวง จังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 46 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัด ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ ฉบับก่อนเรียน และหลังเรียน 3) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ฉบับ

ได้แก่ฉบับก่อนเรียนและ หลังเรียน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นในการสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H ผลการวิจัย พบว่า 1) ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นในการสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นในการสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการเรียนโดยใช้วัฒนธรรมท้องถิ่น ในการสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค KWL-Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสรุปความ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สุรรัตน์ พะจุไทย (2558: 82) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบสอบ 7E ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง รายวิชาวิทยาศาสตร์ ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบสืบสอบ 7E ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมรายวิชาวิทยาศาสตร์ ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบสอบ 7E ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบัวมล (เจริญราษฎร์อุทิศ) สำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 35 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบสืบสอบ 7E ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H 2) แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ 3) แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบสืบสอบ 7E ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H และ 4) แบบประเมินความสอดคล้องแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยวิธีการสอนแบบสืบสอบ 7E ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบสืบสอบ 7E ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H รายวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2) ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ รายวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ทักษะการคิด

วิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบสอบ 7E ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H มีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ปกติ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

โสภณ เสรีเสถียรทรัพย์ (2558: 114) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้โมเดลธุรกิจด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ร่วมกันบนเว็บเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โมเดลธุรกิจ ด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ร่วมกันบนเว็บเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โมเดลธุรกิจด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ร่วมกันบนเว็บ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 3) เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้โมเดลธุรกิจด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ร่วมกันบนเว็บเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 4) เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้โมเดลธุรกิจด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ร่วมกันบนเว็บเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 30 คนเครื่องมือในการวิจัยคือแผนการเรียนรู้เว็บการเรียนการสอน แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแบบสังเกตพฤติกรรม ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้น มี 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) โมเดลธุรกิจ 2) เว็บการเรียนการสอน 3) เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H และ 4) การเรียนรู้ร่วมกันมี 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ชั้นก่อนเรียน 2) ชั้นระหว่างเรียน และ 3) ชั้นสรุป จากการนำรูปแบบไปทดลองใช้พบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบดังกล่าวมี ความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดวงพร เฟื่องฟู (2560: 59) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วัตถุประสงค์การวิจัยคือ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสาธิตคริสเตียนวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 32 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง 2) ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่าน

จับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H จำนวน 1 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H โดยมีคะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.252) ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H มีประสิทธิภาพ 84/87.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ชนกพร สุริโย (2562: 80) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึกกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/7 จำนวน 42 คน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ แบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัย พบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึกของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพ E/E) เท่ากับ 80.01/82.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าเท่ากับ 0.7151 คิดเป็นร้อยละ 71.51 3) นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก มีความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์หลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.02 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Rapp (1991: 35) ที่ศึกษาผลการเรียนโดยวิธีแบบร่วมมือบูรณาการการอ่านและการเขียน ที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน การอ่านคำศัพท์ การสะกดคำ ความภูมิใจในตนเองของนักเรียนเกรด 3 จำนวน 88 คน และครูผู้สอน 4 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม ใน 2 กลุ่มแรกมีผู้สอน 2 คนที่ได้รับการฝึกอบรมการเรียนการสอนโดยวิธีแบบร่วมมือบูรณาการการอ่านและการเขียน และ 2 กลุ่มหลังมีผู้สอนอีก 2 คนใช้วิธีสอนปกติ ผลปรากฏว่าวิธีแบบร่วมมือบูรณาการการอ่านและการเขียน กับการสอนแบบเก่าให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแก่ผู้เรียนไม่แตกต่างกันที่เป็นดังนี้ เพราะว่าผู้สอนในกลุ่มทดลองไม่ได้ใช้กระบวนการสอนแบบร่วมมือบูรณาการการอ่านและการเขียน ครบตามขั้นตอนแต่ผู้เรียนมีความภูมิใจในการเรียนของตนเองมากกว่ากลุ่มควบคุม

Klingner, Vaugh, and Schumm (1998: 3) ได้ทดลองใช้การอ่านกลวิธีแบบร่วมมือกับนักเรียน เกรด A ที่มีความสามารถทางการอ่านต่างกัน ในการเรียนวิชาสังคมศึกษา จำนวน 2 ห้องเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบทดสอบเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาหลังจบหน่วยการเรียนรู้ และเทปบันทึกเสียงการสนทนา ผลการทดลองพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความรู้ในเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาเท่ากันและพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีการสนทนากันในเชิงวิชาการสูงถึง 65% รองลงไปเป็นการสนทนาเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน 25% การให้ข้อมูลย้อนกลับ 896 และการสนทนาอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน

Chung (1999: 25, อ้างถึงใน อติศร ขาวสะอาด, 2557: 52) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในห้องเรียนทั่ว ๆ ไป ซึ่งเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาใน โรงเรียนแห่งหนึ่ง จากการสัมภาษณ์ครู จำนวน 8 คน นักเรียนที่เรียนในห้องเรียนทั่วไป จำนวน 12 คน โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก มีการสังเกตและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทฤษฎีของ ดิวอี้ ในเรื่องการปฏิสัมพันธ์ของวิโกลสกีในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเบื้องต้น พบว่าการเรียนรู้แบบ ร่วมมือทำให้นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมีความรู้ทางวิชาการสูงขึ้น ด้านสังคม เพิ่มขึ้นและทักษะทางภาษาอังกฤษสูงขึ้น

Kim and others (2006: 235) ที่ได้ทำการศึกษาความเข้าใจในบทอ่านของนักเรียน เกรด 6 เกรด 7 และเกรด 8 ที่ด้อยความสามารถ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและการเรียนแบบร่วมมือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลของความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ชื่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านกลวิธีแบบร่วมมือ(CACSR) สำหรับนักเรียนด้อยความสามารถ โดยครูวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน

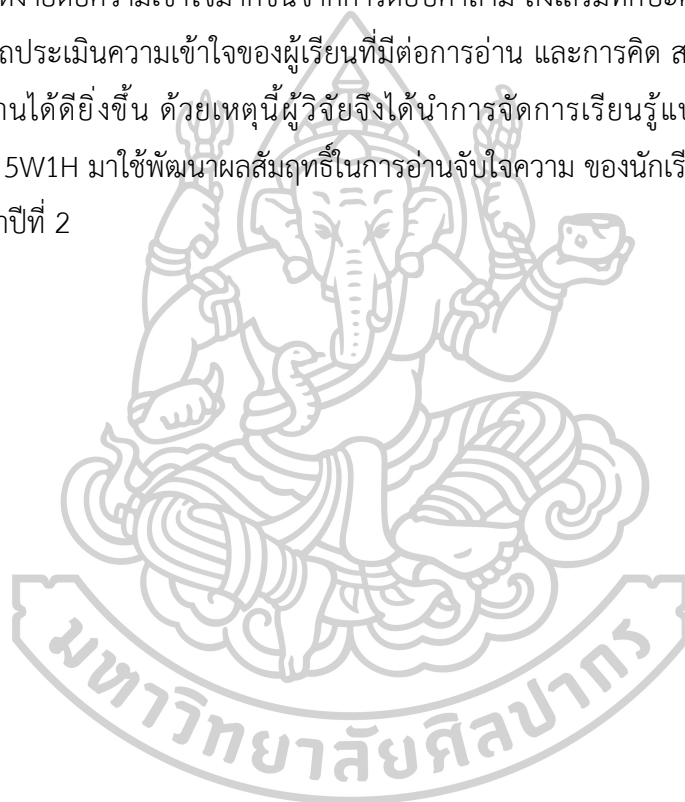
และนักเรียนด้อยความสามารถที่เรียนกับครูดังกล่าว จำนวน 34 คน เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนกลุ่มทดลองได้เรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านกลวิธีแบบร่วมมือ (CACSR) โดยใช้เวลาเรียน 50 นาทีต่อครั้ง สองครั้งต่อสัปดาห์ เป็นระยะเวลา 10 ถึง 12 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่าความเข้าใจบทอ่านระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลอง กับนักเรียนกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยวัดจากแบบทดสอบความเข้าใจ ในเนื้อหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเอง (การหาใจความสำคัญ และตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน) และแบบทดสอบมาตรฐานแบบ Distal (แบบทดสอบ Woodcock Reading Master Test และ Passage Comprehension) นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ได้แสดงทัศนคติที่ดีต่อการสอนโดยใช้ CACSR และต่างก็เชื่อว่าการอ่านของตนได้พัฒนาขึ้น

5.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคคำถาม

Basir (2007: 522-526, อ้างถึงใน พจณี นันทศักดิ์ศิริ, 2552: 85) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน แบบใช้คำถามในห้องเรียน ผลการศึกษาพบว่า ขณะที่นักศึกษาฝึกสอน สอนดี แต่ไม่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุผลได้ตรงจุดประสงค์ ผลการศึกษานี้ได้ใช้เป็นกรณีศึกษาสามารถแสดงให้เห็นภาพว่าปัจจัยสำคัญของการใช้คำถามในการเรียนการสอน สามารถช่วยให้นักศึกษาฝึกสอนประสบผลสำเร็จ โดยการแนะนำโครงสร้าง รูปแบบง่าย ๆ การจัดการที่ดี โครงสร้างในการใช้คำถาม ที่นำเสนอ เหมาะสำหรับนักศึกษาฝึกสอนหรือ สนใจในการเรียนการสอน แบบการใช้คำถาม

Topping and Trickey (2007: 271-288) ได้ศึกษาการใช้ คำถามแบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียน ผลการคิดของเด็กที่มีอายุระหว่าง 10-12 ขวบ โดยมี จุดมุ่งหมาย ได้แก่ การตรวจสอบ การคิดแบบมีส่วนร่วมสามารถตรวจวัดการรับรู้ การให้เหตุผลของภาษาที่ไม่ใช่เฉพาะภาษาพูดเท่านั้น แต่การคิดแบบมีส่วนร่วมสามารถทำให้รู้ถึงความสามารถในการรับรู้ความหมายของคำพูด และรับรู้ถึงความหมายของลักษณะท่าทาง และการให้เหตุผล กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่ได้โดยการสุ่มจากเด็กที่มีอายุ 10 ขวบ (จำนวน 105 คน 4 ห้อง/ โรงเรียน) สอนตามหลักสูตร (นักเรียน 72 คน 3 ห้อง 2 โรงเรียน) การดำเนินการ นักเรียน ที่เรียนแบบมีส่วนร่วมใช้วิธีสอนโดยการใช้คำถาม และกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในการถาม 1 ชั่วโมง อาทิตย์ เป็นเวลา 16 เดือน กลุ่มควบคุมได้รับการประเมินการเรียนรู้ตามปกติ การทดสอบความสามารถของทักษะการคิด ได้ทดสอบทั้งก่อนและหลังเรียน ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีส่วนร่วมทั้งหญิงและชายมีมาตรฐานการเรียนรู้ความหมายของคำพูด และสิ่งที่แสดงเป็นพฤติกรรมดีกว่ากลุ่มควบคุม นักเรียนที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ดีที่สุด มีผลการทดสอบในการพัฒนาต่ำสุด กลุ่มควบคุมไม่ได้มีผลการทดสอบที่ดีขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน ที่เป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ครูต้องมีส่วนช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและทำงานกลุ่ม ฝึกทักษะการคิด การเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในด้านสังคม ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครู และผู้เรียนอื่น ๆ ในชั้นเรียนรู้จักความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ร่วมกันคิดแก้ปัญหา นอกจากนี้การใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ในการเรียนการสอน ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาท มีส่วนร่วมในการเรียน คิดแก้ปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถสรุปเรื่องราวให้ง่ายต่อความเข้าใจมากขึ้นจากการตอบคำถาม ส่งเสริมทักษะความสามารถทางการคิด และยังสามารถประเมินความเข้าใจของผู้เรียนที่มีต่อการอ่าน และการคิด สามารถนำไปจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H มาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H เป็นการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design or Non Design) มีแบบแผนการวิจัยเป็นแบบ 1 กลุ่ม สอบก่อนและสอบหลัง (The - One Group Pretest – Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 144)

ตารางที่ 7 แบบแผนการวิจัย (The - One Group Pretest – Posttest Design)

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย มีความหมายดังต่อไปนี้

T ₁	แทน	การทดสอบผลการเรียนรู้ก่อนการจัดการเรียนรู้
X	แทน	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H
T ₂	แทน	การทดสอบผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย มี 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมการวิจัย
 - 1.1 การศึกษาค้นคว้า หนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ
 - 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
 - 2.2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. ขั้นทดลอง
4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

รายละเอียดของการดำเนินการทดลอง

1. ชั้นเตรียมการวิจัย

1.1 การศึกษาค้นคว้า หนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน

1.1.2 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

1.1.3 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.1.4 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 12 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 345 คน ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 รายชื่อโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 / ปีการศึกษา 2563
1	บ้านหนองแสลบ	42
2	บ้านหนองเค็ด	38
3	บ้านหนองประดู่	26
4	บ้านตลุงเหนือ	45
5	บ้านหนองปรือ	12
6	บ้านหนองปลิง	23
7	บ้านตรอกสะเดา	30
8	บ้านหนองมะสัง	17

ตารางที่ 8 รายชื่อโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 / ปีการศึกษา 2563
9	ชุมชนบ้านหนองฝ้าย	64
10	เขาวงพระจันทร์	14
11	วัดใหม่ภูมิเจริญ	9
12	ราษฎร์บำรุงธรรม	25
	รวม	345

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากโดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ชั้นสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้)

2.2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อซึ่งสอบถาม 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

2.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมงผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนราชภัฏรำไพพรรณีสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่านรวมถึง ศึกษาเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรเพื่อศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์ การเรียนรู้วิชาภาษาไทย

2.3.1.2 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนจัดการ เรียนรู้และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.3.1.3 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

2.3.1.4 วิเคราะห์และกำหนดสาระการเรียนรู้ เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการ เรียนรู้การอ่านจับใจความ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

ตารางที่ 9 การกำหนดสาระการเรียนรู้และระยะเวลาในการทดลอง

แผนการ จัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	การอ่าน จับใจความโฆษณา	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถระบุใจความสำคัญแนวคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ 2. นักเรียนสามารถบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ 3. นักเรียนสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 4. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 5. นักเรียนสามารถระบุประโยชน์หรือข้อคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านได้ 	2
2	การอ่าน จับใจความข่าว	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถระบุใจความสำคัญแนวคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ 2. นักเรียนสามารถบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ 3. นักเรียนสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 4. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 5. นักเรียนสามารถระบุประโยชน์หรือข้อคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านได้ 	2

ตารางที่ 9 การกำหนดสาระการเรียนรู้และระยะเวลาในการทดลอง (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
3	การอ่าน จับใจความ บทความ	1. นักเรียนสามารถระบุใจความสำคัญแนวคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ 2. นักเรียนสามารถบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ 3. นักเรียนสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 4. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 5. นักเรียนสามารถระบุประโยชน์หรือข้อคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านได้	2
4	การอ่าน จับใจความเรื่องสั้น	1. นักเรียนสามารถระบุใจความสำคัญแนวคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ 2. นักเรียนสามารถบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ 3. นักเรียนสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 4. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ 5. นักเรียนสามารถระบุประโยชน์หรือข้อคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านได้	2
รวม 8 ชั่วโมง			

2.3.1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H จำนวน 4 แผน ทุกแผนมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมพร้อมแบ่งกลุ่มคือ ครูจัดกลุ่มนักเรียนแบบความสามารถ กลุ่มละ 3 – 5 คน ประกอบไปด้วย เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 เพื่อเตรียมทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ประชุมศึกษา คือ ครูให้นักเรียนร่วมกันศึกษาเนื้อหาความรู้บทอ่านที่ครูจัดเตรียมให้ ตามจุดประสงค์ที่ครูได้กำหนดไว้ในชั่วโมง จากใบความรู้ สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 ค้นหาคำตอบ คือ ครูให้นักเรียนร่วมกันค้นหาคำตอบจากเรื่องที่ได้อ่าน โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มโดยการตอบคำถามตามที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบผลงาน คือ ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบว่านักเรียนตอบคำถามตามที่ได้รับมอบหมายถูกต้องหรือไม่

ขั้นที่ 5 สรุปผลการเรียนรู้ คือ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน และให้นักเรียนร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่มตนเอง ว่าผลจากการที่นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ทำให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จหรือไม่

2.3.1.6 นำแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องและความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและการประเมินผล

2.3.1.7 นำแผนการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (สมนึก ภัททิยธนี, 2560: 221) ดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

จากนั้นนำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้สูตร (สมนึก ภัททิยธนี, 2560: 221) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกัน ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้เมื่อนำผลจากการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาคำนวณหาค่า ดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้สามารถใช้ได้จริง มีความน่าสนใจ ไม่มีข้อแก้ไข

2.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้วใช้ กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม

2.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรมสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1

2.3.2.2 ศึกษาหลักการ และวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ในคำอธิบายของหลักสูตรเพื่อเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3.2.3 สร้างตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน จับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เนื้อหา	พฤติกรรม						รวม (ข้อ)
	ความจำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	
1. โฆษณา	1	4	2	-	-	-	7
2. ช่าว	1	4	2	-	-	-	7
3. บทความ	1	3	4	-	-	-	8
4. เรื่องสั้น	1	3	4	-	-	-	8
รวม	4	14	12	-	-	-	30

2.3.2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 45 ข้อ

2.3.2.5 เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหา

2.3.2.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (สมนึก ภัททิยธนี, 2560: 221) ดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้เมื่อนำผลจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2.3.2.7 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่ผ่านการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความมาแล้ว

2.3.2.8 ตรวจสอบคำตอบแบบทดสอบข้อที่ถูกต้องให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดได้ 0 คะแนน ข้อที่ไม่ได้ทำและข้อที่ตอบมากกว่า 1 คำตอบให้ 0 คะแนน

2.3.2.9 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อหาประสิทธิภาพรายข้อ โดยหาค่าความยากง่าย (level of difficulty หรือ ค่า p) และค่าอำนาจจำแนก (discrimination หรือค่า r) โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง .20 ขึ้นไป นำผลจากการทดลองใช้ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.58 – 0.77 และได้ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.23 – 0.69 มาคัดเลือกแบบทดสอบ ไว้จำนวน 30 ข้อ

2.3.2.10 นำแบบทดสอบไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามสูตร KR 20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder & Richardson) โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ เท่ากับ 0.76

2.3.2.11 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้มาใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนโดยนำแบบทดสอบก่อนเรียนชุดเดิมมาสลับข้อและสลับตัวเลือก

2.3.2.12 นำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.3.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.3.3.1 ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

2.3.3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีคะแนน 5,4,3,2,1 ตามลำดับโดยสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	ระดับมาก
ระดับ	3	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	ระดับน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าระดับคะแนนตามเกณฑ์การแปลผล (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 196) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.50 – 5.00	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.50 – 4.49	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.49	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.50 – 2.49	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.49	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.3.3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3.3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณามาคำตัดสินความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (สมนึก ภัททิยธนี, 2560: 221) ดังนี้

ให้ +1	เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
ให้ 0	เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
ให้ -1	เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกัน ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม ความคิดเห็นได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2.3.3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่ม ตัวอย่าง

3. ชั้นทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ดังนี้

3.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนน

3.2 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H โดยทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ใช้การทดลอง 8 ชั่วโมง

3.3 หลังการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ฉบับเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียนแต่สลับข้อและสลับตัวเลือกแล้ว ตรวจให้คะแนน

3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ไปสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติแล้วสรุปเป็นผลการทดลองและทดสอบสมมติฐานตามลำดับดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t - test Dependent)

4.2 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H
- 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H นำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ และสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์และตอบคำถามการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผล การวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ด้านการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

กลุ่มทดลอง	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	p
การทดสอบก่อนเรียน	25	30	13.08	4.67	- 24.50	.00
การทดสอบหลังเรียน	25	30	25.12	2.32		

จากตารางที่ 11 พบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H หลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยหลังเท่ากับ 25.12 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.32 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.67 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านการจัดการเรียนรู้				
1. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับไม่สับสนและสามารถปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป	4.28	0.45	เห็นด้วยมาก	3
2. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้	4.16	0.46	เห็นด้วยมาก	4
3. นักเรียนได้เรียนรู้และทำงานร่วมกัน โดยเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม	4.80	0.40	เห็นด้วยมากที่สุด	2
4. นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ	4.96	0.20	เห็นด้วยมากที่สุด	1
รวม	4.55	0.38	เห็นด้วยมากที่สุด	(1)
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้				
5. บรรยากาศในห้องเรียนขณะเรียนเป็นกันเอง นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน	4.76	0.43	เห็นด้วยมากที่สุด	1
6. นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม	4.04	0.45	เห็นด้วยมาก	3
7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจที่จะร่วมกันเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม	4.28	0.45	เห็นด้วยมาก	2
รวม	4.36	0.44	เห็นด้วยมาก	(3)

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
8. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม	4.16	0.61	เห็นด้วยมาก	3
9. นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.40	0.49	เห็นด้วยมาก	2
10. นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านจับใจความไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.92	0.27	เห็นด้วยมากที่สุด	1
รวม	4.49	0.46	เห็นด้วยมาก	(2)
ภาพรวม	4.48	0.42	เห็นด้วยมาก	

จากตารางที่ 12 พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในแต่ละด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุดและเห็นด้วยมากตามลำดับดังนี้ ลำดับที่หนึ่ง ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.38) ลำดับรองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.46) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.44) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.20) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.46)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านจับใจความไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.27) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.61)

ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือบรรยากาศในห้องเรียนขณะเรียนเป็นกันเอง นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.43) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.45)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 25 คน โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลาก โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.58 – 0.77 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.23 – 0.69 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H จำนวน 10 ข้อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design or Non Design) มีแบบแผนการวิจัยเป็นแบบ 1 กลุ่ม สอบก่อนและสอบหลัง (The - One Group Pretest – Posttest Design) การวิเคราะห์ข้อมูลมีการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t - test for dependent samples) และวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H มาใช้ร่วมกันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้มีการทำงานร่วมกัน สร้างความรู้สึกร่วมกันให้กับสมาชิกโดยการจัดกลุ่มความสามารถ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนเองและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งในการทำกิจกรรมกลุ่มนี้นักเรียนมีการอธิบายความรู้ให้เพื่อน การที่ผู้เรียนอยู่ใญ่ด้วยกันสามารถสื่อสาร สื่อความหมายแก่กันและกันได้ง่ายและทำความเข้าใจกันได้ดี การที่นักเรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและได้ปรึกษาหารือกันทำให้ได้มีการกรองข้อมูลในการสรุปเรื่องและหาคำตอบที่ตรงประเด็นที่สุดทำให้ผลการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับกรองแก้ว ประยงค์หอม (2558: 55-56) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ได้รับการสอนโดยใช้ศึกษาโครงสร้างเรื่องเล่ากับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างเรื่องเล่ากับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยรวมอยู่ในระดับมาก และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของพรสุดา อินทร์สาน (2558) และโสภิตา มุลเทพ (2563) ผลการวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกันอีกด้วย

นอกจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการปฏิบัติงานแบบเป็นกลุ่ม การอ่านจับใจความที่เป็นทักษะการอ่านที่มีขั้นตอนในการอ่านแล้วหากผู้เรียนได้มีแนวการอ่านที่ชัดเจนจะทำให้อ่านเรื่องได้ดีขึ้นเหตุนี้ผู้วิจัยจึงใช้การตั้งคำถามมาเป็นแนวทางในการอ่านดังที่กรมวิชาการ (2545: 49-50) กล่าวว่า การสอนการอ่านจับใจความเป็นการสอนอ่านเพื่อมุ่งเน้นเนื้อเรื่อง ไม่พะวงกับ การอ่านออกเสียง โดยครูแนะนำให้ตั้งคำถาม โดยครูแนะนำให้ตั้งคำถามสำหรับถามตัวเองจากเรื่องที่ อ่านว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอะไร ที่ไหน อย่างไร และในการสอนของครูควรแนะนำแนวทางให้ก่อน เพื่อที่จะช่วยให้การอ่านจับใจความได้ผลดี เช่น ให้นักเรียนรู้จักจุดมุ่งหมายของการอ่านหรืออาจมี การตั้งคำถามเพื่อค้นหาคำตอบจะช่วยให้นักเรียนอ่านจับใจความได้ดีขึ้นหรือควรมีกิจกรรมต่อเนื่อง หลังจากการอ่าน เช่น ให้ตอบคำถาม หรือให้เขียนสรุปเรื่องราวเพื่อทดสอบความเข้าใจ สอดคล้องกับอาภรณ์ ใจเที่ยง (2546: 182) ที่กล่าวว่าการจัดกิจกรรมโดยเทคนิคการตั้งคำถามยังมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการจัดเรียนการสอนการอ่านจับใจความ การถามเป็นการกระตุ้นความคิดของผู้เรียน การใช้คำถามอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ได้ดี เช่นเดียวกันกับที่นักวิชาการอีกหลายท่านกล่าวถึงการใช้เทคนิคการตั้งคำถามในการจับใจความในทิศทางเดียวกัน ว่าการใช้คำถามในการสอนอ่านจับใจความ เป็นเทคนิคการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นหาสาระความรู้ และสรุปแนวคิดหลังจากการอ่านได้ด้วยตนเอง ผู้สอนจะทราบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนโดยการตั้งคำถามซึ่งเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน การถามคำถามจะกระตุ้นความคิดของผู้เรียน ใ้ให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการอ่าน การตั้งคำถามที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการคิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความรู้ การคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์คิดอย่างมีเหตุผลและคิดนำไปใช้ได้ดี ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนสนับสนุน ให้ผู้เรียนคิดเสนอความคิดเห็น และปรึกษาหารือกัน จนเกิดความเข้าใจสามารถสรุปเป็นแนวคิดได้ และเสริมสร้างนิสัยการเรียนรู้ตลอดชีวิต (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2555: 231; สุนันทามั่นเศรษฐวิทย์, 2542: 117-121 และ เสาวลักษณ์ นภาลัย, 2548: 42-44)

นอกจากการใช้คำถามโดยทั่วไปแล้วนั้น เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H เป็นเทคนิคในการตั้งคำถามรูปแบบหนึ่งที่ส่งผลให้เกิด ทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการจับใจความ ซึ่งคำถามประกอบไปด้วย What? (อะไร) เป็นการถามว่า สิ่งนั้นคืออะไร มีอะไรเกิดขึ้นบ้างและมีรายละเอียดเป็นอย่างไร Where? (ที่ ไหน) เป็นการถามถึงสถานที่ หรือตำแหน่งแห่งหนที่ชัดเจน When? (เมื่อไร) เป็นการถามว่า เมื่อใดที่ เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด หรือเมื่อใดเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นอีก Why? (ทำไม) เป็น การถามว่า เพราะเหตุใดเรื่องนั้นจึงเกิดขึ้น ทำไมแต่ละเหตุการณ์จะต้องเป็นไปอย่างนั้นอย่างนี้ Who? (ใคร) เป็นการถามว่า ใครที่เป็นต้นเรื่อง เป็นเจ้าของเรื่อง เป็นบุคคลสำคัญ เป็นตัวประกอบ หรือเป็น ผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่จะได้รับ

ผลกระทบอันอาจเกิดขึ้นทั้งในด้านบวกและลบ How? (อย่างไร) เป็นการ ถามถึงรายละเอียด ในสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด (ธงชัย ชิวปรีชา, 2549: 9-11) ซึ่งคำถามดังกล่าวเป็นคำถามสำคัญที่ถามเกี่ยวกับเนื้อหาหลักของเรื่องที่อ่าน ดังนั้นเมื่อนักเรียนใช้คำถามเป็นแนวในการอ่านเรื่องทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่าน เก็บสาระสำคัญของเรื่อง ได้ถูกต้องและง่ายขึ้นสอดคล้องกับดวงพร เฟื่องฟู (2560: 59) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่าน จับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H โดยมีคะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ชุดกิจกรรมการอ่าน จับใจความ โดยใช้เทคนิค 5WIH มีประสิทธิภาพ 84/87.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียน มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H โดยรวมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับ เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนเห็นด้วยมาก และลำดับสุดท้ายคือด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด สำหรับด้านการจัดการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงาน ร่วมกันภายในกลุ่ม ทำให้นักเรียนทุกคนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง นักเรียนมีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและ ส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้อง กับ ทิศนา ขัมมณี (2548: 106-107) ได้กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเน้นให้ผู้เรียนช่วยกัน ในการเรียนรู้ โดยมีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือ กันอย่างใกล้ชิด มีการสัมพันธ์กันมีการทำงานร่วมกันเป็นมีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกันในการจัดการเรียนรู้ และประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยเป็นลำดับ สุดท้าย คือ กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ในขั้นตอนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นตอนการตั้งคำถามและตอบคำถามด้วย เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H นักเรียนบางคนยังไม่สามารถตั้งคำถามตามขั้นตอนดังกล่าวได้ และไม่รู้ ว่าประเด็นที่ตนเองต้องการรู้คืออะไร ครูต้องคอยให้คำแนะนำแก่นักเรียนเพิ่มขึ้น

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ นักเรียนสามารถนำ กระบวนการอ่านจับใจความไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ขั้นตอนในการเรียนรู้แบบ ร่วมมือกัน ที่มีกระบวนการเสริมสร้างการทำงานเป็นกลุ่มและให้สมาชิกกลุ่มที่มีทั้งนักเรียนเก่งและ

นักเรียนอ่อนทำงานร่วมกันทำให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทำให้นักเรียน เกิดความภาคภูมิใจใน
 ผลสำเร็จของกลุ่มและได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ อีกทั้งผู้วิจัยยังเสริมเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H
 ให้ผู้เรียนได้ฝึกตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที้อ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เมื่อนักเรียนทำ
 กิจกรรมจนครบกระบวนการจึงทำให้นักเรียนสามารถจับใจความได้ถูกต้องซึ่งสอดคล้องกับฉวีวรรณ
 คูหาภินันท์ (2542: 45) ได้กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง จับใจความ
 สำคัญได้ สามารถสรุปได้ ได้ความรู้ จากสิ่งที่อ่านและสามารถตอบคำถามได้ อีกทั้งสามารถนำความรู้
 ไปใช้ประโยชน์ได้ และประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยเป็นลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อ
 ตนเองและต่อกลุ่มทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนบางคนอาจยังมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 เพราะโดยธรรมชาติแล้วนักเรียนที่เป็นเด็กอ่อนอาจถูกเพื่อนมองว่าเป็นภาระของกลุ่มและด้วยตัวเอง
 ของนักเรียนอ่อนเองก็ไม่ได้มีความกล้าแสดงออกหรือแสดงออกแล้วเพื่อนในกลุ่มอาจไม่รับฟัง
 เพียงครั้งเดียวนักเรียนก็อาจเลิกสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ได้และไม่อยากรับผิดชอบงานใด ๆ ที่ได้รับ
 มอบหมายภายในกลุ่ม

ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ บรรยากาศ
 ในห้องเรียนขณะเรียนเป็นกันเอง นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน ทั้งนี้อาจ
 เนื่องจากในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตามแผนการจัดการเรียนรู้ มีการให้นักเรียน
 ทำงานกลุ่ม นักเรียนร่วมกันคิด มีการปรึกษาหารือกัน มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มทำให้นักเรียน
 มีความมั่นใจในการเรียนและมุ่งมั่นที่จะทำ กิจกรรมให้สำเร็จตามเป้าหมาย นั่นคือ การจับใจความ
 ของเรื่องต่าง ๆ ได้ เมื่อนักเรียนอ่อนไม่สามารถค้นหาคำตอบหรือไม่เข้าใจเนื้อหาในส่วนใด นักเรียน
 เก่งก็จะคอยทำหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อนให้เข้าใจแต่เมื่อนักเรียนได้ทดลองทำงานร่วมกันจึงเกิดทำให้นักเรียน
 เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือและการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อนและครูผู้สอน
 ที่คอยทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำจะเป็นที่ปรึกษาสุดท้ายให้กับนักเรียน โดยในกลุ่มจะต้องปรึกษาและ
 ช่วยเหลือกันก่อน เมื่อไม่สามารถแก้ปัญหาได้จึงขอความช่วยเหลือจากครู ทำให้ครูกับนักเรียน
 เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ส่งผลให้บรรยากาศในห้องเรียนขณะเรียนเป็นกันเอง นักเรียนสนุกสนาน
 ในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน สอดคล้องกับสลาวิน (Slavin, 1990, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี,
 2548: 178) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียน เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ สมาชิกกลุ่ม
 จะต้องช่วยกันปฏิบัติกิจกรรมจนบรรลุผลสำเร็จ และยังได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่าวิธีสอนแบบดังกล่าว
 ช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ภูมิใจในตนเองตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเอง และต่อกลุ่ม
 ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น พัฒนาความสัมพันธ์ที่ดี การยอมรับผู้อื่นมากขึ้น สร้างความมั่นใจ
 ในตนเอง และรู้ถึงคุณค่าของตนเองมากขึ้น และประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยเป็นลำดับสุดท้ายคือ
 นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม ทั้งนี้อาจเป็น
 เพราะ นักเรียนบางคนยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาอย่างเต็มที่ เนื่องด้วยอาจเกิด

จากความกลัวที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเพราะกลัวจะเป็นคำตอบที่ผิด หรือเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม อาจไม่เห็นด้วยหรือไม่ยอมรับในความคิดเห็นนั้น ทำให้นักเรียนในกลุ่มอ่อนบางคนเลือกที่จะไม่แสดงความคิดเห็นออกมา

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H สามารถ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะด้านการอ่านจับใจความ และมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ในระดับดีมาก จึงถือว่าการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาต่อไปได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะที่เกิดจากการวิจัยและประโยชน์ที่มีต่อผู้ที่ต้องการ จะศึกษาเพื่อพัฒนาผลงานวิจัยในครั้งต่อไป ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และ ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรช่วยเหลือแนะนำ รวมถึงใช้คำถามกระตุ้น ความคิด ยกตัวอย่างการตั้งคำถามและตอบคำถามให้บ่อยครั้ง เพื่อนักเรียนจะได้มีแนวทางในการ นำไปปฏิบัติตามได้มากขึ้น

1.2 ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การมีปฏิสัมพันธ์และการยอมรับกันในสมาชิกกลุ่ม ที่เป็นสิ่งสำคัญเพื่อทำให้นักเรียนไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ครูควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่อาจ ถูกเพื่อนละเลยหรือไม่ได้รับความสนใจจากกลุ่มและช่วยเหลือให้นักเรียนมีบทบาทเท่าเทียมกันทุกคน

1.3 ฝึกให้นักเรียนแต่ละคนได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นที่เท่าเทียมกัน และให้ ทุกคนยอมรับในความคิดเห็นของแต่ละบุคคล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แผนภาพความคิด เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยเรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ร่วมกับ เทคนิคอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับการอ่านจับใจความเช่น เทคนิค SQ5R เป็นต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. (2545). **เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2546). **แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2553). **เทคนิคการอ่าน เล่มที่ 1 การอ่านเพื่อการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กรองแก้ว ประยงค์หอม. (2558). “การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้โครงสร้างเรื่องเล่าร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. เอกสารชุดแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา**. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.

_____. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2546). **กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2552). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2559). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). **ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

กานต์ธิดา แก้วกาม. (2556). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับวิธีการสอนแบบปกติ 2556.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2546). **วิธีการการอ่านหนังสือและการอ่านหนังสือให้ฟัง**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

การุณนันทน์ รัตนแสนวงษ์. (2548). **ทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ฝ่ายบริหาร.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). **การคิดเชิงวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย.

จันทร์ตา ต้นติพงศานุรักษ์. (2543). “การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning).”

วารสารวิชาการ 3, 12 (ธันวาคม): 36 – 55.

จีเรียง บุญสม. (2543). “ผลของเพื่อช่วยสอนร่วมกับการเสริมแรงที่มีต่อเจตคติความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.”

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาทัน อิมสำราญ, บรรณาธิการ. (2547). **การใช้ภาษาไทย**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ อาริยา หุตินทะ. (2555). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จุฬารัตน์ อินทร์อุดม. (2561). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **เทคนิคการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.

_____. (2553). **เทคนิคการใช้คำถามพัฒนาการคิด**. นนทบุรี: สหมิตรพรีนติ้งแอนพับลิซซิง.

ชนกพร สุริโย. (2562). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ชนมณี แก้วพิกุล. (2553). “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยจากบทเพลงลูกทุ่ง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ชนินทร์ชัย อินทிரารณ์ และคณะ. (2540). **พจนานุกรมการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไอคิว.

ชวนพิศ คชริน. (2555). “การพัฒนาชุดการสอนแบบ 5W1H เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารนวัตกรรมการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

ชวลิต ชูกำแพง. (2550). **การประเมินการเรียนรู้**. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาสารคาม.

ช่อเอื้อง อุทิศสาร. (2557). “ผลการใช้เทคนิคการตั้งคำถามและวิธีสืบเสาะในการเรียนการสอนเรื่องลำดับและอนุกรม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). **การจัดการเรียนรู้แนวใหม่**. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: สหมิตรพรินต์ติ้ง แอนพับลิชชิง.
- ชาญชัย ชมดิษฐ์. (2548). **เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย**. กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.
- ชาญชัย อาจิมสมาจาร. (2547). **หลักการสอนทั่วไป**. กรุงเทพฯ: อมรรการพิมพ์.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2545). **เทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). **การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: เมธีพิปส์.
- ดวงพร เพ็ญฟู. (2560). “การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ทีศนา แคมมณี. (2548). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2557). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย ชิวปรีชา. (2549). “การใช้คำถามในห้องเรียน.” **ข่าวสาร สสวท. 2** (มกราคม 2549): 9-11.
- ธวัชชัย บุญสวัสดิ์กุลชัย. (2543). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง. (2545). **30 รูปแบบการจัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- นพรัตน์ เจริญผล. (2549). “การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดพิบูลทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ที่ได้รับการสอนแบบการคิดวิจารณ์ญาณกับการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- นวรรธม พันธุ์เมธา. (2544). **คลังคำ**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- บุญเชิด จงกุล. (2555). “ผลการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). **ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอส.พรินต์ติ้ง ไทย แพลคตอรี.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). **การอ่าน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรสุดา อินทร์सान. (2558). “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการฝึกหัดทางปัญญา ร่วมกับการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ของ นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิทยา ลัมมณี. (2547). **การอ่านตีความ**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พิบูลย์ ตัญญาบุตร. (2557). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เพ็ญพิสุทธิ์ ใจสนิท. (2555). **เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา กระบวนการคิด**. เชียงราย: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2549). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. นครปฐม: โครงการส่งเสริม การผลิตตำราและเอกสารคำสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2558). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตนภรณ์ ผ่านพิเคราะห์. (2544). “การพัฒนาทักษะการคิด ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบ การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542**. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- รุ่งระวี สาเหล็กม. (2556). “การใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นในการสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รุจินันท์ ดวงจันทร์. (2561). “การศึกษาความสามารถทางการอ่านจับใจความบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ 2 ร่วมกับแบบฝึก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โรงเรียนราชภัฏรำงษธรรม. (2561). **หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนราชภัฏรำงษธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กาญจนบุรี: โรงเรียนราชภัฏรำงษธรรม.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ. (2541). “**การเรียนรู้แบบร่วมมือ**” สารการศึกษา 80 ปี ศ.ดร.อุบล เรียงสุวรรณ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2542). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2548). **เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2543). **เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิก.
- วิทวัฒน์ ชัดดียะมาน และอม ลวรรณ วีระธรรมโม. (2549). **การสอนเพื่อพัฒนาการคิด**. สงขลา: เทมการพิมพ์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). **นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ข้างทอง.
- _____. (2555). **การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ Backward Design**. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- แวมมยุรา เหมือนนิล. (2541). **การอ่านจับใจความ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุริยวิสาส์น.
- _____. (2553). **การอ่านจับใจความ**. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2547). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน**. เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ศิริวรรณ วณิชพัฒน์วรชัย. (2547). “การพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่พระประจักษ์ จังหวัดสุพรรณบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2540). **การอ่านเพื่อชีวิต**. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ แกรมมี่.

ศิวพร โกศิยะกุล. (2546). “การใช้สารสมุนไพรรักษาทักษะการอ่านสรุปความสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 3 (สระกระเทียม) จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2554). **ผลการประเมิน PISA 2009 การอ่าน
คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์**. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

สมนึก ภัททิยธนี. (2560). **การวัดผลการศึกษา**. ภาพสีนิจ: ประสานการพิมพ์.

สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์. (2550). **หลักการอ่าน**. กรุงเทพฯ: คอมฟอร์ด.

สมบัติ มหารส. (2544). **เอกสารการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา**. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สายฝน สุรกิจบวร. (2556). “การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือนิทานชุดส่งเสริม
การอ่านจับใจความร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร.

สุกัญญา ศรีสืบสาย. (2554). **การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการการอ่านและการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2539). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.

_____. (2542). **หลักและวิธีการสอนภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

_____. (2543). **หลักและวิธีการสอนภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

_____. (2545). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุปราณี พัดทอง. (2545). **การใช้ภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุพัฒน์ สุขมลสันต์. (2537). **การพัฒนาทักษะการอ่าน ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาทักษะทาง
ภาษา หน่วยที่ 7 – 10**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุริรัตน์ พะจุไทย. (2558). “การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบสอบ 7E
ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2545). **19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ เล่มที่ 1**.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาพการพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ. (2550). **กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ภาพการพิมพ์.

เสาวภา ช่วยแก้ว. (2557). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เสาวลักษณ์ นภาลัย. (2548). “ทักษะการใช้คำถามกับการเพิ่มประสิทธิภาพการสอน.” **วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา** 17, 53: 42-57.

โสภณ เสรีเสถียรทรัพย์. (2558). “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โมเดลธุรกิจด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ร่วมกันบนเว็บเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

โสภิตา มุลเทพ. (2563). “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเกมการศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อรพรรณ พรสีมา. (2540). “**ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม**” การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎี. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

อรอุมา ลือฉาย. (2548). “การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้กลุ่มร่วมมือ (STAD) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ภาษาต่างประเทศ

Bloom. (1956). **Taxonomy of Education Objective Handbook 1: Cognitive Domain**. New York: David McKay Company, Inc.

Chung, K. A. (1999). “Cooperative Learning for ESL Student in the General Education Classroom.” **Master Abstract International** 37, 1 (February): 25.

Frase, L. T. (1968). “Questions as Aids to Reading : Some Research and Theory.” **American Educational Research Journal**.

Joyce, & weil. (1986). **Model of Teaching**. 7th ed. New York: Pearson Education.

- Klingner, J. K., Vaughn, S., & Schumm, J. S. (1998). "Collaborative strategic reading. During social studies in heterogeneous fourth-grade classroom." **Elementary School Journal** 99: 3-21.
- Rapp, S. (1991). **Development of reading comprehension skill, reading and spelling for students in the secondary school**. USA: Harcourt Brace College.
- Slavin (1990). **Cooperative Learning**. Massachusetts: Allyn and Bacon.

ภาคผนวก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. นางอาภรณ์ บุญมาก

วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

2. นางเบญจพร ภิรมย์

วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป วิทยาลัยครูอุบลราชธานี การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

3. นางสาวปิ่นหล้า ศีลาบุตร

วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความเรื่องสั้น หน่วยการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความ

รหัส - ชื่อรายวิชา ภาษาไทย ท 22102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวสิรินรัตน์ น้อยเจริญ

โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

2. จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถเขียนใจความและแนวคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถระบุประโยชน์หรือข้อคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความเรื่องสั้น คือ การค้นหาใจความสำคัญของเนื้อเรื่องนั้น โดยตอบคำถามให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม อย่างไร และผู้เขียนมีจุดประสงค์ใด ประโยชน์หรือข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านเรื่องสั้นนั้น การฝึกจับใจความเรื่องสั้นจะให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องและแนวคิดที่ผู้เขียนสอดแทรกไว้ได้ดียิ่งขึ้น

4. สารการเรียนรู้

ความรู้ (K)

- การอ่านจับใจความเรื่องสั้น

ทักษะ/กระบวนการ (P)

- ทักษะการอ่าน
- ทักษะการเขียน
- ทักษะการพูด
- ทักษะการคิดวิเคราะห์
- กระบวนการกลุ่ม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

- ความมุ่งมั่นในการทำงาน
- ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงานที่ 1 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น
2. ใบงานที่ 2 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น

7. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม	ระดับ ดี ขึ้นไป
ประเมินการเขียนสรุปใจความ	แบบประเมินการเขียนสรุปใจความ	ระดับ ดี ขึ้นไป

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ชื่อกลุ่ม.....จำนวน.....คน

วันที่ประเมิน.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่	รหัสประจำตัวนักเรียน	ความร่วมมือ				ขั้นตอนการทำงาน				การแสดงความคิดเห็น				ความรับผิดชอบ				รวม
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
																		16

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินผล: สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
1. ความร่วมมือ	สมาชิกทุกคนในกลุ่ม ร่วมมือกันทำงานมี การประสานงานที่ดี สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่ม ร่วมมือกันทำงาน มีการประสานงาน สมาชิก 1 คน ไม่มี ส่วนร่วมในการนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่มทำงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ยังขาดการประสานงาน ในกลุ่ม สมาชิก 2 คน ไม่มี ส่วนร่วมในการนำเสนอ	สมาชิกในกลุ่มทำงานที่ได้รับมอบหมาย ขาดการประสานงาน สมาชิกมากกว่า 2 คน ไม่มีส่วนร่วมในการนำเสนอ
2. ขั้นตอนการทำงาน	กำหนดขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน ตั้งแต่การเตรียมงานจนผลงานเสร็จ ถูกต้องสมบูรณ์	กำหนดขั้นตอนการทำงานค่อนข้างชัดเจนตั้งแต่เริ่มการทำงานจน ผลงานเสร็จถูกต้อง	กำหนดขั้นตอนการทำงานไม่ค่อยชัดเจน ผลงานยังมี จุดบกพร่อง 1 แห่ง	ไม่กำหนดขั้นตอนการทำงานผลงานมี จุดบกพร่อง 2 แห่งขึ้นไป
3. การแสดงความคิดเห็น	สมาชิกทุกคนร่วม แสดงความคิดเห็น	สมาชิก 1 คน ไม่ แสดงความคิดเห็น	สมาชิก 2 คน ไม่แสดงความคิดเห็น	สมาชิกมากกว่า 2 คน ไม่แสดงความคิดเห็น
4. ความรับผิดชอบ	สมาชิกทุกคนทำงานที่ได้รับ มอบหมายจน งานเสร็จสมบูรณ์ ทันเวลาที่กำหนด	สมาชิก 1 คน ไม่ทำงานที่ได้รับ มอบหมาย งานเสร็จสมบูรณ์ ทันเวลาที่กำหนด	สมาชิก 2 คน ไม่ทำงานที่ได้รับ มอบหมาย งานเสร็จ แต่ไม่สมบูรณ์ ทันเวลาที่กำหนด	สมาชิกมากกว่า 2 คน ไม่ทำงานที่ได้รับ มอบหมายงานไม่เสร็จ ตามเวลาที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสิน

13 – 16	คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
10 – 12	คะแนน	หมายถึง	ดี
7 – 9	คะแนน	หมายถึง	พอใช้
4 - 6	คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

แบบประเมินการเขียนสรุปใจความ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....โรงเรียน.....

ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่	รหัสประจำตัวนักเรียน	การสรุป ใจความ				สำนวนภาษา				อักขรวิธี				ความเป็น ระเบียบ				รวม
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
																		16

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินผล: การเขียนสรุปใจความ

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
1. เนื้อหา	จับใจความได้ถูกต้องตรงประเด็นครบถ้วน	จับใจความได้ถูกต้องตรงประเด็น แต่ขาด 1 ประเด็น	จับใจความได้ถูกต้องแต่ขาด 2 ประเด็น	จับใจความได้แต่ขาดมากกว่า 2 ประเด็น
2. การใช้ภาษา	ใช้ภาษาสุภาพ สละสลวยใช้ถ้อยคำเหมาะสมทุกแห่ง การลำดับความถูกต้องไม่วกวน	ใช้ภาษาสุภาพแต่ใช้ถ้อยคำไม่เหมาะสม 1 – 2 แห่ง การลำดับความถูกต้อง ไม่วกวน	ใช้ภาษาสุภาพแต่ใช้ถ้อยคำไม่เหมาะสม 3 – 4 แห่ง การลำดับความไม่วกวน	ใช้ภาษาสุภาพ แต่ใช้ถ้อยคำไม่เหมาะสมเกิน 4 แห่ง การลำดับความวกวน
3. อักษรวิธี	ใช้อักษรวิธีต่าง ๆ และสะกดคำถูกต้องทั้งหมด	ใช้อักษรวิธีต่าง ๆ และสะกดคำผิด 1 – 4 แห่ง	ใช้อักษรวิธีต่าง ๆ และสะกดคำผิด 5 – 7 แห่ง	ใช้อักษรวิธีต่าง ๆ และสะกดคำผิด 8 – 10 แห่ง
4. ความเป็นระเบียบ	ตัวอักษรสม่ำเสมอ อ่านง่าย สะอาด ไม่มีรอยลบ	ตัวอักษรสม่ำเสมอ อ่านง่าย มีรอยลบ 1 – 2 แห่ง	ตัวอักษรไม่สม่ำเสมอ อ่านค่อนข้างยาก มีรอยลบ 3 – 5 แห่ง	ตัวอักษรไม่สม่ำเสมอ อ่านยาก มีรอยลบ ตั้งแต่ 6 แห่งขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสิน

13 – 16	คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
10 – 12	คะแนน	หมายถึง	ดี
7 – 9	คะแนน	หมายถึง	พอใช้
4 – 6	คะแนน	หมายถึง	ควรปรับปรุง

8. กิจกรรมการเรียนรู้ (การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H)

ชั่วโมงที่ 1

1. ขั้นเตรียมพร้อมแบ่งกลุ่ม

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และซักถามนักเรียนว่า “นักเรียนเคยอ่านเรื่องสั้นหรือไม่ และถ้านักเรียนต้องการรู้ใจความของเรื่องสั้น นักเรียนจะมีวิธีการอย่างไร”

2. ครูจัดกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถกลุ่มละ 3 - 5 คน ประกอบไปด้วย เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 โดยใช้สมาชิกกลุ่มเดิม

2. ขั้นประชุมศึกษา

1. ครูแจกใบความรู้เรื่องหลักการอ่านจับใจความเรื่องสั้น ให้นักเรียนร่วมกันศึกษาใบความรู้ แล้วตอบคำถามของครู

2. ครูทบทวนเทคนิคการตั้งคำถามและตอบคำถามตามหลัก 5W1H

3. ครูแจกใบงานที่ 1 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านแล้วร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พร้อมทั้งช่วยกันตั้งคำถามตามหลัก 5W1H และเขียนคำถามลงในใบงานที่ 1 ตอนที่ 1

ตัวอย่างคำถาม

- ใครเป็นผู้ให้ร่มหญิงสาว
- เพราะอะไรหญิงสาวถึงไม่พกร่ม
- เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน
- เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นเมื่อไร
- เพราะเหตุใดหญิงสาวจึงได้ร่ม
- หญิงสาวทำอย่างไร เมื่อเห็นเด็กหญิงคนหนึ่งเดินตามหลังมา

3. ขั้นค้นหาคำตอบ

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องของคำถามตามหลัก 5W1H ที่ตั้งไว้ แล้วเขียนคำตอบลงในใบงานที่ 1 ตอนที่ 1

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันเขียนจุดมุ่งหมายของผู้เขียน เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และสรุปใจความลงในใบงานที่ 1 ตอนที่ 2

4. ขั้นตรวจสอบผลงาน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมารายงานคำถามและคำตอบของกลุ่มตนเอง นักเรียนกลุ่มอื่นร่วมกันวิเคราะห์ลักษณะของคำถามที่แต่ละกลุ่มตั้งขึ้น ว่าเป็นคำถามตามหลัก 5W1H หรือไม่ และคำตอบถูกต้องหรือไม่ ถ้ากลุ่มใดตั้งคำถามและตอบคำถามได้ถูกต้องจะได้คะแนนพิเศษ ครูคอยให้คำแนะนำและแก้ไขให้ถูกต้อง

2. ครูสุ่มนักเรียน 1 - 2 กลุ่ม ออกมารายงานจุดมุ่งหมายของผู้เขียน เรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปใจความ นักเรียนกลุ่มอื่นร่วมกันพิจารณาความถูกต้อง ครูคอยให้คำแนะนำแก้ไข

5. ขั้นสรุปผลการเรียนรู้

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันบอกข้อคิดหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านเรื่องสั้น
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่มตนเอง ว่าผลจากการที่นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ทำให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จหรือไม่

ชั่วโมงที่ 2

1. ขั้นเตรียมพร้อมแบ่งกลุ่ม

1. ครูถามนักเรียนว่า “นักเรียนชอบอ่านเรื่องสั้นประเภทไหนมากที่สุด และใครมีเรื่องสั้นที่ชอบแล้วต้องการเล่าให้เพื่อนฟังหรือไม่”
2. ครูจัดกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถกลุ่มละ 4 - 5 คน ประกอบไปด้วย เก่งปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 โดยใช้สมาชิกกลุ่มเดิม

2. ขั้นประชุมศึกษา

1. ครูทบทวนเทคนิคการตั้งคำถามและตอบคำถามตามหลัก 5W1H
2. ครูแจก ใบงานที่ 2 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านแล้วร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พร้อมทั้งช่วยกันตั้งคำถามตามหลัก 5W1H แล้วเขียนคำถามลงในใบงานที่ 2 ตอนที่ 1

3. ขั้นค้นหาคำตอบ

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องของคำถามที่ตั้งตามหลัก 5W1H ที่ตั้งไว้ แล้วเขียนคำตอบลงในใบงานที่ 2 ตอนที่ 1
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันเขียนจุดมุ่งหมายของผู้เขียน เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และสรุปใจความลงในใบงานที่ 2 ตอนที่ 2

4. ขั้นตรวจสอบผลงาน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมารายงานคำถามและคำตอบของกลุ่มตนเอง นักเรียนกลุ่มอื่นร่วมกันวิเคราะห์ลักษณะของคำถามที่แต่ละกลุ่มตั้งขึ้น ว่าเป็นคำถามตามหลัก 5W1H หรือไม่และคำตอบถูกต้องหรือไม่ ถ้ากลุ่มใดตั้งคำถามและตอบคำถามได้ถูกต้องจะได้คะแนนพิเศษ ครูคอยให้คำแนะนำและแก้ไขให้ถูกต้อง
2. ครูสุ่มนักเรียน 1-2 กลุ่ม ออกมารายงานจุดมุ่งหมายของผู้เขียน เรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปใจความ นักเรียนกลุ่มอื่นร่วมกันพิจารณาความถูกต้อง ครูคอยให้คำแนะนำแก้ไข

5. ขั้นสรุปผลการเรียนรู้

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันบอกข้อคิดหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านเรื่องสั้น
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่มตนเอง ว่าผลจากการที่นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ทำให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จหรือไม่

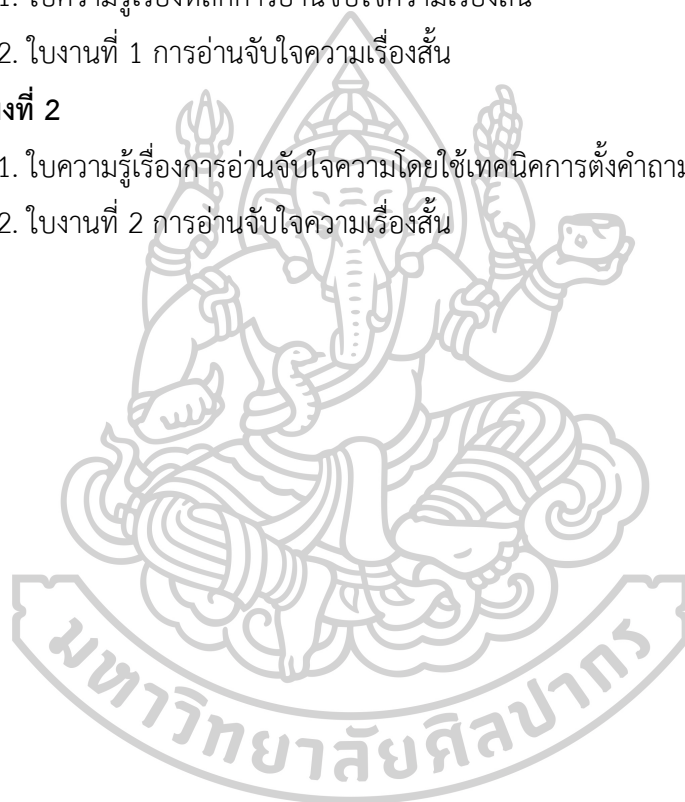
9. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ใบความรู้เรื่องหลักการอ่านจับใจความเรื่องสั้น
2. ใบงานที่ 1 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น

ชั่วโมงที่ 2

1. ใบความรู้เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H
2. ใบงานที่ 2 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น

ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความเรื่องสั้น

การอ่านจับใจความสำคัญเรื่องสั้นให้ได้ถูกต้องและแม่นยำอย่างรวดเร็ว นับเป็นเรื่องยากพอสมควร เพราะเป็นงานเขียนที่มุ่งให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินจึงมักมีโครงเรื่องที่ซับซ้อน และไม่นิยมบอกเรื่องราวหรือแนวคิดสำคัญอย่างตรงไปตรงมา ผู้อ่านจึงควรใช้แนวทางการพิจารณา ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง

เรื่องสั้นบางเรื่องตั้งชื่อให้เห็นแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญได้ชัดเจนแต่บางเรื่องที่ยากต่อการตีความ จึงควรพิจารณาจากส่วนอื่นมาประกอบอีกครั้งหนึ่ง

2. แก่นเรื่อง

เป็นจุดที่ผู้แต่งเรื่องสั้นจะไม่บอกโดยตรง แต่ผู้อ่านก็สามารถค้นหาด้วย วิธีการต่อไปนี้

2.1 พิจารณาจากข้อขัดแย้งของเรื่องแล้วติดตามผลของข้อขัดแย้งเหล่านั้นว่าคลี่คลายขยายตัวและสิ้นสุดลงอย่างไร

2.2 พิจารณาจากจุดสุดยอดของเรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่มักอยู่ตอนท้าย ๆ ใกล้จบเรื่อง

2.3 สรุปสาระสำคัญ โดยการตอบคำถามให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม

3. ภูมิหลัง

การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมและเหตุการณ์ในเรื่องจะช่วยให้จับใจความได้ง่ายยิ่งขึ้น ถ้าผู้อ่านมีภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องมากเท่าใดก็จะยิ่งเป็นประโยชน์ต่อการอ่านมากขึ้นเท่านั้น

4. น้ำเสียงหรือหางเสียงของผู้แต่ง

การจับน้ำเสียงหรือหางเสียงของผู้แต่งให้ได้จะช่วยให้จับใจความของเรื่องได้แม่นยำยิ่งขึ้น การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญย่อยหรือใจความประกอบเพื่อเก็บรายละเอียดของเรื่องไป พร้อมกันด้วยจะทำให้ได้อรรถรส คือทั้ง “อรรถ” และ “รส” ของเรื่องสั้นอย่างสมบูรณ์

รายการอ้างอิง

แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ใบงานที่ 1 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น

สมาชิกในกลุ่ม

1. รหัสประจำตัวนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....
2. รหัสประจำตัวนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....
3. รหัสประจำตัวนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....
4. รหัสประจำตัวนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....
5. รหัสประจำตัวนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 1 การอ่านจับใจความเรื่อง

เรื่อง ร่ม

ช่วงนี้เป็นหน้าฝน แต่ฉันคิดว่าควรเรียกว่าหน้าฝนตกพรวดพราดเพรื่อ! อากาศเปลี่ยนแปลงจนเราไม่เคยเดาได้เลยว่าฝนจะตกหรือจะไม่ตกวันไหน เวลาไหน ฉันเป็นคนหนึ่งที่ไม่ชอบพกร่ม คิดดูสิคะ แค่เอกสาร กระเป๋าถือ ของจิปาละที่พกมาที่บริษัทก็มากแล้ว ถ้ามีร่มอีกคันหนึ่งที่ไม่รู้จะเอาเมื่อไหนหอบหิ้วมาทำงานด้วยเลย ตามแบบฉบับสาวออฟฟิศที่อะไรก็ต้องเร็วไปหมด ถ้าไม่วิ่งเอาก็ต้องหาวิธีหนีฝนให้ได้โดยไม่จ้อร่ม

...เพราะว่าไม่เคยมีมือว่างที่จะถือร่มเลย...

วันนี้ฉันว่าจะกลับบ้านเร็วค่ะ เพราะเห็นเมฆดำมาแต่ไกล หวังว่าจะหนีพ้นเหมือนวันก่อน ๆ แต่วันนี้ดูท่าฝนจะไม่ยอมให้ฉันชนะแล้ว ทันทีที่ก้าวออกมาหน้าตึก ฝนก็ตกซ่าลงมาเหมือนฟ้ารั่ว ฉันกระชับแพ้มเอกสารในมือแน่นและเบี่ยงตัวหลบเข้ามาในอาคาร ตั้งใจรอให้ฝนซาแล้วจะรีบวิ่งออกไปที่รถไฟฟ้า เพราะถ้าไปถึงได้ก็หมดห่วงเรื่องต้องเปียกฝน ด้วยเมื่อถึงสถานีปลายทางคอนโดฉันมีตึกและหลังคาพอให้ลัดเลาะหลบไปถึงได้ แต่ปัญหาก็คือ...ไม่มีทำที่ว่าฝนจะซาลงเลย แม้แต่นิดเดียว!

ฉันตั้งท่าจะวิ่งออกไปหลายครั้ง รี ๆ รอ ๆ อยู่ข้างประตู ใจหนึ่งอยากวิ่งออกไปแทบตาย แต่ก็หวังแพ้มเอกสารในมือ จนจังหวะที่ตัดสินใจจะวิ่งออกไปเพราะว่าเย็นมากแล้ว มือหนึ่งสะกิดฉัน เขาเป็นผู้ชายคนหนึ่งในแผนกการเงินที่ทำงานติดอยู่กับแผนกของฉัน แต่เราไม่เคยคุยกันหรอกนะคะ เขาถือร่มคันใหญ่มาด้วย และบอกว่าเขาจะผ่านไปทางเดียวกันพอดี

วันนั้นฉันจึงรอดมาจากฝนท่าใหญ่นั้นได้...

เมื่อมาถึงรถไฟฟ้า ฉันขอบคุณเขา เขายิ้มและพูดว่า

“ไม่เป็นไรครับ ทางเดียวกัน ร่มผมก็ว่าง เดินคนเดียวไม่เต็ม ได้มาส่งคุณ คุณก็จะได้ไม่เปียกด้วย”

นั่นสิคะ...ร่มยังว่าง และฉันก็ไม่เปียก...

วันต่อมาฉันตัดสินใจพกร่มมาด้วย และหยิบขนมติดมือมาขอบคุณเขานิดหน่อย เย็นวันนี้ ฝนตกอีก แต่ฉันไม่กลัวค่ะมีร่มแล้วแต่ระหว่างทางเดินไปที่สถานีเด็กผู้หญิงคนหนึ่งเดินเอา ๆ ตามหลังฉันมา คิดว่าคงไม่กล้าวิ่งเพราะกลัวลื่น แต่จะเดินช้า ๆ ก็คงไม่ไหวเพราะฝนตกหนักพอสมควร วินาทีนั้นเองฉันหยุดเดินเมื่อน้องกำลังเดินผ่านและเรียกเธอ

“หนูจะไปไหน รถไฟฟ้าหรือเปล่า พี่ก็จะไป เดินด้วยกันก็ได้นะคะ”

เด็กหญิงทำหน้าที่ใจเล็กน้อย ก่อนจะยิ้มและยกมือไหว้ขอบคุณ ถึงแม้ร่มของฉันจะคันไม่ใหญ่ และน้องเขาจะเปียกไปแล้วนิดหน่อยก็ตาม แต่ฉันก็รู้สึกดีที่ได้เป็นทั้งผู้เคยรับความช่วยเหลือ และผู้ให้ความช่วยเหลือคนอื่นบ้าง เพราะว่าร่มยังว่าง และจะได้มีคนที่ไม่เปียกฝนเพิ่มอีกคนไ้คะ

ที่มา : สิริขวัญ แก้วปรีดี. หนังสือรวมเรื่องสั้นเพื่อให้กำลังใจ

คำชี้แจง ตอนที่ 1 จากเรื่องสั้นดังกล่าวให้นักเรียนร่วมกันตั้งคำถามและตอบคำถามให้ถูกต้องตามหลัก 5W1H

คำถาม (5W1H)	คำตอบ
ใคร (Who).....
อะไร (What).....
ที่ไหน (Where).....
เมื่อไร (When).....
ทำไม (Why).....
อย่างไร (How).....

ตอนที่ 2

ข้อที่ 1 ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องสั้น “ร่ม” ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง โดยให้นำเหตุการณ์ไปใส่ในกรอบสี่เหลี่ยมด้านล่าง เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดก่อนไปหา เหตุการณ์ที่เกิดหลังสุด

1. เด็กหญิงทำหน้าที่ใจเล็กน้อย ก่อนจะยิ้มและยกมือไหว้ขอบคุณ
2. วันนี้ฉันน่าจะกลับบ้านเร็วค่ะ เพราะเห็นเมฆดำมาแต่ไกล หวังว่าจะหนีพายุเหมือนวันก่อน ๆ
3. วันต่อมาฉันตัดสินใจพกร่มมาด้วย และหยิบขนมติดมือมาขอบคุณเขานิดหน่อย
4. เขาถือร่มคันใหญ่มาด้วย และบอกว่าเขาจะผ่านไปทางเดียวกันพอดี
5. ฉันเป็นคนหนึ่งที่ไม่ชอบพกร่ม คิดดูสิคะ แค่ออกสาร กระจ่างก็ถือ ของจีปาทะที่พามาที่บริษัท

ก็มากแล้ว

ข้อที่ 2 ให้นักเรียนบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน และสรุปใจความจากบทความที่ได้อ่านลงในกรอบที่กำหนดให้

จุดมุ่งหมายของผู้เขียน

.....

.....

.....

สรุปใจความ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้

เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

การอ่านจับใจความให้บรรลุจุดประสงค์ ผู้อ่านควรตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดวิธีอ่านและจับใจความหรือหาคำตอบได้รวดเร็วขึ้น โดยจับใจความให้ได้ว่า ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม อย่างไร แล้วนำมาสรุปเป็นใจความสำคัญ การอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H มีส่วนประกอบ ดังนี้

1. Who (ใคร) บุคคลสำคัญเป็นตัวประกอบหรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ

- ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง
- ใครน่าจะเป็นคนที่ทำให้สถานการณ์นี้เกิดมากที่สุด

2. What (อะไร) ปัญหาสาเหตุที่เกิดขึ้น

- เกิดอะไรขึ้นบ้าง
- มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้

3. Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุ

- เรื่องนี้เกิดที่ไหน
- เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นที่ใดมากที่สุด

4. When (เมื่อไร) เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น

- เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร
- เวลาใดบ้างที่สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้

5. Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดขึ้นได้

- เหตุใดต้องเป็นคนนี้ เป็นเวลานี้ เป็นสถานที่นี้
- เพราะเหตุใดเหตุการณ์จึงเกิดขึ้น

6. How (อย่างไร) รายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วหรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

- เขาทำสิ่งนี้ได้อย่างไร
- ลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไรบ้าง

ตั้งใจอ่านนะจ๊ะ

รายการอ้างอิง

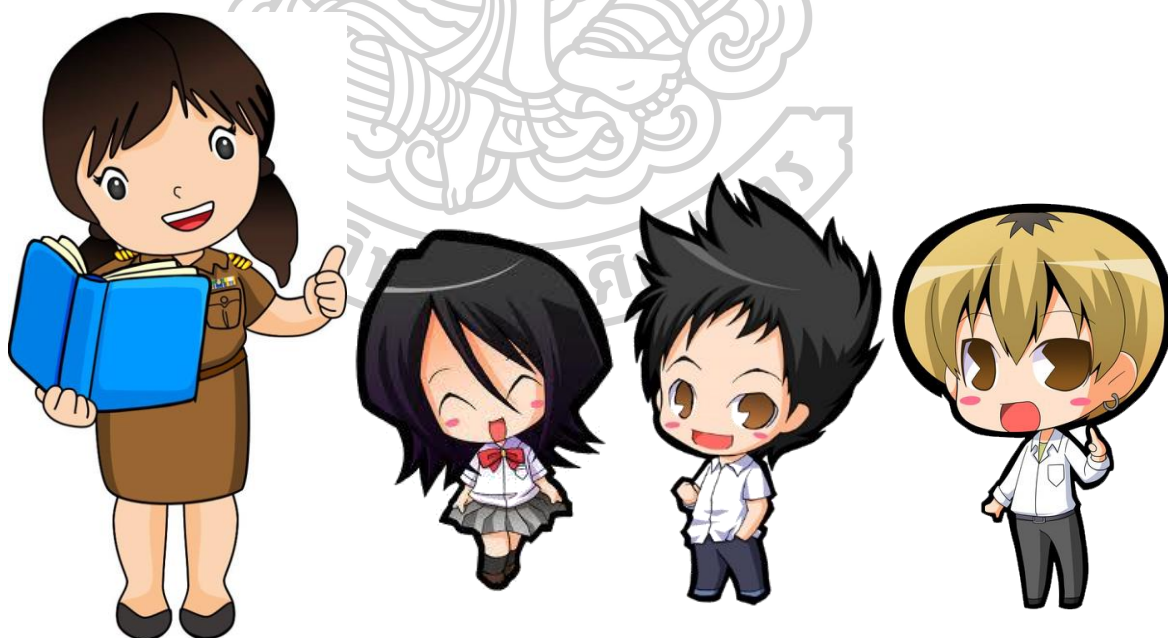
แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุริยวิทยาสาน.

ธงชัย ชิวปรีชา. (2549). การใช้คำถามในห้องเรียน. ข่าวสาร สสวท. 2 (มกราคม 2549): 9-11.

ใบงานที่ 2 การอ่านจับใจความเรื่องสั้น

สมาชิกในกลุ่ม

1. รหัสประจำตัวนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....
2. รหัสประจำตัวนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....
3. รหัสประจำตัวนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....
4. รหัสประจำตัวนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....
5. รหัสประจำตัวนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 2 การอ่านจับใจความเรื่อง

เรื่อง ลูกผู้ชายตัวเกือบจริง

เรามีกันสามคน ผม เจ้าหนู่ม แล้วก็เจ้าดาว อย่าแปลกใจไปเลยครับ กลุ่มเราผู้ชายสอง ผู้หญิงหนึ่งครับ แต่อย่าผลอไปบอกเจ้าดาวเลยนะครับ มันโกรธตาย เพราะมันบอกว่า ฉันทก็ลูกผู้ชายคนหนึ่ง ส่วนเจ้าหนู่มนั้นก็ห้าวเสียจนผมกลัวใจ

เวลาอยู่โรงเรียนเราก็ไปไหนมาไหนด้วยกัน เจอกันแต่เช้าทุกเช้า คำว่า “เช้า” ของเราอาจไม่ได้แปลว่าเช้านะครับ แปลว่าสายของคนอื่น เพราะกว่าผมจะโผล่มาถึงโรงเรียนได้ก็เป็นอันสายแล้วทุกที กลุ่มเราก็มักจะเป็นกลุ่มที่ครูจ้องเป็นพิเศษ ไม่ใช่จ้องให้รางวัลหรืออะไรหรอกนะครับ แต่เป็นกลุ่มพิเศษที่ครูจ้องจะทำโทษ ส่วนเราก็จ้องเป็นพิเศษเหมือนกันครับ จ้องไม่ให้ครูทำโทษเราได้ เช่นว่า ครูเขาตั้งกฎไว้ว่า ถ้ามาสายเกิน 5 ครั้งจะหมดสิทธิ์สอบ เราก็จ้องเป็นพิเศษ ที่จะมาสายแค่ 4 ครั้งพอถึงครั้งที่ 5 เราก็จะพยายามทำให้ครูผิดหวัง หรือครูตั้งกฎไว้ว่า ห้ามเตะบอลบนระเบียงโรงเรียน เราก็ไม่เคยเตะกันเลยแม้แต่ครั้งเดียว ที่เตะกันนั้นคือที่สนาม แต่ก็เตะกันจนกระทั่งกระจกหน้าต่างแตกได้ ทั้งที่หน้าต่างอยู่บนระเบียง เห็นไม่ครับว่าผมและเพื่อน ๆ ไม่ได้ทำผิดระเบียงของโรงเรียนแต่อย่างใดเลย

เราสามคนไปไหนก็ไปด้วยกัน เวลาเดินไปกินข้าวผมก็จะเอามือใส่หัวเจ้าดาวไปด้วยเพราะมันตัวเล็กกว่าใคร ๆ ทั้งหมด แกล้งมันง่ายกว่าคนอื่น มันก็หันมาร้องว่าผมด้วยสำนวนแยะ ๆ ของมัน

“ห้าวกู” มันว่า “อย่ามายุ่ง”

เรื่องมันเป็นดังนี้ได้ทุกวัน จนกระทั่งวันหนึ่ง อาจารย์เทวีเดินมาเห็นผมกำลังใส่หัวเจ้าดาวเข้าพอดี และเจ้าหนู่มกำลังยกเท้าขึ้นเตะกันผม อาจารย์ก็ขวักมือเรียกเราสามคนเข้าไปหา แล้วก็ทำโทษข้อหาไม่มีกิริยามารยาทไม่สุภาพ แถมยังได้ยินเราพูดกันด้วย ก็เลยเพิ่มอีกหนึ่งข้อหาคือ พูดจาหยาบคาย ไม่มีสมบัติผู้ดี

ผมก็ไมรู้หรือว่าสมบัติผู้ดีนั้นมันเป็นอย่างไร เพิ่งจะได้ยินข้อหาจากอาจารย์เทวีเป็นครั้งแรกก็ออกจะแปลกใจอยู่ ยังกระซิบบอกเจ้าดาวมันว่า “ไม่รู้..” มันทำท่าจะต่อ “โวย” แต่พอดีนึกได้ว่ากำลังอยู่ระหว่างถูกทำโทษมันก็เลยหุบปากแน่น

หลังจากกินข้าวกลางวันแบบไม่อร่อยที่สุดในโลกแล้ว อาจารย์ก็ทำโทษโดยให้เราสามคนเดินเก็บขยะในโรงเรียน นักเรียนรุ่นพี่รุ่นน้องรุ่นเพื่อนมองแล้วก็อมยิ้มกันใหญ่ ผมก็ไม่ว่าอะไร มาเจ็บใจนิดเดียวตอนที่น้องก้อยเดินมาพอดี ก็เด็กคนนั้นผมแอบชอบเขาอยู่นี่นา พอเห็นเขาเท่านั้น หัวใจผม

ก็หล่นวูบไปอยู่ตาคุ่มเลยทีเดียวนะ ผมรีบหลบเข้าหลังเจ้าหนูม เจ้าหนูมมันรำคาญก็ผลักผมเซไป ผมก็เลยไปชนเจ้าดาว เท่านั้นแหละเป็นเรื่องพันที เพราะเจ้าดาวมันตัวเล็ก ผมไปชนมันเข้า มันก็กระเด็นไปชนถึงขยะ ต่อจากถึงขยะก็ไม่มีใครให้ชนแล้ว มันก็เลยล้มตึงเจ้าดาวเสียหลักล้มตาม ถึงขยะไปอีกทีหนึ่ง

ลองนึกภาพเอาเองก็แล้วกันว่า มันจะโกลาหลขนาดไหน แค่เดินเก็บขยะคนเห็นบ้าง ไม่เห็นบ้าง ผมก็อายใครต่อใครอยู่แล้ว นี่พอถึงขยะล้มแถมด้วยเจ้าดาวล้มตาม และผมยังเป็นจำเลยฐานทำเจ้าดาวล้มอีก ผมเลยกลายเป็นเป้าเด่น ไม่นานนี่เองก็เห็นผม คนทั้งโรงเรียนเลยครับ ไม่เว้นแม้แต่ครูและภารโรงผมรีบเข้าไปช่วยเจ้าดาว จัดการหิวปีกมันขึ้นมา มองไปก็เห็นสายตาของน้องก้อย ยิ้มเยาะอยู่ ผมก็ยิ่งประสาท

“นายประธานน่ะ”

นั่นเป็นเสียงของอาจารย์พิเชษฐ อาจารย์ฝ่ายปกครองที่เขาถือกันว่าดุกว่าเสือ ผมอยากกระโดดหลบหลังเจ้าหนูม แต่ก็ไม่สามารถทำได้ ผมทำได้อย่างเดียวคือเดินเซียง ๆ ออกไปหาเจ้าของเสียงเหี้ยมนั่น

“นั่นเพื่อนผู้หญิงนะ” อาจารย์ชี้ไปที่เจ้าดาวที่ยืนทำหน้าที่พิทักษ์

“เธอไปแกล้งเขาอย่างนั้นได้อย่างไร”

“ผมไม่ได้แกล้งนะครับ” ผมรีบปฏิเสธ

“ไม่ต้องปฏิเสธเลย ลูกผู้ชายทำผิดแล้วต้องรับผิด แค่แกล้งผู้ชายด้วยกันก็ผิดแล้ว นี่ยังแกล้งเพื่อนผู้หญิงอีก อาจารย์เหว็บอกว่าเธอแกล้งดูจดาว ถึงได้ถูกทำโทษ แล้วนี่ระหว่างการทำโทษยังแกล้งเขาต่ออีก” ผมโดนข้อหาจนกรรจ์ล้วน ๆ

“ก็ได้ครับ ลูกผู้ชายต้องรับผิด” ผมนึกอยู่ในใจ แอนอกขึ้นรับผิด

“ผมผิดครับ” ผมตะโกนออกไปเต็มเสียง นอกจากเก็บขยะคนเดียวในวันนั้นแล้ว ในตอนเย็นผมยังต้องช่วยงาน อาจารย์พิเชษฐในเรือนต้นไม้อีกเป็นเวลาหนึ่งเดือนเต็ม ๆ

เชื่อไหมครับ อาจารย์พิเชษฐที่ว่าดุเป็นเสือ แกชอบต้นไม้เสียจริง ๆ ให้ผมยกต้นไม้เข้า ยกต้นไม้ออก ยกดิน ยกปุ๋ย ยกบ้ายกบอ ยกอะไรนั่นไม่รู้ ลากสายยาง เปิดน้ำ หยอดดฮอร์โมน หยอดเกสร โอ๊ย ! สารพัดแหละครับ จนคำย่าเย็น พอกลับไปถึงบ้าน แม่ก็ยื่นหน้าคว่ำรออยู่ ผมไม่กล้าบอกว่าผมถูกทำโทษ เอาแต่บอกว่าผมมีการบ้านต้องทำที่โรงเรียนทุกวัน จนพี่ไก่ไปกระซิบบอกแม่ว่าอะไรไม่รู้ แม่ถึงได้เลิกว่าผม ผมมารู้อีกทีหนึ่งว่าเจ้าดาวแหละไปรายงานพี่ไก่ พี่ไก่ก็เลยไปรายงานแม่ทุกอย่างก็เลยสงบดี เป็นอันว่าเขารู้กันหมดแล้วว่าผมถูกทำโทษ

นับตั้งแต่ผมถูกทำโทษ ผมมีนตึงกับเจ้าดาว เพราะมันเป็นต้นเหตุให้ผมอายผู้หญิงที่ผมแอบชอบ มันเคยตามผมมาที่เรือนต้นไม้ แต่ผมไล่มันกลับไป

“แกไม่ต้องไม่ยุ่ง” มันทำหน้าที่มู๋

“แกไม่เป็นลูกผู้ชายไล้ผู้หญิง”

“แล้วแกละเป็นลูกผู้หญิงหรือเปล่า ไ้บ้าเอ๊ย” มันโมโหที่ผมไปตีถูกขนดหางมัน มันก็เลย กระแทกเท้าป้าป ๑ จากไป อาจารย์พิเชษฐ์มาจากไหนไม่รู้มายืนอยู่ข้างหลังผม พุดกับผมขึ้นเบา ๆ ว่า

“ประธานนท์ ครูรู้ณะว่าเราไม่ได้อยากว่าผู้หญิงถึงขนาดนั้น แต่ตอนเราอายุเท่านี้ เรามัก ทำอะไรไม่ถูก เพื่อนผู้หญิงบางคนก็ดูเป็นผู้หญิง บางคนก็ดูเป็นเหมือนเพื่อนผู้ชาย เราแยกออกจากกัน ไม่ได้ บางเวลาเราก็อยากจะจับผู้หญิง บางเวลาเราก็อยากปฏิบัติต่อผู้หญิงเหมือนผู้ชาย”

ผมมองหน้าอาจารย์พิเชษฐ์ด้วยความแปลกใจ อาจารย์ที่ว่าดูเป็นเสือเอาเข้าจริงแล้วก็ไม่เลว นักรอก

“จริงครับ บางทีผมก็ไม่รู้เหมือนกันว่าจะทำอะไรดี เป็นผู้ชายนี้ลำบากนะครับ”

อาจารย์พิเชษฐ์หัวเราะ

“ผู้หญิงเขาก็เป็นเหมือนเรานั้นแหละ ต่างคนต่างลำบากค่อย ๆ ดูไป เดี่ยวมันก็จะดีไปเอง ไม่ต้องรีบร้อนเป็นลูกผู้ชายหรอก แล้วก็ไม่ต้องหนีที่จะเป็น”

ว่าแล้วอาจารย์พิเชษฐ์ก็หัวเราะฮา ๆ ๆ คำสอนและเสียงหัวเราะของอาจารย์ทำให้ผมดีขึ้นมาหลายครั้ง เวลาจะเป็นลูกผู้ชายก็ต้องคิดแล้วคิดอีก แล้วก็ค่อย ๆ เป็นแบบอาจารย์ว่า

ที่มา : เรื่องสั้นลูกผู้ชายตัวเกือบจริง โดย ชมัยภร แสงกระจ่าง

คำชี้แจง

ตอนที่ 1 จากเรื่องสั้นดังกล่าวให้นักเรียนร่วมกันตั้งคำถาม และตอบคำถามให้ถูกต้องตามหลัก 5W1H

คำถาม (5W1H)	คำตอบ
ใคร (Who).....
อะไร (What).....
ที่ไหน (Where).....
เมื่อไร (When).....
ทำไม (Why).....
อย่างไร (How).....

ตอนที่ 2

ข้อที่ 1 ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องสั้น “ลูกผู้ชายตัวเกือบจริง” ที่กำหนดให้ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง โดยให้นำเหตุการณ์ไปใส่ในกรอบสี่เหลี่ยมด้านล่าง เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดก่อนไปหาเหตุการณ์ที่เกิดหลังสุด

1. เพื่อนผู้หญิงบางคนก็ดูเป็นผู้หญิง บางคนก็ดูเป็นเหมือนเพื่อนผู้ชาย เราแยกออกจากกันไม่ได้

2. ผู้หญิงเขาก็เป็นเหมือนเรานั้นแหละ ต่างคนต่างลำบากค่อย ๆ ดูไป เต็มวันก็จะดีไปเอง

3. ไม่ต้องปฏิเสธเลย ลูกผู้ชายทำผิดแล้วต้องรับผิด แค่ว่าแก้มผู้ชายด้วยกันก็ผิดแล้ว

4. ผมก็ไม่ว่าหรอกว่าสมบัติผู้ดีนั้นมันเป็นอย่างไร เพิ่งจะได้ยินข้อหาจากอาจารย์เทวีเป็นครั้งแรก

5. ผมไปชนมันเข้า มันก็กระเด็นไปชนถึงขยะ ต่อจากถึงขยะก็ไม่มีใครให้ชนแล้ว มันก็เลยล้มตึง

เจ้าดาวเสียวหลักล้ม

ข้อที่ 2 ให้นักเรียนบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน และสรุปใจความจากบทความที่ได้อ่านลงในกรอบที่กำหนดให้

จุดมุ่งหมายของผู้เขียน

.....

.....

.....

สรุปใจความ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. ข้อสอบเป็นแบบปรนัยมีทั้งหมด 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ที่ข้อ ก ข ค หรือ ง ที่คาดว่าจะป็นคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

อ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 – 4

Dr.Jill ปราศจากส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ปราศจากกรดวิตามินเอ และกรดผลไม้ ปราศจากสารอันตรายทุกชนิด ไม่มีส่วนผสมของไขมัน ไม่มีส่วนผสมของพาราเบน ไม่มีส่วนผสมของสีใด ๆ ทั้งสิ้น ช่วยปรับสมดุล ลดความมันบนใบหน้า ช่วยลดรอยดำ รอยแดง จากสิว ช่วยปกป้องผิว ลดการเกิดสิวใหม่ ลดการอักเสบ ฟันฟู สมานผิว

1. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในข้อความข้างต้น

- ก. วิธีการใช้
- ข. สรรพคุณ
- ค. ชื่อผลิตภัณฑ์
- ง. ส่วนประกอบ

2. ข้อใดอธิบายวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ข้างต้นได้ถูกต้อง

- ก. นำไปใช้เพิ่มความสวยงามให้ผิวกาย
- ข. นำไปใช้ทาผิวหนัง แก้ปัญหาผิวต่าง ๆ
- ค. นำไปใช้ทาตามร่างกายในส่วนที่มีปัญหาผิว
- ง. นำไปใช้ทำความสะอาดคราบสกปรกสะสมต่าง ๆ

3. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับข้อความข้างต้น

- ก. Dr.Jill เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหนังที่ดีที่สุด
- ข. Dr.Jill เป็นผลิตภัณฑ์ที่ดูแลผิว ครอบคลุมปัญหาผิว
- ค. Dr.Jill เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหนังช่วยลดปัญหาเรื่องสิว
- ง. Dr.Jill เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับใบหน้าที่ปราศจากสารเคมีทุกชนิด

4. หากเป็นนักเรียนจะเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวหรือไม่

- ก. เลือก เพราะ มีสรรพคุณมากมายที่น่าเชื่อถือ
- ข. ไม่เลือก เพราะ ราคาอาจแพงเกินไป
- ค. เลือก เพราะ ปลอดภัยและมีทุกชนิด
- ง. ไม่เลือก เพราะ ดูโฆษณาเกินจริง

อ่านโฆษณาต่อไปนี้อย่างละเอียดแล้วตอบคำถาม ข้อ 5 – 6

อาหารเสริมบำรุงผิวที่ดีที่สุด สารสกัดจาก เมลอนฝรั่งเศส สตรอเบอร์รี่ชาวญี่ปุ่น ปลาเซนตันิวซีแลนด์ และสารสกัดที่มีประโยชน์กว่า 10 ชนิด ฟันฟูผิวให้ขาวใสได้ดีกว่ากลูต้า 10 เท่า ต้านอนุมูลอิสระได้ดีกว่า วิตามินซี 3,500 เท่า มีประสิทธิภาพในการต้านริ้วรอยมากกว่า Q10 ถึง 50 เท่า

5. ข้อใดคือใจความสำคัญของโฆษณา

- ก. อาหารเสริมบำรุงผิวที่ดีที่สุด
- ข. ฟันฟูผิวให้ขาวใสได้ดีกว่ากลูต้า 10 เท่า
- ค. ต้านอนุมูลอิสระได้ดีกว่า วิตามินซี 3,500 เท่า
- ง. มีประสิทธิภาพในการต้านริ้วรอยมากกว่า Q10 ถึง 50 เท่า

6. บุคคลใดต่อไปนี้จะเลือกซื้อสินค้าได้เหมาะสม หลังจากอ่านโฆษณาดังกล่าว

- ก. นุ่น ซื้อสินค้า เพราะ มีสรรพคุณที่ดีมากมาย
- ข. โบว์ ไม่ซื้อสินค้า เพราะ ไม่มีสารสกัดจากกลูต้า
- ค. ไทป์ ไม่ซื้อสินค้า เพราะ ไม่มีข้อมูลรับรองการใช้
- ง. เจน ซื้อสินค้า เพราะ มีสารสกัดนำเข้าจากต่างประเทศหลายชนิด

อ่านโฆษณาต่อไปนี้อย่างละเอียดแล้วตอบคำถาม ข้อ 7

สครับแกะดำ เนื้อเนียนละเอียด สครับผิวหน้าก็ได้ ผิวกายก็ได้ ปรับผิวให้ขาวกระจ่างใส ไม่กลับมาดำ สารสกัดผลไม้และน้ำมัน ลดสิวฝ้า กระจุดต่างดำ ผิวดูอ่อนกว่าวัย ขาวใสทันที ผิวนุ่มเนียน ชุ่มชื้น ลดจุดต่างดำ รอยแผลเป็น ราคาน่ารัก 29 บาท เท่านั้น

7. ข้อใดต่อไปนี้นักกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับสครับแกะดำ
- สครับแกะดำมีราคาถูกกว่ายี่ห้ออื่น
 - สครับแกะดำช่วยเรื่องปัญหาผิวต่าง ๆ
 - สครับแกะดำเหมาะสำหรับผู้ที่มีผิวคล้ำมาก ๆ
 - สครับแกะดำสามารถใช้ได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 8 – 11

หามนักเรียน 50 คน โรงเรียนดังเชียงใหม่ ส่ง รพ.วุ่น หลังอาหารเป็นพิษ ขณะเข้าค่าย เมื่อเวลา 17.50 น วันที่ 13 ม.ค. นพ.จตุชัย มณีรัตน์ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ เปิดเผยว่า ได้รับรายงานจาก รพ.สันทราย อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ ว่า ช่วงบ่ายวันนี้ ได้รับผู้ป่วยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยแผนกมัธยม จำนวนประมาณ 40 - 50 คน เข้ารับการรักษา ด้วยอาการอาหาร เป็นพิษ ท้องเดิน และท้องเสียหลังจากที่รับประทานอาหารเป็นไขต้มระหว่างเข้าค่ายในพื้นที่ อ.สันทราย โดยแพทย์ได้ทำการรักษาด้วยการให้น้ำเกลือ จนอยู่ในอาการปลอดภัยแล้ว และมีการกระจายผู้ป่วยบางส่วนไปเข้ารับการรักษาที่ รพ.นครพิงค์ ด้วย นอกจากนี้พบว่ายังมีผู้ป่วยเป็นเด็กมีจำนวนหนึ่งอยู่ที่ค่าย ซึ่งได้ส่งทีมแพทย์และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ลงพื้นที่ไปให้การช่วยเหลือรักษา พร้อมเก็บตัวอย่างอาหารนำไปตรวจหาเชื้อที่ทำให้ก่อโรคแล้ว เบื้องต้นเชื่อว่าสามารถควบคุมสถานการณ์ได้ รวมทั้งให้การดูแล นักเรียนที่เป็นผู้ป่วยทั้งหมด อย่างใกล้ชิดและปลอดภัย

ที่มา: www.ข่าวสดออนไลน์. วันที่ 13 มกราคม 2563

8. เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นกับใคร

- ครู
- นักเรียน
- ผู้อำนวยการ
- ผู้ดูแลค่ายลูกเสือ

9. ข้อใดคือใจความสำคัญของข่าว ดังกล่าว

- นักเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยไปเข้าค่าย
- ทีมแพทย์ลงพื้นที่ช่วยเหลือนักเรียน
- ผู้ป่วยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนดัง
- นำนักเรียนส่งโรงพยาบาล หลังเกิดอาหารเป็นพิษ ขณะเข้าค่าย

10. สาเหตุของอาหารเป็นพิษเกิดจาก

- ก. รับประทานอาหารรสเค็มจัด
- ข. รับประทานอาหารที่ไม่สะอาด
- ค. รับประทานอาหารอย่างหลากหลาย
- ง. รับประทานอาหารที่ไม่มีคุณค่าทางโภชนาการ

11. หากนักเรียนพบเจอสถานการณ์อาหารเป็นพิษ ดังในข่าวควรปฏิบัติตัวอย่างไร

- ก. รีบแจ้งความเอาผิดกับทางค่ายลูกเสือ
- ข. รีบโทรแจ้งผู้ปกครอง ให้นำส่งโรงพยาบาล
- ค. รีบแจ้งครูหรือผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำส่งโรงพยาบาล
- ง. รีบหนีออกจากค่ายเพื่อให้ห่างจากการติดเชื้อโรค

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 12 - 14

เร่งช่วยเหลือนักเรียนกระโดดร่มชาวออสเตรเลียที่ร่มติดหน้าผายอดเขากทะเล พบขาขวามีบาดแผลเลือดไหล แต่เกาะโขดหินแล้วนั่งได้ปลอดภัย ประสาน ฮ.ตร.ภาค 9 พร้อมกำลัง จนท.เข้ามาให้การช่วยเหลือแล้วจากการสอบสวนในชั้นต้นทราบว่า ก่อนหน้านั้นเมื่อวันเด็กวันที่ 11 มกราคม 2563 ที่ผ่านมา นายโจฮันเนส กลาสเซอร์ ชาวออสเตรเลีย พร้อมเพื่อนร่วมชาติ 9 คน (ชาย 6 หญิง 3) ได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวใน จ.พัทลุง โดยพักอยู่ในโรงแรมแห่งหนึ่งในตัวเมืองพัทลุง และเดินขึ้นไปบนยอดเขากทะเล ในเขตเทศบาลเมืองพัทลุง เพื่อกระโดดร่มจากยอดเขาลงมาเบื้องล่าง เพื่อชมทิวทัศน์อันสวยงาม โดยเพื่อน ๆ ของนายโจฮันเนสได้เดินทางกลับในวันรุ่งขึ้น ส่วนเจ้าตัวและภรรยา ยังติดใจในความงดงามของทิวทัศน์และนิเวศที่สวยงามบนยอดเขาดังกล่าว โดยเมื่อช่วงสายวันนี้ (13 ม.ค.) นายโจฮันเนส พร้อมด้วยภรรยาจึงได้เดินไปบนยอดเขา เพื่อกระโดดร่มอีกครั้ง แต่ทางภรรยาไม่ได้กระโดดร่มด้วย เนื่องจากกระโดดไปแล้วเมื่อวันเด็กที่ผ่านมา ในขณะที่โจฮันเนสกระโดดร่มลงมาเบื้องล่างนั้นเกิดมีกระแสลมแรงจนทำให้ร่มไปติดกับโขดหินดังกล่าว

ที่มา: www.ไทยรัฐออนไลน์. วันที่ 13 มกราคม 2563

12. ใจความสำคัญของข่าวนี้คืออะไร

- ก. นายโจฮันเนส มาเที่ยวกับภรรยา
- ข. นักท่องเที่ยวกระโดดร่มที่หน้าผายอดเขากทะเล
- ค. เร่งช่วยเหลือนักเรียนกระโดดร่มชาวออสเตรเลียที่ร่มติดหน้าผายอดเขากทะเล
- ง. นายโจฮันเนสและภรรยายังติดใจในความงดงามของทิวทัศน์หน้าผายอดเขากทะเล

13. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- เพราะนายโจฮันเนสไม่ยอมกลับประเทศ ทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น
 - เพราะกระแสลมแรงและอุปกรณ์ไม่ดีทำให้นายโจฮันเนสเกิดอุบัติเหตุ
 - เพราะภรรยาของนายโจฮันเนสไม่ยอมห้ามให้กระโดดหน้าผา ทำให้เกิดอุบัติเหตุ
 - เพราะนายโจฮันเนสไม่ตรวจสอบสภาพอากาศก่อนกระโดดร่มทำให้เกิดอุบัติเหตุ
14. หากนักเรียนตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกับนายโจฮันเนส จะมีวิธีการปฏิบัติตนอย่างไร
- ตะโกนเสียงดัง ๆ ให้คนมาช่วยเหลือ
 - ติดต่อคนในครอบครัว เพื่อแจ้งคนมาช่วยเหลือ
 - พยายามปีนลงมาจากหน้าผาเพื่ออยู่ในสถานที่ปลอดภัย
 - ตั้งสติ พยายามหาที่ยึดเหนี่ยวที่ปลอดภัยและติดต่อขอความช่วยเหลือ

อ่านบทความต่อไปนี้นำแล้วตอบคำถามข้อ 15 – 16

ขอตานอาชญากรรมบนความเวทนา

สาเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้คนเป็นขอตานมากขึ้นนั้น มีอยู่หลายปัจจัย เช่น ปัจจัยจากลักษณะของงาน งานขอตานเป็นงานที่เข้าถึงง่าย กระบวนการในการทำงานไม่ซับซ้อน ไม่ต้องใช้ความรู้ได้เงินง่าย ใช้เวลาน้อย ปัจจัยจากความยากจนและความไม่เป็นธรรมในการกระจายรายได้ อันเป็นสาเหตุพื้นฐานที่ส่งผลให้หลายครอบครัวอพยพมาเผชิญชีวิตในเมืองใหญ่ ส่งผลให้ครอบครัวให้ความสนใจกับเศรษฐกิจและการกระจายรายได้มากกว่าการพัฒนาความสัมพันธ์ในครอบครัว นอกจากนี้ความยากจนทำให้บุคคลกลายเป็นผู้ที่ด้อยโอกาสทางสังคม เช่น การขาดโอกาสในการศึกษาและการขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ งานขอตานจึงกลายเป็นทางเลือกหนึ่งของบุคคลที่ด้อยโอกาสทางสังคม และภาวะการขาดโอกาสทางสังคม ความไม่เสมอภาคเพราะร่างกายพิการและการประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ

(ที่มา: ดวงพร จอมเกตุ. หนังสือเปิดปมปัญหาสังคมไทย)

15. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของข้อความข้างต้น
- ความยากจนคือสิ่งสำคัญที่ทำให้คนหันมาขอตานกันมากขึ้น
 - ลักษณะงานที่เข้าถึงง่าย ไม่ซับซ้อน ทำให้คนหันมาทำอาชีพขอตานกันมากขึ้น
 - ขอตานเป็นอาชีพทางเลือกของคนที่ยังด้อยโอกาสทางสังคมและขาดโอกาสทางสังคม
 - สาเหตุที่ทำให้คนขอตานก็คือปัญหาความยากจนและปัญหาความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว

16. ใครวางแผนแก้ปัญหาขอทานที่มีมากในสังคมปัจจุบันได้ดีที่สุด
- สายฟ้าสร้างบ้านให้ขอทานอยู่ฟรี
 - พายุให้ขอทานอยู่ในสถานสงเคราะห์
 - โฉบให้เงินช่วยเหลือขอทานเพื่อชีวิตที่ดีขึ้นจะได้เลิกทำอาชีพนี้
 - ธาราขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไขปัญหาขอทานอย่างเป็นระบบ

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 17 - 19

ข้อควรระวังในการบริโภคอาหารจานเร็ว

การบริโภคอาหารจานเร็วในสหรัฐอเมริกาซึ่งทอดด้วยน้ำมันสัตว์ หรือไขมันสัตว์ ซึ่งเป็นไขมันอิ่มตัวจะเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ทำให้เป็นโรคเส้นโลหิตตีบ ตรงกันข้ามถ้าผู้ผลิตอาหารดังกล่าวใช้น้ำมันพืช ที่มีไขมันไม่อิ่มตัวก็จะได้ผลิตภัณฑ์อาหารที่ปลอดภัยและมีคุณค่าอาหาร เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ปัจจุบันนี้อาหารจานเร็วหรือจานด่วนแบบอเมริกันนี้ ได้เริ่มแพร่หลาย เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยมาก มีร้านจำหน่ายหลายแห่ง และกำลังขยายกิจการออกไปอย่างรวดเร็วทั่วกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด เริ่มเป็นที่นิยมของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างมาก อาหารจานเร็วนี้เป็นอาหารที่ให้พลังงานสูง เหมาะกับประเทศทางตะวันตกที่มีอากาศหนาวเย็น คงไม่เหมาะกับ ประเทศไทยที่มีอากาศร้อน นอกจากนี้ยังมีกากอาหารหรือใยอาหารน้อย กากหรือใยอาหารมีความสำคัญต่อร่างกาย เพราะจะทำหน้าที่ ทำความสะอาด ลำไส้ทำให้ท้องไม่ผูกไม่เป็นมะเร็งลำไส้ใหญ่และโรคความดันโลหิตสูง

(จากคอลัมน์ วิทยาศาสตร์สำหรับประชาชน ของ ทวีชัย พิษผล ในวารสารวิทยาศาสตร์)

17. ผู้เขียนบทความนี้มีจุดมุ่งหมายใด
- ประโยชน์ของการรับประทานอาหาร
 - ข้อควรระวังในการบริโภคอาหารจานด่วน
 - ข้อควรระวังในการบริโภคอาหารในประเทศไทย
 - โรคที่เกิดจากการบริโภคอาหารจานด่วนในสหรัฐอเมริกา
18. ถ้าเป็นนักเรียนจะเลือกรับประทานอาหารจานด่วนหรือไม่ เพราะเหตุใด
- เลือก เพราะสะดวกรวดเร็ว
 - ไม่เลือก เพราะ มีกากและเส้นใยน้อย
 - เลือก เพราะหาซื้อได้ง่ายทั่วไป ง่าย
 - ไม่เลือก เพราะมีราคาแพงมาก

19. ใครนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านบทความข้างต้นไปใช้ได้ถูกต้อง

- ก. ฟ่ำใสเลือกรับประทานอาหารที่รวดเร็ว สะดวก
- ข. ฟ่ำรุ่งเลือกรับประทานอาหารที่ทำสด ใหม่ เสมอ
- ค. น้ำเพชรเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ
- ง. น้ำตาลเลือกรับประทานอาหารที่จำเป็นต่อร่างกาย และมีราคาถูกสะดวก

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 20 – 22

ดอกไม้ทะเล

ดอกไม้ทะเลบางชนิดมีสาหร่ายอาศัยอยู่ในเนื้อเยื่อทั้งลำตัวและหนวด จึงทำให้มีสีเขียว การอยู่รวมกันนี้ต่างฝ่ายต่างได้รับประโยชน์ เพราะสาหร่ายมีคลอโรฟิลล์สามารถสังเคราะห์แสงได้ ซึ่งผลจากการสังเคราะห์แสงนั้นจะได้แป้งและออกซิเจน ดอกไม้ทะเลสามารถนำเอาออกซิเจนไปใช้ในกระบวนการหายใจ ส่วนสาหร่ายนอกจากจะมีที่อยู่อาศัยแล้ว ยังสามารถนำเอาของเสียจากการขับถ่ายของดอกไม้ทะเลเป็นแร่ธาตุไปใช้เพื่อการเจริญเติบโต ดอกไม้ทะเลขนาดใหญ่มักเป็นที่อยู่อาศัยของปลาการ์ตูนและปลาอินเดียนแดงและปลาชนิดอื่นหลายชนิด เพราะหนวดของดอกไม้ทะเลมีพิษนิมาโตซิสใช้ฆ่าเหยื่อหรือศัตรูได้

ที่มา: สุรินทร์ มัจฉาชีพ. หนังสือรู้จักสัตว์ทะเล

20. ถ้ามีดอกไม้ทะเลในปริมาณมาก ท้องทะเลจะเป็นเช่นไร

- ก. ทำให้ท้องทะเลแออัด
- ข. เป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของปลาฉลาม
- ค. เป็นที่อยู่อาศัยของปลาการ์ตูนและปลาชนิดอื่น
- ง. ขาดแคลนแหล่งอาหารสำหรับสาหร่ายและสัตว์ทะเลชนิดอื่น ๆ

21. ถ้าเรียงลำดับเหตุการณ์ ข้อความใดถูกกล่าวถึงก่อนข้อความต่อไปนี้ “ดอกไม้ทะเลสามารถนำออกซิเจนไปใช้ในกระบวนการหายใจ”

1. ผลจากการสังเคราะห์แสงนั้นจะได้แป้งและออกซิเจน
 2. หนวดของดอกไม้ทะเลมีพิษนิมาโตซิสใช้ฆ่าเหยื่อหรือศัตรูได้
 3. ดอกไม้ทะเลขนาดใหญ่มักเป็นที่อยู่อาศัยของปลาการ์ตูนและปลาอินเดียนแดง
 4. สาหร่ายทะเลสามารถนำเอาของเสียของดอกไม้ทะเลไปเป็นแร่ธาตุเพื่อใช้ในการเจริญเติบโตได้
- ก. 1
 - ข. 2
 - ค. 3
 - ง. 4

22. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของข้อความข้างต้น

- ก. ดอกไม้ทะเลต้องอาศัยสาหร่ายทะเลในการสังเคราะห์แสง
- ข. ดอกไม้ทะเลเป็นที่อยู่อาศัยของพืชและสัตว์ทะเลหลายชนิด
- ค. ดอกไม้ทะเลและสาหร่ายทะเลอาศัยอยู่ร่วมกันเพราะต่างฝ่ายต่างได้รับผลประโยชน์
- ง. ของเสียที่เกิดจากการขับถ่ายของดอกไม้ทะเลคือสารอาหารที่จำเป็นของสาหร่ายทะเล

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 23 - 27

ฉันยังคิดพะวักพะวนกับค่าจ้างที่ป้าสมศรียังค้างชำระอยู่ จึงได้เงยหน้ามองไปทางปากทางเข้าตลาดห้องแถวบ่อย ๆ เพื่อมองดูคนที่เดินผ่านไปมาว่าจะใช่ป้าสมศรีหรือไม่

ก๊งสังเกตเห็นจึงเอ่ยถามเสียงเบา ๆ ว่า “มองหาใครหรือ”

“ป้าสมศรี” ฉันตอบ พลางถอนหายใจแล้วก้มหน้าก้มตา ฝ่าไม้ไฟในมือ

“อ้าว ทำไมละ” ก๊งยังสงสัย

ฉันจึงเล่าให้ก๊งฟังว่าไปขนถ่านให้ป้าสมศรีเมื่อกี้ แกยังไม่ได้ให้ค่าแรงฉันเลย ทุกทีแกเคยให้... แม้จะเป็นเงินเพียงน้อยนิด ฉันก็ต้องการนำมามอบให้ก๊งเก็บไว้ในกระป๋องใส่เศษเงินในเขียนหมาก

“ถ้าแกไม่ให้เงินหรือลืมนะ... ก็ขาดทุนเปล่า ๆ เหนื่อยด้วย เสียเวลาด้วย..” ฉันยังไม่วายบ่นพิมพ์้าออกมาเหมือนคนงก

ก๊งวางมือจากงาน แล้วถามฉันว่า “เหนื่อยหรือ” ฉันพยักหน้า

“ตอนนี้หายเหนื่อยหรือยัง” ก๊งถามอีก “หายแล้ว”

“ตอนทำงานนะเหนื่อยทุกคนแหละ พอเสร็จงานพักสักครู่ก็หายเหนื่อย เสียตายอะไรนักหนา แรงกับเวลานะเราได้มาเปล่า ไม่ต้องซื้อจากใคร แล้วจะว่าขาดทุนได้อย่างไร”

หมวดและคราของก๊งเป็นสีขาวยลือบเงิน เห็นแล้วฉันกลับนึกถึงถ่านสีดำ ๆ

“แต่เราก็ควรได้ค่าแรงบ้าง...” ฉันพูดตามที่คิด

ก๊งยิ้มเอือกเย็น แล้วถามว่า “ถ่านที่แบกมาถึงหนึ่งเมื่อกี้ยังอยู่หรือเปล่า”

“อยู่” ฉันตอบง ๆ “เทไว้ในลังถ่านในครัวแล้ว”

“ถ้าไปซื้อเขา เราก็ต้องควักเงินในกระป๋องใช่ไหม” ฉันพยักหน้าอีกครั้งหนึ่ง

“ถ่านถั่งนั้นแหละคือค่าแรงละ จำไว้ว่า คนที่ทำงานไม่เคยมีใครขาดทุนหรอก เพียงแต่จะได้ผลตอบแทนเป็นอะไร หรืออย่างน้อยเพียงใด ค่าแรงหรือกำไรไม่ได้มาสู่เราในรูปของเงินเสมอไป”

(ที่มา: หยก บุรพา. เรื่องเศรษฐศาสตร์ในห้องแถว)

23. จากเรื่องสั้นข้างต้นข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ถูกต้อง
1. กังสังเกตเห็นจิ้งเอ๋ยถามเสียงเบา ๆ
 2. ถ่านถั่งนั้นแหละคือค่าแรงละ จำไว้ว่า คนที่ทำงานไม่เคยมีใครขาดทุนหรอก
 3. กังยิ้มเยือกเย็น แล้วถามว่า “ถ่านที่แบกมาถั่งหนึ่งเมื่อก็ยั้งอยู่หรือเปล่า
 4. ถ้าแกไม่ให้เงินหรือลืมนไป... ก็ขาดทุนเปล่า ๆ เหนื่อยด้วย เสียเวลาด้วย
 5. แกยั้งไม่ได้ให้ค่าแรงฉันเลย ทุกทีแกเคยให้
- ก. 4,1,5,3,2
 ข. 3,4,2,5,1
 ค. 1,5,4,3,2
 ง. 2,5,3,4,1
24. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายของผู้เขียนเรื่องสั้นในตอนดังกล่าวข้างต้น
- ก. ความมุ่งมั่นในการทำงาน
 ข. ความอดทนของการทำงาน
 ค. การต่อสู้กับอุปสรรคในชีวิต
 ง. การทำงานเพื่องานไม่ใช่เพื่อเงิน
25. ข้อใดเป็นใจความสำคัญ ของข้อความข้างต้น
- ก. กังไม่ต้องการให้ ไปทวงเงินค่าจ้างจากป่าสมศรี
 ข. ฉันทยังคิดพะวักพะวนกับค่าจ้างที่ป่าสมศรียั้งค้างชำระอยู่ จึงมาเฝ้ารอที่ทางเข้าตลาด
 ค. กังต้องการสอนให้รู้ว่า การทำงานไม่เคยมีใครขาดทุน ค่าตอบแทนไม่จำเป็นต้องเป็นเพียงเงินแค่ออย่างเดียว
 ง. กังไม่ต้องการให้ไปทวงเงินป่าสมศรี จึงพยายามพูดว่าการทำงานไม่มีใครเคยขาดทุน ผลตอบแทนอาจไม่ใช่เงินเสมอไป
26. ถ้านักเรียนเป็น “ฉันท” จะเลือกปฏิบัติตามข้อใด
- ก. ไปทวงเงินป่าสมศรี เพราะทุกครั้งเคยได้ค่าแรง ป่าสมศรีอาจลืมน
 ข. ไปทวงเงินป่าสมศรี เพราะทำงานเหนื่อยก็ควรได้ค่าแรงตอบแทนบ้าง
 ค. ไม่ไปทวงเงินป่าสมศรี เพราะสงสารป่าสมศรีคงไม่มีเงินจ่ายและคงลืมนจริง ๆ
 ง. ไม่ไปทวงเงินป่าสมศรี เพราะคิดว่าค่าตอบแทน ไม่จำเป็นต้องเป็นเงินเสมอไปตามที่กังบอก
27. นักเรียนนำข้อคิดใจจากเรื่องสั้นที่อ่านไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้
- ก. เกิดเป็นคนต้องทำงานหนัก
 ข. ค่าตอบแทนมิได้เป็นเงินเสมอไป
 ค. คนรวยมักเอาเปรียบคนจนเรื่อยไป
 ง. แรงงานไม่ใช่ของซื้อของขาย ต้องลงมือทำ

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 28 – 30

รอยตะปู

มีเด็กน้อยคนหนึ่งอารมณ์ไม่ค่อยจะดี พ่อของเขาจึงให้ตะปูกับเขา 1 ถุงและบอกเขาว่า “ทุกครั้งที่ลูกรู้สึกไม่ดี โโมโท หรือโกรธใครก็ตาม ให้ตอกตะปู 1 ตัวลงไปที่รั้วหลังบ้านก็แล้วกัน” วันแรกผ่านไปเด็กน้อยตอกตะปูเข้าไปที่รั้วถึง 37 ตัว วันที่ 2 และ วันที่ 3 และแต่ละวันที่ผ่านไปผ่านไป จำนวนตะปูก็ค่อย ๆ ลดลง ๆ เพราะเด็กน้อย รู้สึกว่า การรู้จักควบคุมตัวเองให้สงบ ง่ายกว่า การตอกตะปูตั้งเยอะ

แล้ววันหนึ่งหลังจากที่เขาสามารถควบคุมตัวเองได้ดีขึ้นใจเย็นมากขึ้น เขาเดินไปหาพ่อเพื่อบอกว่า เขาคิดว่าเขาไม่จำเป็นต้องตอกตะปูอีกแล้ว เพราะเขาได้เปลี่ยนไปแล้ว เขาสามารถควบคุมตัวเองได้ดีขึ้น ไม่มุทะลุเหมือนแต่ก่อนแล้ว พ่อยิ้มแล้วบอกลูกชายว่า “ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ลองพิสูจน์ให้พ่อดูทุก ๆ ครั้งที่ลูกสามารถควบคุมอารมณ์ฉุนเฉียวของตัวเองได้ ให้ถอนตะปูออกจากรั้วหลังบ้านทีละ 1 ตัว” วันแล้ววันเล่า เด็กชายก็ค่อย ๆ ถอนตะปูออกทีละตัว ๆ จนในที่สุด วันหนึ่งตะปูทั้งหมดก็ถูกถอนออก เด็กชายดีใจมากรีบวิ่งไปบอกพ่อของเขาว่า “ผมทำได้แล้วครับ ในที่สุดผมก็ทำได้สำเร็จ!”

พ่อไม่ได้พูดว่าอะไร แต่จูงมือลูกของเขาไปที่รั้วนั้น แล้วบอกลูกว่า “ทำได้ดีมากทีนี้ลองมองกลับไปรั้วสิ เห็นหรือไม่ว่ารั้วมันไม่เหมือนเดิม มันไม่เหมือนกับที่มันเคยเป็นก่อนหน้านี้นี้ ลูกจำไว้นะว่าเมื่อไรที่เราทำอะไรลงไปด้วยการใช้อารมณ์ สิ่งนั้นมักจะเกิดรอยแผล เหมือนกับการเอามีดไปกรีดหรือแทงใครเข้า ต่อให้ใช้คำว่า..ขอโทษ..สักกี่หน ก็ไม่อาจจะลบรอยแผลหรือความเจ็บปวดที่เกิดกับเขาคนนั้นได้ ลูกจงจำคำว่า ขอโทษไว้เสมอ นะ ไม่ว่าเขาจะยกโทษให้เรา หรือไม่ก็ตามนะ จำไว้ อีกด้วยว่าสิ่งที่มันเกิดขึ้น รอยร้าวที่เกิดขึ้นกับเขา เขาอาจจะไม่มีวันลืมนั้นได้...ตลอดไป

ที่มา: <https://hilight.kapook.com/view/25338>

28. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายของผู้เขียนเรื่องนี้

- ก. สอนเรื่องการควบคุมอารมณ์
- ข. ตักเตือนเรื่องการใช้คำพูดที่รุนแรง
- ค. สอนเรื่องการแก้ปัญหา ที่เกิดขึ้นในชีวิต
- ง. ตักเตือนเรื่องไม่ควรใช้อารมณ์ก้าวร้าวกับผู้อื่น

29. ใครนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องทีอ่าน ไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม
- ก. เพชร ไม่ชอบคนที่พูดดูถูกตนเอง และโต้ตอบกลับทุกครั้ง
 - ข. ทอง จะกล่าวขอโทษทุกครั้งที่ทำผิด แม้ตนเองจะไม่ได้ตั้งใจ
 - ค. เงิน ชอบคนที่ทำดีกับตนเอง และจะให้สิ่งของตอบแทนกลับไปเสมอ
 - ง. พลอย โมโหเพื่อนทุกครั้งที่ทำงานไม่ถูกใจ และกล่าวว่าด้วยถ้อยคำรุนแรง
30. นักเรียนนำข้อคิดใดจากเรื่องสั้นที่อ่านไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้
- ก. เราไม่ควรให้ใครมาเอาเปรียบเราได้ง่าย ๆ
 - ข. ต้องพูดจาให้ สุภาพ อ่อนหวาน ตลอดเวลา
 - ค. การที่เราเป็นคนโมโหง่าย ฉุนเฉียว จะทำให้ไม่มีใครอยากคบหาด้วย
 - ง. เราต้องรู้จักการควบคุมอารมณ์ ขอโทษให้เป็น เวลาเกิดเรื่องราวต่าง ๆ

แบบสอบถามความคิดเห็น

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำผลการตอบของนักเรียน ไปใช้ประโยชน์ในการวิจัย การตอบคำถามของนักเรียนไม่มีคำตอบถูกหรือผิด และไม่ส่งผลเสียใด ๆ ต่อนักเรียนทั้งสิ้น ให้นักเรียนพิจารณาและตัดสินใจด้วยตนเอง

2. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยมากที่สุด โดยสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ระดับ	5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ	3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H**

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความในแต่ละข้อ แล้วเขียน ✓ ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็น
ของนักเรียนดังนี้

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น ของนักเรียน				
		5	4	3	2	1
	ด้านการจัดการเรียนรู้					
1.	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับไม่สับสนและสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป					
2.	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้					
3.	นักเรียนได้เรียนรู้และทำงานร่วมกัน โดยเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม					
4.	นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ					
	ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้					
5.	บรรยากาศในห้องเรียนขณะเรียนเป็นกันเอง นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน					
6.	นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม					
7.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจที่จะร่วมกันเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม					
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
8.	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม					
9.	นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน					
10.	นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านจับใจความไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน					

ภาคผนวก จ
การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบและความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น			ผลรวมของ คะแนน (ΣR)	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบและความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น			ผลรวมของ คะแนน (ΣR)	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1.	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1				
	ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้				
	1.1 ถูกต้องตามหลักการเขียน	+1	+1	+1	1
	1.2 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	1.3 สอดคล้องกับเนื้อหา สาระสำคัญ	+1	+1	+1	1
	1.4 ระบุพฤติกรรมที่ปฏิบัติและประเมินได้	+1	+1	+1	1
2.	ด้านเนื้อหา				
	2.1 ความละเอียด ถูกต้องตามหลักวิชาการและชัดเจน	+1	+1	+1	1
	2.2 ครบถ้วน เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้าง ความรู้ใหม่หรือเกิดพฤติกรรมหรือทักษะที่ต้องการ	+1	+1	+1	1
	2.3 ชัดเจน ไม่สับสน เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	1
3.	ด้านสื่อการเรียนรู้				
	3.1 เหมาะสมกับวัย ความสนใจและความสามารถของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	1
	3.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	3.3 สามารถนำไปใช้ได้ง่าย สะดวกและใช้ได้จริง	+1	+1	+1	1
4.	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
	4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้และ การวัดผลประเมินผล	+1	+1	+1	1
	4.2 สอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถและวัย ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
	4.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู	+1	+1	+1	1
	4.4 เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
5	ด้านการวัดและประเมินผล				
	5.1 วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	5.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับขั้นตอนและกระบวนการในกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	5.3 วิธีวัดและเครื่องมือมีความสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชา	+1	+1	+1	1
1.	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2				
	ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้				
	1.1 ถูกต้องตามหลักการเขียน	+1	+1	+1	1
	1.2 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	1.3 สอดคล้องกับเนื้อหา สาระสำคัญ	+1	+1	+1	1
1.4 ระบุพฤติกรรมที่ปฏิบัติและประเมินได้	+1	+1	+1	1	
2.	ด้านเนื้อหา				
	2.1 ความละเอียด ถูกต้องตามหลักวิชาการและชัดเจน	+1	+1	+1	1
	2.2 ครบถ้วน เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่หรือเกิดพฤติกรรมหรือทักษะที่ต้องการ	+1	+1	+1	1
	2.3 ชัดเจน ไม่สับสน เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	1
3.	ด้านสื่อการเรียนรู้				
	3.1 เหมาะสมกับวัย ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
	3.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	3.3 สามารถนำไปใช้ได้ง่าย สะดวกและใช้ได้จริง	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
4.	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
	4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้และ การวัดผลประเมินผล	+1	+1	+1	1
	4.2 สอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถและวัย ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
	4.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู	+1	+1	+1	1
	4.4 เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	1
5	ด้านการวัดและประเมินผล				
	5.1 วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับเนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	5.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับขั้นตอนและ กระบวนการในกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	5.3 วิธีวัดและเครื่องมือมีความสอดคล้องกับธรรมชาติ ของวิชา	+1	+1	+1	1
1.	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้				
	1.1 ถูกต้องตามหลักการเขียน	+1	+1	+1	1
	1.2 ครอบคลุมพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	1.3 สอดคล้องกับเนื้อหา สาระสำคัญ	+1	+1	+1	1
	1.4 ระบุพฤติกรรมที่ปฏิบัติและประเมินได้	+1	+1	+1	1
2	ด้านเนื้อหา				
	2.1 ความละเอียด ถูกต้องตามหลักวิชาการและชัดเจน	+1	+1	+1	1
	2.2 ครบถ้วน เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้าง ความรู้ใหม่หรือเกิดพฤติกรรมหรือทักษะที่ต้องการ	+1	+1	+1	1
	2.3 ชัดเจน ไม่สับสน เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
3	ด้านสื่อการเรียนรู้				
	3.1 เหมาะสมกับวัย ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
	3.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	3.3 สามารถนำไปใช้ได้ง่าย สะดวกและใช้ได้จริง	+1	+1	+1	1
4	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
	4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล	+1	+1	+1	1
	4.2 สอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถและวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
	4.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู	+1	+1	+1	1
	4.4 เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	1
5	ด้านการวัดและประเมินผล				
	5.1 วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	5.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับขั้นตอนและกระบวนการในกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	5.3 วิธีวัดและเครื่องมือมีความสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชา	+1	+1	+1	1
1	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4				
	ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้				
	1.1 ถูกต้องตามหลักการเขียน	+1	+1	+1	1
	1.2 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	1.3 สอดคล้องกับเนื้อหา สาระสำคัญ	+1	+1	+1	1
1.4 ระบุพฤติกรรมที่ปฏิบัติและประเมินได้	+1	+1	+1	1	

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
2	ด้านเนื้อหา				
	2.1 ความละเอียด ถูกต้องตามหลักวิชาการและชัดเจน	+1	+1	+1	1
	2.2 ครบถ้วน เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการสร้าง ความรู้ใหม่หรือเกิดพฤติกรรมหรือทักษะที่ต้องการ	+1	+1	+1	1
	2.3 ชัดเจน ไม่สับสน เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	1
3	ด้านสื่อการเรียนรู้				
	3.1 เหมาะสมกับวัย ความสนใจและความสามารถของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	1
	3.2 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	3.3 สามารถนำไปใช้ได้ง่าย สะดวกและใช้ได้จริง	+1	+1	+1	1
4.	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
	4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้และ การวัดผลประเมินผล	+1	+1	+1	1
	4.2 สอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถและวัย ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
	4.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู	+1	+1	+1	1
	4.4 เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	1
5	ด้านการวัดและประเมินผล				
	5.1 วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับเนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	5.2 วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับขั้นตอนและ กระบวนการในกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
	5.3 วิธีวัดและเครื่องมือมีความสอดคล้องกับธรรมชาติ ของวิชา	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบและความเหมาะสมของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	ด้านการจัดการเรียนรู้				
	1.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับไม่สับสนและ สารกฏบัติกิจกรรมตามขั้นตอนได้ไม่ยากจนเกินไป	+1	+1	+1	1
	1.2 กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถาม และตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้	+1	+1	+1	1
	1.3 นักเรียนได้เรียนรู้และทำงานร่วมกัน โดยเน้น การทำงานเป็นกลุ่ม	+1	+1	+1	1
	1.4 นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมเอง โดยครูคอยให้ คำแนะนำ ช่วยเหลือ	+1	+1	+1	1
2	ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้				
	2.1 บรรยากาศในห้องเรียนขณะเรียนเป็นกันเอง นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน	+1	+1	+1	1
	2.2 นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและ ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม	+1	+1	+1	1
	2.3 นักเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจที่จะร่วมกัน เรียนรู้เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม	+1	+1	+1	1
3	ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
	3.1 นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม	+1	+1	+1	1
	3.2 นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	+1	+1	+1	1
	3.3 นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านจับใจความ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 16 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การอ่านจับใจความ ที่ได้รับการคัดเลือก

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	0.73	0.23	16	0.73	0.23
2	0.73	0.23	17	0.69	0.31
3	0.77	0.46	18	0.58	0.23
4	0.69	0.31	19	0.69	0.31
5	0.73	0.23	20	0.73	0.23
6	0.73	0.31	21	0.77	0.31
7	0.69	0.31	22	0.65	0.38
8	0.58	0.69	23	0.77	0.31
9	0.73	0.23	24	0.62	0.31
10	0.62	0.31	25	0.77	0.31
11	0.58	0.54	26	0.58	0.38
12	0.77	0.31	27	0.73	0.23
13	0.73	0.23	28	0.73	0.23
14	0.65	0.38	29	0.73	0.38
15	0.65	0.38	30	0.69	0.31

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่อง การอ่านจับใจความ

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่อง การอ่านจับใจความ เป็นข้อสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้

ตารางที่ 17 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

ลำดับที่	คะแนน		ค่า ความต่าง	ลำดับที่	คะแนน		ค่า ความต่าง
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	22	30	8	14	7	22	15
2	18	27	9	15	11	24	13
3	13	26	13	16	20	29	9
4	7	22	15	17	18	27	9
5	9	23	14	18	15	26	11
6	11	24	13	19	12	25	13
7	12	25	13	20	10	23	13
8	19	27	8	21	6	21	15
9	12	24	12	22	8	23	15
10	20	28	8	23	19	28	9
11	14	26	12	24	14	26	12
12	10	24	14	25	12	25	13
13	8	23	15	\bar{X}	13.08	25.12	
				S.D.	4.67	2.32	

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภายใน 216004

ที่ อว 8603.16/ 5051

วันที่ 23 ธันวาคม 2563

เรื่อง ผลการพิจารณาการขอรับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เรียน นางสาวสิรินรัตน์ น้อยเจริญ (นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์)

ตามที่ท่านได้ส่งโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H (เลขที่โครงการ REC 63.0918-086-3574) ไปยังสำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ เพื่อขอรับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร แล้วนั้น

บัดนี้ สำนักงานบริหารการวิจัยฯ ขอแจ้งผลการพิจารณา ให้ทราบว่าโครงการวิจัยดังกล่าวเข้าข่ายโครงการวิจัยที่ได้รับการพิจารณาแบบรวดเร็ว (Expedited review) จึงออกหนังสือรับรองให้กับโครงการวิจัยดังกล่าวตามเอกสารแนบ โดยขอให้รายงานฉบับสมบูรณ์เมื่อโครงการเสร็จสิ้น จำนวน 1 เล่ม พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูลจำนวน 1 แผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ หากผู้วิจัยมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ นางสาวปิยาภรณ์ กัดสูงเนิน โทร (เบอร์สำนักงาน) 098-5479738 ภายใน 216004

(ศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ศรีอมรศักดิ์)
ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

รหัสโครงการ: REC 63.0918-086-3574

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย): การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H

ชื่อโครงการ (ภาษาอังกฤษ): The development of learning achievement on reading comprehension ability of mathayomsuksa 2 by using cooperative leaning with 5W1H technique.

ผู้วิจัยหลัก: นางสาวสิรินรัตน์ น้อยเจริญ

สังกัด: คณะศึกษาศาสตร์

เอกสารที่รับรอง:

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เวอร์ชัน 02 ฉบับลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2563
2. แบบเสนอโครงการวิจัยเพื่อการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ฉบับภาษาไทย) เวอร์ชัน 02 ฉบับลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2563

ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยยึดหลักเกณฑ์ตามคำประกาศ เฮลซิงกิ (Declaration of Helsinki) และมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมายข้อบังคับ และข้อกำหนดภายในประเทศ โดยขอให้รายงานฉบับสมบูรณ์เมื่อโครงการเสร็จสิ้น

(ศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ศรีอมรศักดิ์)
ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

หมายเลขใบรับรอง COE 63.1218-125

วันที่รับรอง: 18 ธันวาคม พ.ศ.2563

วันหมดอายุ: 17 ธันวาคม พ.ศ.2564

สำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรมและการสร้างสรรค์
6 ถนนราชวรศาโน ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000
โทร 0-3425-5808 โทรสาร (Fax) : 0-3425-5808
email : su.ethicshuman@gmail.com

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวสิรินรัตน์ น้อยเจริญ
วัน เดือน ปี เกิด	11 ธันวาคม 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดชัยนาท
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2552 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสรรพวิทยาคม อำเภอสรรพพยา จังหวัดชัยนาท พ.ศ.2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พ.ศ.2560 ศึกษาต่อระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	พ.ศ.2557 – ปัจจุบัน ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนราษฎร์บำรุงธรรม อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	29 หมู่ 1 ตำบลสรรพพยา อำเภอสรรพพยา จังหวัดชัยนาท 17150

